

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓๐ วันอังคารที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

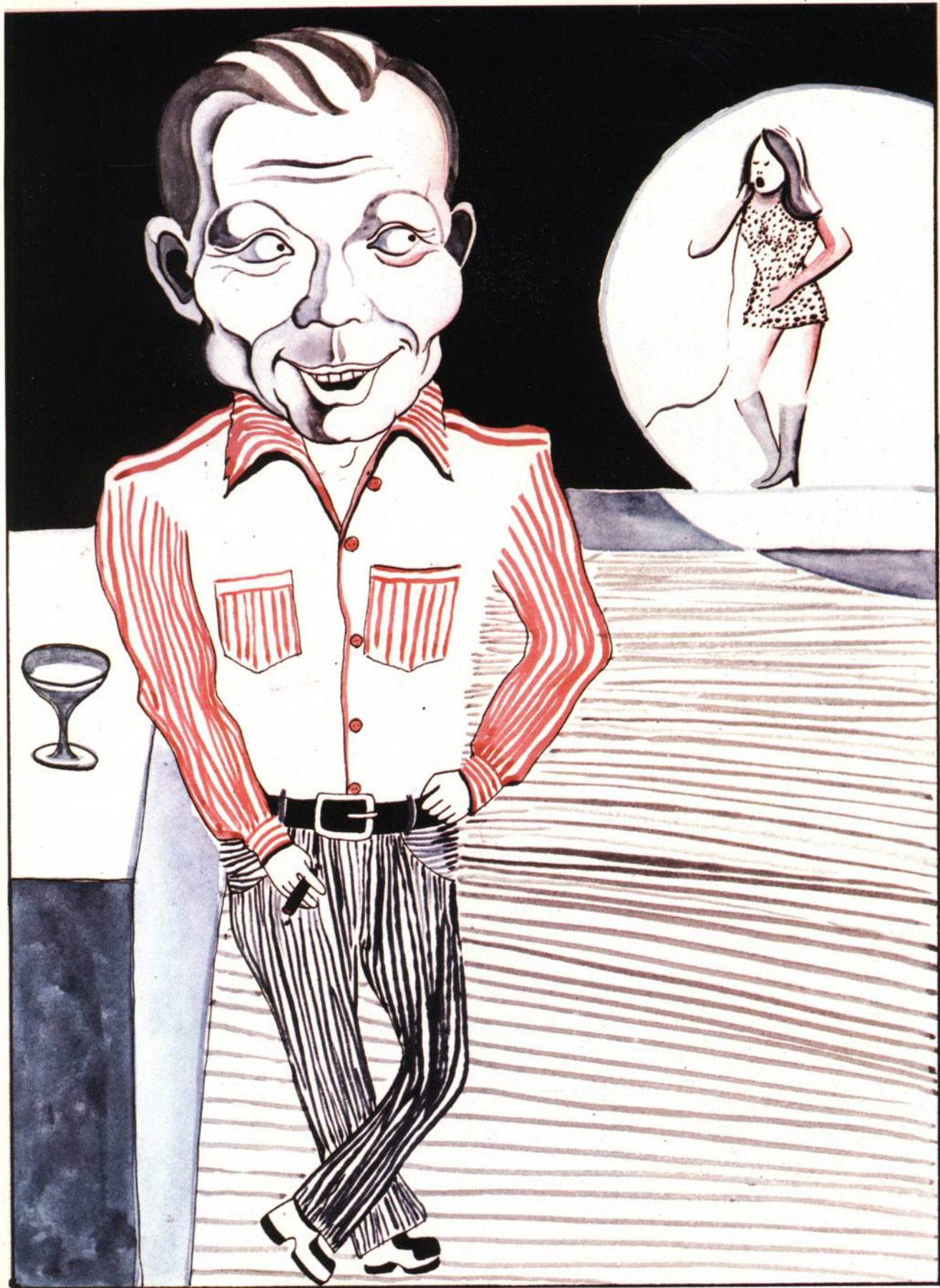
๕ บาท

สัมภาษณ์ : อุดมลักษณ์ ศรียานนท์

“อาหาร
อาวธุร่ายชนิดใหม่บอกรัฐฯ

เสียดัง 4 เมษายน ความตึกตึกที่แพงเรือ
นิกรวิชาการข่าวกรองรุ่นเก่า
แอสรี ลี มาไทย.....วัย !

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จอร์นัล ชั้น ๓ อาคาร เอ็ม เอ เอฟ ๘๒ ถนนสุขุมวิท กท.๕

.....โอรสเจ้าสีหนุ เจ้าชายนโรดมยูนาท ซึ่งไทยเคยว่าเป็นบุตรไปรษณีย์ระหว่างรัฐบาลไทย กับ เจ้าสีหนุ จะเข้าไทยคืนเดือนหน้า...นโรดมยูนาทมักจะเดินทางระหว่างมาแก่กับกรุงเทพฯ เสมอในระยะหนึ่ง...การเดินทางเข้าไทยครั้งนี้จะถือหนังสือใบผ่านทางของรัฐบาลไทย...แหล่งข่าวในมาเก่าบอกว่า จะอยู่ไทยไม่นานอาจจะย้ายไปฝรั่งเศสมากกว่า.....

.....แหล่งข่าวในลอนดอนรายงานว่า ไทยต้องการ เงินตราต่างประเทศมาก...ตามความเห็นของรัฐมนตรีคลัง...ติดต่อกับธนาคารพาณิชย์หลายราย เพื่อกู้เงินจากตลาดการเงิน โดยตกลงในหลักการ ๑๐๐ ล้านดอลลาร์.....

.....ในจำนวนฐานทัพสหรัฐบนดินแดนคนไทย ค่ายรามสูรมีลักษณะพิเศษ... เพราะ เป็นของที่รัฐบาลไทย ยุคถนอม ปรึกษา ยกให้โดยแลกกับเงินหลายล้าน...ฐานทัพแห่งอื่น ๆ มีผู้บัญชาการทหารทหารไทยประจำ แต่ที่รามสูรมิมี... วอชิงตันรายงานว่าเมื่อครั้งคิสซิงเจอร์พบชาติชาย คิสซิงเจอร์ตกลงโดยหลักการว่า จะคืนรามสูรให้ไทยและจะเจรจากันในรายละเอียดภายหลัง.....

.....จำนวนทหารสหรัฐฯ ที่จะคงอยู่ในไทยยังคงรองกันอยู่... วอชิงตันบอกว่าอยากเอาไว้สองพันคน ไทยยังไม่รู้ว่าจะให้อยู่ที่คนกันแน่... แต่ที่แน่จะต้องอยู่ที่รามสูรอย่างน้อย ๑,๐๐๐ คน ที่เหลือต่อรองกัน.....

.....เมื่อไทยลงคะแนนเสียงร่วมกับอินโดนีเซียเรื่อง ติมอร์ ไทยถูกประเทศในโลกที่สามประณาม...ไทยหวังว่าจะเป็นบุญคุณกับอินโดนีเซียต่อไป ไทยหมดน้ำมันครั้งนี้ อินโดนีเซียขายน้ำมันให้ ๕๐ ล้านดอลลาร์ ...แหล่งข่าวในจาร์กาท่าบอกว่าที่ขายให้เพราะน้ำมันดิบตอนนี้ล้นตลาด.....

ทาน / นโรดมยูนาท / ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ / ค่ายรามสูร / ๑,๐๐๐ คน / ติมอร์ /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญรัตน์

กองบรรณาธิการ
จำนงค์ ภควรวุฒิ
คณิศร ดิลกวิวัฒน์
ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ
ประจักษ์ จิตรใจ
มนตรี จังศิริอารักษ์
ยุทธพงศ์ ภิรมย์บรรณ
ชวดี ธนาพิทยา
ฝ่ายศิลป์
เมตตา วงศ์ศิริ

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ
ก้านฉัตร สิริธรรมาน
ไชยยศ ปิ่นประดับ
ชนศักดิ์ จิววิไลภักดิ์
ขิงขง พานิชผล
เรืองยศ จันทร์ศรี
วิสา ภูมิทัต

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
B. Goodfellow, Washington D.C.
Goran Gester
Jean Louis Arnaud, Saigon
Jean Thoraval, Hanoi
John Everingham, Vientiane
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Paul Wilson, Kuala Lumpur
T.D. Allman, New York
W. Burchett, Paris
Steffam Hildebrand, Stockholm

ผู้จัดการ
มงคล วุฒิสงห์ชัย
ฝ่ายหาโฆษณา
อมรรศรี ธีระบุญชาติศักดิ์
บรรณาธิการที่ปรึกษา
เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ
๔๒ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑๕
โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๖๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒
และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๖๖
ต่อ ๒๓

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย
๑๖๒/๑ ซอยวรวงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
โทร. ๘๐๐๘๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์
พ.ศ. ๒๕๑๖ โทรศัพท ๒๒๕๑๖๖-๘

จัดพิมพ์ ๒

10

40

22

ตนเองอยากจะทำไปอยู่ในพรรคที่มี
ฐานะมั่นคง การเงินการทองดี แต่
ก็ถูกเขาปฏิเสธกลับมา

นอกจากศักดิ์ศรีที่จะต้องไม่ประ
จําด้วยแล้ว ผู้ทศจะสมัครเป็น
ตัวแทนยังต้องมี "เส้นใหญ่" อีก
ด้วย เหมือนๆกับการสอบบรรจุเข้า
รับราชการหรือ ไปสมัครงานไม่มีผิด
ถ้าเส้นไม่ถึงก็อย่าไปหวังเลยว่า ทาง
พรรคเขาจะกำหนดให้เป็นตัวแทน
ของพรรคไปสมัคร เฉพาะอย่างยิ่ง
พรรคการเมืองใหญ่ๆ เช่น พรรคสัง
คม ก็สังคมนิยม ประชาธิปไตย ชาติไทย
และอื่นๆ

เมื่อผู้สมัครทศคิดอยากจะเป็นผู้
แทนจำเป็นจะต้องมี "เส้น" ไว้คอย
เกอหนน อาชีพหนึ่งในวงการเมือง
จึงเกิดขึ้น คือการเป็นนายหน้าคอย
วิ่งเตนพาสผู้สมัครหน้าใหม่ที่อยากจะ
เป็นนักรการเมืองเขาหา "ผู้ใหญ่" ใน
พรรคการเมืองพรรคใด พรรคหนึ่งท
มขอเสียงเป็นทรูจกกันดี แล้วอวด
อ้างบารมีและสรรพคุณเท่าที่จะจาระ
ในได้ เพื่อทางพรรคจะได้เห็นกลัว
ตามและคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของ
พรรค

สำหรับบุคคลที่ประกอบอาชีพ
อนันต์ เสนาพันธ์

นายหน้าเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นบุคคล
ที่คอยห้อยสอยติดตามนักการเมือง
คนดังๆ ไปไหนมาไหนเสมอๆ อยู่
แล้ว รวาค่าเหนื่อยของนายหน้านั้น
ไม่อาจจะกำหนดแน่นอนลงไปได้ ขึ้น
อยู่กับผู้ทศอยากจะเป็นนักการเมือง
ด้วยว่า มีความต้องการสูงเพียงใด
มีประสบการณ์ในเรื่องนั้นมากน้อยแ
ไหน การเลือกตั้งครั้งใหม่ที่กำหนด
เอาวันที่ ๔ เมษายนที่จะถึงนั้น จึง
เป็นโอกาสวาระหนึ่งนายหน้าทั้งหลาย
จะได้หาเงินไว้ใช้กัน ยิ่งการเลือกตั้ง
ที่กำลังใกล้เข้ามา เป็นการแข่งขันชั
กัอย่างถึงพริกถึงขิงระหว่างนักการเมือง
เมืองหน้าเก่า และผู้ที่จะโดดเข้ามา
ใหม่ในวงการเมืองปัจจุบัน อาชีพ
นายหน้าทั้งหลายก็ยิ่งคึกคักมากขึ้น

"ตอนนั้นส่วนใหญ่ต่างคุมเชิงกัน
อยู่ แต่ละคนสงวนท่าทีของตนไว้
ยังไม่ยอมปล่อยกลเม็ดเด็ดพรายอะไร
ออกมา ความเคลื่อนไหวขณะนั้นเป็น
ไปอย่างคึกคักแต่ซ่อนเร้น คุณคอยดู
ก็แล้วกัน เลือกตั้งครั้งนั้นทุกกันหน้า
เขี้ยวล่ะ"

นายประยงค์ มุลสาร อดีตส.ส.
จังหวัดชัยนาท สังกัดพรรคสังคมนิ
ยมแห่งประเทศไทยกล่าวกับ จตุรัส
ไชแสง สุกใส

พร้อมกับให้ทัศนะต่อไปว่า
"การชิงชัยคราวนี้บรรยากาศ
จะเหมือนกับพระนครสวรรคตข้างกับ
พระมหาอุปราช จะมีมีการผันเงินผัน
หัวคะแนนและผันชื่อเสียงกันน่า
รับรองเทียบวันฝนตลบแน่ๆ ตัวคน
สมัครรับเลือกตั้งนั้น แต่ละพรรคจะ
คัดชนหัวกะทิกันทีเดียว ถ้าไม่ใช่
ยอดกะล่อนก็ต้องยอดมหาโกง หรือ
ไม่กี่ยอดอันธพาล ยอดนักวิชาการ
ครึ่งนยอดๆกันทั้งนั้น"

ด้านพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
ซึ่งเพิ่งขยายทำการพรรค
ก่อนการยุบสภาไม่กี่วัน ไปอยู่ที่บ้าน
ไม้หลังใหญ่ก่อนข้างเก่าในซอยอารี ๕
พหลโยธิน ยังคงคึกคักหนาแน่นไป
ด้วยผู้คนที่มาจากทิศต่างๆ อย่างเดิม
ทุกคนพากันส่งภาษาพบนานทางอีสาน
และบักขี้ไต้กันอย่างสนุกสนาน อดีต
ส.ส. ของพรรคต่างมาชุมนุมกัน
พร้อมเพื่อเตรียมการวางแผนสู่เลือก
ตั้งที่กำลังจะมขัน

นโยบายของพรรค เอกสาร
ต่างๆ รวมทั้งใบสมัครผู้ที่จะให้พรรค
คัดเลือกเป็นตัวแทน ถูกส่งผ่านจาก
มือหนึ่งไปอีกมือหนึ่ง ความเบบกัน
เอง ไม่ถือตัวและคุยกันอย่างสนุก
สนาน ออกจะเป็นเอกลักษณ์ของ
พรรคการเมืองพรรคนี้ ไม่ค่อยจะมี
พิธีตรองอะไรมากมายนัก นอกจาก
เวลาประชุมถกเถียงปัญหาเท่านั้น ที่
จะพบว่ากรรมการของพรรคจะถกกัน
อย่างหน้าดำคร่ำเครียด

"เลือกตั้งครั้งนี้ ทางพรรคเรา
คาดว่าส่งได้ครบทุกจังหวัด ประ
มาณ ๑๕๐ คน นี่เพียงไม่กี่วันที่เรา
เปิดรับสมัคร ปรากฏมีผู้สนใจมา
สมัครร่วม ๓๐๐ คนแล้ว และที่เป็น
นำยื่นดียงคือ ส่วนใหญ่ของผู้สมัคร
จะมีอายุอยู่ในเกณฑ์ ๒๕-๓๕ ปี คน
รุ่นหนุ่มที่เพิ่งจบการศึกษาชั้นปริญญา
ตรีขึ้นไปมากที่สุด" นายประยงค์
กล่าว

ทางด้านพรรคกิจสังคมของ นายกรัฐมนตรีคึกฤทธิ์ ความคึกคักก็ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าพรรคการเมืองอื่นใด และดูเหมือนจะมากกว่าพรรคอื่นหลายเท่า ก็ตรงที่มีหัวหน้าพรรคเป็นผู้รักวิชาการในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการเลือกตั้งโดยตรง กลิ่นของสาวเนือหอมแห่งพรรควิศวรรสังคม จึงเป็นที่น่าพิสมัยยิ่ง

ศึกที่ทำการพรรคหลังใหญ่ เนือ ทักว่างขวางแลดูมรณนิน กลับกลายเป็นทักกับแคบไปนิดใจ เมื่อบรรดา รยณต่งส่วนบุคคลจอดเรียงรายกัน อยู่อย่างหนาแน่น จากการคาดคะเน แล้วดูไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน

ภายในที่ทำการพรรค เจ้าหน้าที่ แผนกต่างๆ ประจำหน้าที่ของตน อย่างแคล่วคล่อง มีคนเดินเข้าเดิน ออกพลุกพล่านพอสมควร และบ้าง ก็นั่งรออยู่ในห้องรับแขกด้วยสันทนาที่ แตกต่างกันไป บางคนมีท่าทีกังวล บางคนนั่งเฉย และอีกสองสามคนที่ ผลัดกันลุกขึ้นยืนแล้วนั่ง แล้วลุกเดิน ออกมาที่ห้องกลางอ่านประกาศของ พรรค ซึ่งมีกระทุ่ตามสมาชิกอยู่กระทุ่ หนึ่งว่า "รัฐบาลร้อยพ่อพันแม่จะแก้อย่างไร"

"พรรคของเราเที่ยวคึกคักมาก คาดว่าจะส่งได้ทั่วประเทศ แต่ถ้าไม่ได้ตัวคึกก็ยังไม่แน่" เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของพรรคกิจสังคมท่านหนึ่งกล่าวกับ จตุรัส

"หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ลง สมัคร์นั้น ไม่มีอะไรมากหรือครบ ที่ ถือสำคัญคือ ต้องเป็นคนทีประชาชน เลื่อมใส มีความเข้าใจในเรื่องการ เมือง เข้าใจนโยบายของพรรค ส่วน เรื่องการศึกษาเราไม่คำนึงมาก คน ที่ชาวบ้านเขาเลื่อมใสอาจไม่มีความ รุสูง แต่อย่างไรในกรุงเทพฯ นั้นต้องใช้ เหมือนกัน"

จตุรัส ๑๘

เจ้าหน้าที่ผู้ขอสงวนนามผู้ขึ้น แยกกับ จตุรัส ต่อไปว่า เรื่องเทคนิค ในการหาเสียงครั้งนี้ จะต้องพยายาม ช้ให้ประชาชนเห็นถึงความดีในตัว ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ในรัฐบาล ชุดที่แล้ว ซึ่งจะมีทั้งการอธิบายและ แจกเอกสารต่างๆ ของพรรค ส่วน ตัวหัวหน้าพรรคเองนั้น การหาเสียง คงจะแตกต่างออกไปจากการเลือก ตังครั้งที่แล้ว "ครั้งนี้คงจะไม่ออกไป โวยวายเอง" เขากล่าว

ด้านพรรคประชาธิปไตย ความ เคลื่อนไหวก็คึกคักไม่น้อยหน้ากว่า พรรคอื่น แม้ลูกพรรคที่เป็นอดีต ผู้แทนสองสามคนจะลาออกไปเข้า กับพรรคอื่น และอดีตส.ส. กรุงเทพฯ นายสมักร สุนทรเวช ผู้ได้รับฉายา ป.ม. ทงในและนอกสภา ก็มาข่าวว่า จะไปเหมือนกันยังคาราคาซังอยู่ แต่ก็ได้รับกำลังเสริมจากส่วนหนึ่งของ พรรคเกษตรสังคมที่แยกตัวกันมา โดยมีอดีตหัวหน้าพรรค เสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ พาลูกน้องแปดเก้า คนมาร่วมจับมือกับ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช เพื่อผนึกกำลังกันต่อไป

"ผมมั่นใจว่าพรรคประชาธิปไตย จะต้องได้รับเลือกตั้ง ได้เสียงข้างมาก ในสภา และจัดตั้งรัฐบาลแน่นอน" นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ อดีตผู้แทน กรุงเทพฯ แสดงความมั่นใจ ก่อนที่จะขอตัวไปร่วมวางแผนสู่การเลือกตั้ง

สำหรับพรรคพลังใหม่ ก็เป็น พรรคเนือหอมอีกพรรคหนึ่ง ที่กำลัง เป็นที่กล่าวขวัญกันอยู่ และได้รับความ สนใจจากคนรุ่นใหม่ไม่น้อย กว่าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ความเคลื่อนไหวของพรรคนี้ก็ดูกระ ฉับกระฉ่งไม่เบา เฉพาะผู้ที่มาสมัคร์ เพื่อลงแข่งขันในนามพรรคมีถึงประมาณ ๒๐๐ คน

"ทุกวันนี้มีคนมาสมัคร์กันมาก เราไม่คำนึงถึงความรวยความจน แต่

ยึดในด้านอุดมการณ์ ทางเรากำลังถึง การศึกษาเหมือนกันเกี่ยวกับตัวผู้ สมัคร์น การเลือกตั้งครั้งนี้พรรคเรา อาจส่งมากก็ได้" นายสืบแสง พรหมบุญ โฆษกของพรรคกล่าวกับ จตุรัส พร้อมทั้งเบ็ดเตล็ดว่าตนเองจะ ลงแข่งขันในเกมการเมืองครั้งนี้ด้วย

ทางพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ซึ่งกำลังวางแผนต่อสู้การเลือกตั้ง อย่างเงียบๆ ก็ได้มีการเจรจาอย่างไม่เป็นทางการกับพรรคสังคมนิยม

แห่งประเทศไทย เพื่อหาหนทางที่จะรวมเป็นพรรคการเมืองเดียวกัน หรือ ไม่ก็สนับสนุนซึ่งกันและกัน ให้ แน่นแฟ้นยิ่งกว่าการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา เพื่อช่วงชิงเสียงในรัฐสภา ให้หนาแน่นขึ้น โดยเฉพาะผู้แทน ทางด้านภาคอีสาน ซึ่งทั้งสองพรรค นั้นเป็นหัวใจของชาวอีสาน

"เฉพาะที่ภาคอีสาน เราคาดว่า จะได้ร่วมกันถึงสนประมาณ ๕๐ คน" นายประยงค์ มูลสาร กล่าว

ส่วนพรรคการเมืองกลุ่มต่ำสปี
กมีการเคลื่อนไหวในด้านทรวมเป็น
พรรคการเมืองเดียวกัน เพราะไม่
แน่ใจว่ารัฐบาลรักษาการชุด ม.ร.ว.
คึกฤทธิ์ จะออกพระราชกำหนด
จำกัดพรรคการเมืองออกมาหรือไม่
เพราะถ้ามีการออกพระราชกำหนด
มาจริง พรรคกลุ่มต่ำสปีก็จะถูก
สลายไปโดยปริยาย จึงได้มีการ
ประชุมหารือเพื่อรวมตัวกันขึ้นก่อน
การรวมกลุ่มพรรคต่ำสปีครั้ง
นี้ นายสอาด บัณฑิต อุดมแทน
ลำปางแห่งพรรคแรงงาน ซึ่งมีอยู่
เพียงคนเดียวเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงร่วม
กับพันเอกสวัสดิ์ ศิริโพธิ์ แห่งพรรค
ฟื้นฟูชาติไทย และนายบุญคุ้ม
จันทร์ศรีสุริยวงศ์ พรรคพลังประ
ชาชน

แต่จากการประชุมหารือครั้ง
สองครั้งที่ผ่านมา ปรากฏว่าการรวม
พรรคดังกล่าวยังมีอุปสรรคอยู่มาก
มาย ตั้งแต่แนโยบายของพรรค ตำแหน่ง
หน้าที่ของหัวหน้าพรรคการเมือง
ต่างๆ ที่จะเข้ามาร่วม รวมทั้งขอ
พรรคอื่นถาวร ทนายสอาดพยายาม
จะให้ใช้ชื่อพรรคของตนเป็นชื่อ
พรรคอื่นถาวร

พรรคธรรมสังคมหลังจากที่แพ
แตกกันไปคนละทิศละทาง และตัว
เลขาธิการพรรค พ.ต.ท. บุญเลิศ
เลิศปรีชา ประกาศที่จะลาออกจาก
พรรค และหันเข้าร่วมมือกับพรรค
กิจสังคม โดยจะนำลูกทีมส่วนหนึ่ง
ของพรรคธรรมสังคมที่ตนสนับสนุน
อยู่ไปด้วยนั้น ความเคลื่อนไหวที่จะ
เตรียมรับมือการเลือกตั้งใหม่จึงดูออก
เงิบเขยิบ เพราะตัวหัวหน้าพรรค
เองนายทวิช กลั่นประทุม ยังไม่ทัน
ที่จะรวบรวมเสียงของตนไปได้เท่าใด
ก็กลับตกเป็นข่าวที่จะใช้เงินชอนัก
ร้องสาวมาเป็นอนุกรรยาเสียอีก ทำ
ให้ต้องเสียหัวและเสียเวลาไปกับเรื่อง
ไปไม่น้อย

“พรรคของเราในช่วงแรกนั้นคง
จะซบๆ ลงๆ เอาแน่ไม่ได้ แต่ให้
คอยดูตอนใกล้จะประกาศตัวผู้สมัคร
ก็แล้วกัน คงจะแน่นแฟ้นไม่แพ้
ครั้งก่อน” เจ้าหน้าทผู้หนึ่งเบ็ดเตล็ด
ให้ฟัง

นอกเหนือจากพรรคการเมือง
อื่นๆ จะมีการเคลื่อนไหวแล้ว ทาง
ขบวนการ “ชนวน” นำทีมโดยอดีต
นายตำรวจอินทราย พันตำรวจตรี
อนันต์ เสนาพันธ์ ก็ประกาศทุ่มเงิน
1 แสนบาทเพื่อต่อต้านนักการเมืองที่
นายตำรวจอินทรายเห็นว่าควรจะมี
มติ โดยจะนำทีมไปอภิปรายถึงถิ่นที่
นักการเมืองที่ถูกหมายหัวไว้ลงสมัคร
สำหรับนักการเมืองที่พันตำรวจ
ตรีอนันต์ประกาศของแวนนี้ก็มี นาย
ทวิช กลั่นประทุม นายไชยศิริ เรือง
กาญจนเศรษฐ์ นายชเนตร เอียดสกุล
นายสวัสดิ์ คำประกอบ นายบุญคุ้ม
จันทร์ศรีสุริยวงศ์ นายไชยแสง สุกใส
นายสุรินทร์ เทพกาญจนา นาย
ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ นายบุญชู
โรจนเสถียร นายจรูญ วัฒนาก
แล่มมีตัวสำรองอีก 2 คนคือ นาย
เปรม มาลากุล ณ อยุธยา และนาย
วัฒนา อ้อศวเหม

การเลือกตั้งในวันที่ 4 เมษายน
ที่จะถึงนี้ นอกเหนือจากการต่อสู้
อย่างถึงพริกถึงขิงระหว่างพรรคการเมือง
ต่างๆ แล้ว ยังมีกรรมกรที่ไม่
ได้รับเชิญอย่างขบวนการชนวนเข้า
ร่วมวงสืบทอดด้วย และพรรค
การเมืองใหม่อีกพรรคหนึ่ง ผู้ประ
กาศคำขวัญ “เมือทองนาสีทองมือ
อำไพ ประชาชนไทยจะมีข้าวกิน”
คือพรรคธรรมาธิปไตยของ นวพล
วัฒนา เขียววิมล ที่ได้คัดสมาชิก
นวพลชเนยออกจากมาตั้งพรรคการเมือง
และจะส่งผู้สมัครทั่วประเทศ
เช่นกัน เกมการเมืองประชาธิปไตย
ในบ้านเราขณะนี้ จึงเป็นที่น่าสนใจ
และน่าเฝ้าติดตามอย่างยิ่ง

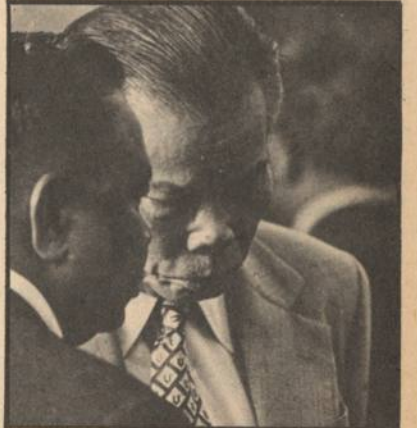
บุญชู

บุญเท่ง

บุญเลิศ

บุญคุ้ม

ปราบมุสลิมในฟิลิปปินส์ ฝ่ายทหารตาย ๒ พัน

ประธานาธิบดี เฟอร์ดินาน มาร์กอส แห่งฟิลิปปินส์ แถลงในสภาที่ปรึกษาระดับจังหวัด ที่ประชุมกันในกรุงมะนิลาว่า กำลังทหารฝ่ายรัฐบาล ที่ส่งไปปราบโจรมุสลิม ในภาคใต้ของฟิลิปปินส์ ตลอด ๓ ปีเศษที่ผ่านมา เสียชีวิตไปประมาณ ๒,๐๐๐ คน และบาดเจ็บกว่า ๔,๐๐๐ คน นับเป็นการเปิดเผยตัวเลขจากฝ่ายทางการเป็นครั้งแรก

วงการศาสนา และวงการทหาร ได้คะเนจำนวนคนเสียชีวิตของทั้งฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายมุสลิม รวมกันว่าจะตกประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน แล้ว

ผลงานรัฐบาลใหม่เวียดนาม ได้

นายพลตรันวันตรา ประธานคณะกรรมการปกครองฝ่ายทหารของนครโฮจิมินห์ ให้สัมภาษณ์ ออกอากาศทางสถานีวิทยุปลดแอกเวียดนามได้ว่า

ประชากรปัจจุบันในนครโฮจิมินห์มี ๓ ล้านคน มีคนว่างงานอยู่ ๕ แสน ซึ่งทางการกำลังหาหนทางช่วยให้คนว่างงานไม่อดอยาก และปัญหาใหญ่ที่สุดในขณะนั้นของเวียดนามได้คือ การจัดสรรปัจจัยจำเป็น เช่นอาหารและน้ำมันเชื้อเพลิง แก่ประชาชน ผลงานสำคัญในระยะ ๕ เดือน ภายหลังการปลดแอก ก็คือได้อพยพชาวเมืองหลวงกว่า ๓๐๐,๐๐๐ คน ไปอยู่ใน 'เขตเศรษฐกิจใหม่' แถบชนบท และปัญหาสังคมต่างๆ เช่น ปัญหาโสเภณี ยาเสพติด การกักตุนสินค้า ก็ได้รับการแก้ตกไปมากแล้ว

ออสเตรเลียจะรับตัวผู้ลี้ภัย จากไทย

ทางการออสเตรเลียแจ้งเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคมว่า ออสเตรเลียจะรับตัวผู้ลี้ภัยชาวเวียดนาม ชาวเขมร และลาว เป็นจำนวน ๘๐๐ คน ทลภัยอยู่ในไทยเข้าอยู่ในประเทศลาว โดยจะพิจารณาจากผู้ที่ได้ติดต่อกับสถานทูตออสเตรเลียไว้ และผู้ที่มีญาติพี่น้องอยู่ในออสเตรเลียแล้ว

นอกจากนี้ ก็ยังให้สิทธิผู้ลี้ภัยที่เลขทำงานกับสถานทูตหรือกับกองทหารของออสเตรเลีย หรือทำงานกับโครงการ เอไอดี ในอินโดจีนมาก่อน ทางการจะให้ความช่วยเหลือในด้านจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคและหางานให้ผู้ลี้ภัยเหล่านั้นด้วย

เกียบพบเขยเข เจียนอิง

นายพลโวเหงียน เกียบ รัฐมนตรีกลาโหมเวียดนามเหนือกับคณะได้แวะเยือนปักกิ่งเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม และได้เข้าพบนายเขยเข เจียนอิง รองประธานคณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์จีน และรัฐมนตรีกลาโหมจีน

การเยือนปักกิ่งของนายพลเกียบครั้งนี้ เป็นการแวะเยือนในระหว่างการเดินทางเยือนต่างประเทศของคณะนายพลเกียบ ก่อนจะกลับเข้าประเทศ

แมกโกเวิร์นว่า เวียดนาม ทั้งสองอยากปรับติดต่อสหรัฐ

นายฮอร์ช แมกโกเวิร์น วุฒิสมาชิกอเมริกันคนแรกที่เข้าไปในประเทศเวียดนามหลังจากที่คอมมิวนิสต์ยึดไซ่ง่อน ให้สัมภาษณ์ทบอมเบย์ ประเทศอินเดีย เมื่อกลับจากเยือนเวียดนามว่า

ผู้นำเวียดนามหลายคนที่เขาพบ เช่น ฟามวันดง นายกรัฐมนตรีเวียดนามเหนือ ชวนทูช อดีตผู้เข้าเจรจาสันติภาพเวียดนามกับกิสซิงเจอร์ที่ปารีส ฮัน เติ่น พัด ประธานสาธารณรัฐเวียดนามใต้ และมาดามเหงียนทึบิन्ह รัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนามใต้ ต่างแสดงความกระตือรือร้นที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ขั้นปกติและติดต่อค้าขายตลอดจนรับความช่วยเหลือในการบูรณะประเทศจากอเมริกัน โดยถือว่าสิ่งที่ผ่านมาในอดีตเป็นความผิดของผู้นำสหรัฐ มิใช่ของประชาชนอเมริกัน

แมกโกเวิร์นบอกว่า ฟามวันดงได้กล่าวกับเขาว่า การเปิดสัมพันธ์นั้น 'ขึ้นอยู่กับฝ่ายสหรัฐ'

ประวัตินายกฯ คนใหม่มาเลเซีย

ดาโต๊ะ ฮุสเซน อุนน์ ปัจจุบันอายุ ๕๐ ปี จบการศึกษาจากวิทยาลัยเซโฮร์ บาห์รู และ วิทยาลัยการ

ทหารแห่งยะโฮร์ และเคยเข้าร่วมอยู่ในกองทัพบกอินเดีย

ดาโต๊ะฮุสเซนได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๑๓ และได้รับตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีเมื่อคราวที่ตนอภิวัตต์ ราชัก ปรับปรุงคณะรัฐมนตรีในเดือนสิงหาคม ๒๕๑๖

ภริยาของ ฯพณฯ ดาโต๊ะ ฮุสเซน ชื่อ ดาทิน สุไฮลา ทั้งสองมีธิดา ๔ คน และบุตรชาย ๒ คน

ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ จะเข้าร่วมประชุมกับเอเชียน

แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ แจ้งว่าจะมีการเชิญผู้นำของญี่ปุ่น, ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์เข้าร่วมประชุมในวันสุดท้ายของการประชุมสุดยอดของเอเชียนทปahalในเดือนหน้าด้วย

มติดังกล่าว เป็นผลมาจากการประชุมย่อยของผู้นำฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย ที่วาลาลัมเปอร์เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม สำหรับเหตุผลที่อาเชียนเชิญญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และ

นิวซีแลนด์ เข้าร่วมด้วย ก็เพราะปัญหาทางด้านความปลอดภัย และความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มความมั่นคงของอาเชียน

ทหารมาเลเซียปะทะคอมมิวนิสต์

เมื่อวันที่ ๒๐ มก. ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์มลายู จำนวนประมาณ ๒๐ คน พยายามจะเข้าวางระเบิดเขื่อนที่ตั้งอยู่ในตอนเหนือของรัฐเคดาห์ รถลำเลียงสัมภาระฝ่ายทหารผ่านไปประสบเหตุพอดี จึงเกิดการปะทะกันชนในบริเวณห่างจากชายแดนไทยประมาณ ๒๐ ไมล์ ฝ่ายทหารบาดเจ็บ ๖ นาย

กำลังทหารรัฐบาลมาเลเซียจำนวนประมาณ ๒๐๐ คน ได้ติดตามกำลังฝ่ายกองโจรที่หลบเข้าป่าที่บริเวณชายแดนไป

ฝ่ายตำรวจเปิดเผยว่า กองโจรนั้นสังกัดขบวนการ มาร์กซิส - เลนินนิสต์ ซึ่งแยกตัวมาจากพรรคคอมมิวนิสต์มลายาของจีนเบงกนยัมปักกิ่ง และฝ่ายเจ้าหน้าที่เชื่อว่า กองโจรนั้นมีฐานอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

สหรัฐฯ ลดงบช่วยต่างชาติ

ประธานาธิบดี ฟอร์ด แห่งสหรัฐอเมริกา เตรียมเสนอของบประมาณช่วยต่างชาติต่อรัฐสภาประจำปีงบประมาณ ๒๕๒๐ ทงสนเป็นจำนวน ๕,๐๓๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งลดลงจากงบที่ขอสำหรับปี ๒๕๑๘ ประมาณ ๒๔%

งบช่วยเหลือทางทหารถูกลดลงอย่างมากจาก ๒,๐๓๓ ล้านดอลลาร์ในปีนั้น เหลือเพียง ๗๓๘ ล้านดอลลาร์สำหรับปี ๒๕๒๐

หนานค้านว่าทหารเป็นฝ่ายยุบสภาในไทย

เมื่อวันที่ ๑๕ มก. หนิงสอพิมพ์หนานค้านของเว็ชดนามเหนือ ได้วิจารณ์การยุบสภาของไทยไว้ว่า เป็นเพราะฝ่ายทหารเกรงจะต้องสูญเสียอำนาจไป หากมีการลงคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจรัฐบาลของม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ในสภา

หนานค้านได้ท้าวความถึงลักษณะที่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ขึ้นมาอำนาจพร้อมกับให้คำมั่นสัญญาที่จะรับมือกับความต้องการของประชาชนในทุกๆ ด้าน แต่ทว่า "ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ก็ไม่ทำตามคำพูด"

คองโกแล้ว ตอนนี่ก็อังกโกล่าละซี

หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ ยังกล่าวต่อไปอีกว่า “รัฐบาลคิกฤททำงานลับๆ กับจักรพรรดินิยมอเมริกา เห็นได้ชัดจากท่าทีที่เป็นศัตรู ที่ฝ่ายไทยแสดงต่อสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว . . . ลักษณะของคำแถลงเกี่ยวกับเวียดนาม ในเชิงให้ร้าย และที่ร้ายที่สุดก็คือปฏิบัติการทำลายล้างชาวเวียดนามที่อาศัยอยู่ในไทย”

หนานด่านตั้งข้อสังเกตไว้ว่า รัฐบาลคิกฤทกำลังต่อต้านกับกระแสประวัติศาสตร์ “หลังจากความพ่ายแพ้ของจักรพรรดินิยมอเมริกัน ในเวียดนาม ลาว และเขมรแล้ว ประชาชาติในประเทศเหล่านี้ ต่างก็เห็นโอกาสที่จะปลดปล่อยตัวเองจากสหรัฐฯ แต่ยังมีกลุ่มปฏิกริยาที่ยังมีอำนาจอยู่ในเอเชียอาคเนย์ ซึ่งในกลุ่มนี้มี ม.ร.ว. คึกฤทธิ ปราโมช กับพวกที่ยังคงเกาะแน่นกับสหรัฐฯ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนรวมอยู่ด้วย”

“แต่ไม่ว่า กลุ่มนี้จะพยายามอย่างไรก็ตาม ก็จะต้องถูกโค่นล้มไปในที่สุด”

หนานด่านได้สรุปอย่างหนักแน่นในที่สุดว่า

“ยุคที่เอเชียอาคเนย์เป็นที่ทำนุของพวกจักรพรรดินิยม พวกกล้าอาณานิคม และพวกลูกน้องขบประจบทั้งหลายนั้น บัดนี้ ได้ผ่านพ้นไปแล้ว”

ขณะที่สหรัฐฯ ทำการบีบบังคับอย่างเปิดเผยให้ประเทศอาฟริกาใต้ถอนกำลังทหารออกจากอังกโกล่าอยู่นั้นก็มีหลักฐานบางอย่างที่แสดงว่าสหรัฐฯ เองกำลังฝึกฝนกองกำลังทหารรับจ้างอย่างลับๆ โดยมีชาวอาฟริกาใต้ร่วมด้วย เพื่อทำสงครามในอังกโกล่า ลักษณะวิธีการนซารอยเดิมกับเหตุการณ์เมือกกลางทศวรรษที่แล้ว เมื่อครั้งสหรัฐฯ ให้เงินช่วยเหลือกองทหารรับจ้างอาฟริกาใต้ ในอันที่จะกำจัดศัตรูระหว่างเผ่าเพื่อรัฐบาลคองโกที่นิยมอเมริกัน

แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ รายงานว่า เจ้าหน้าที่สหราชอาณาจักรผู้จัดการเกี่ยวกับเรื่องทางการเงินของทหารรับจ้างในประเทศคองโก (ปัจจุบันเรียกว่าประเทศแซร์) เมื่อสิบมาแล้วนั้น ได้กลับไปประจำการเดิมของตนแล้วในเมืองคินซาซา ประเทศแซร์ ซึ่งในปัจจุบันเป็นฐานกิจกรรม

ของอเมริกันในอังกโกล่า บุคคลผู้นี้ย่อมสามารถจะเรียกเกณฑ์ทหารและจัดหากองทหารรับจ้าง ในครั้งนเหมือนกับที่เขาเคยทำในระหว่างการสู้รบที่คองโกมาแล้ว

การที่ประธานาธิบดีฟอร์ดไม่ปฏิเสธข่าวที่แจ้งว่าสหรัฐฯ กำลังให้เงินทุนเพื่อการฝึกทหารรับจ้างต่างชาติให้ไปสู้รบในอังกโกล่านั้น ทำให้ความเชื่อในเรื่องนี้ กระจายออกไปกว้างขวางยิ่งขึ้น และน่าเชื่อกว่า “เรากำลังทำงานร่วมกับประเทศอื่นๆ ที่รู้สึกว่ามันมีผลประโยชน์ในการให้โอกาสอังกโกล่าตัดสินใจเพื่อตัวเอง และเขาพบเจาคิดว่านี่คือความรับผิดชอบที่ถูกต้องของรัฐบาลสหรัฐฯ” ฟอร์ดกล่าว

ประเทศแซร์ซึ่งสนับสนุนฝ่ายเอฟเอนแอลเอ (แนวร่วมประชาชนเพื่อการปลดปล่อยอังกโกล่าฝ่ายนิยมสหรัฐฯ) มาช้านานนั้น เป็นผู้ที่มีผลทหารรับจ้างชาวอาฟริกาใต้ในอังกโกล่า

ประโยชน์ในเรื่องนี้ด้วย แשרได้ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่เอฟเอนแอลเอ และขณะเดียวกันก็ส่งกำลังทหารจำนวน ๑,๐๐๐ คนเข้าร่วมรบกับพวก เอฟเอนแอลเอ อยู่ทางตอนเหนือของอิรัก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศสหรัฐฯ นายเฮนรี คิสซิงเจอร์ ได้ยอมรับในระหว่างการให้การต่อหน้าคณะกรรมการพิเศษแห่งสภาสหรัฐฯ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายนก่อนหน้า เนื่องจากสหรัฐฯ ให้ความช่วยเหลือแשר และแשר ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจกับ เอฟเอนแอลเอ จึงเป็นอันว่าสหรัฐฯ ให้ "ความช่วยเหลือทางอ้อม" กับฝ่ายผู้ก่อการร้ายของอิรักที่นิยมอเมริกัน

ประเด็นปัญหาในขณะนี้คือการช่วยเหลือเงินไปโดยตรง ดังที่เคยทำในอิรักระหว่างปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ มาแล้วหรือเปล่า

ผลงานในอดีต

ที่คองโก ในระหว่างปี ๒๕๐๗-๐๘ สหรัฐฯ ได้ว่าจ้างกำลังทหารซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวแอฟริกาใต้ที่ชำนาญการสู้รบกับท้องถิ่นในป่าคองโก ให้กำลังทหารเหล่านี้ไปโจมตีพวกเผ่าซิมบ่า ที่กำลังคิดอยากตัดจากออกไปจากประเทศคองโก พวกซิมบ่าเป็นพวกที่มีถิ่นฐานอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศคองโก และมีสายสัมพันธ์อันดีกับรัฐบาลของรัฐบาลชุดก่อนของคองโก วัตถุประสงค์ของประธานาธิบดีลูมบาที่มีความใกล้ชิดกับสหภาพโซเวียตมาก และได้ถูกโค่นล้มลงไปแล้วโดยผู้นำปัจจุบันของคองโกที่นิยมอเมริกัน ในการคิดตัดจากรัฐบาลคองโกครั้งนั้น พวกชนเผ่าซิมบ่าได้รับการสนับสนุนจากเชคโกฯ

หน่วยคอมมิช (COMISH) อัน

เป็นหน่วยทหารสหรัฐฯ ในคองโก เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการขนส่งอาหารและข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ด้วยเครื่องบินแบบ ซี-๑๓๐ และยังให้ความช่วยเหลือด้านการสื่อสารคมนาคมแก่กองกำลังทหารรับจ้างของสหรัฐฯ ในขณะนั้น

กำลังทหารรับจ้าง ได้รับการบรรจุเข้าเป็นกองพลน้อยที่ ๕ แห่งกองทัพแห่งชาติคองโก ผู้นำของคองโก ในขณะนั้นคือนายมอยส์ ทาซอมบี ชาวเผ่าคากังงัน ได้ทำให้รัฐสภาของคองโกยอมรับความช่วยเหลือทางทหารจากสหรัฐฯ โดยคุณด้วย ฉะนั้น จึงเท่ากับว่า สหรัฐฯ จ่ายเงินสนับสนุนกองทัพแห่งชาติของคองโก และในบัญชีรายชื่อของกองทัพแห่งชาติคองโกก็มีกองพลน้อยอยู่กองหนึ่งที่เป็นทหารผิวขาวล้วนๆ นับเป็นสง่าผ่าเผยแท้

กองทหารรับจ้าง ที่ได้รับความช่วยเหลือภาคพื้นดินจากกองกำลังของคองโกเองและความช่วยเหลือทางอากาศจากหน่วยคอมมิช ก็ได้ชัยชนะในการปราบกบฏซิมบ่าลงได้ในที่สุดเมื่อปี ๒๕๐๘ พวกกบฏซิมบ่ากลุ่มเล็กๆ ที่หนีได้รอดการปราบปรามไปได้ พวกนี้ไปซ่อนตัวอยู่บนกองทหาร เอ็ม พี แอด เอ

เขารอบๆ ทะเลสาบแทนแกเนอิกาลูกเกือบจะล้มกบฏกลุ่มนี้ไปแล้วกระทั่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ พวกเขาเก็บข่าวขมมาอีกครึ่งหนึ่งเมื่อพวกเขาจับตัวนักศึกษามือปืนและดักซ์ ๔ คนไปเรียกค่าไถ่

ปฏิบัติการที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๗-๐๘ ดูเหมือนกำลังคนซิมบ่าอีกครั้งในขณะนั้น เงินงบประมาณที่สหรัฐฯ จะให้ในครั้งนั้น จะผ่านไปทางประธานาธิบดีไมบูตู่แห่งแשרที่อาจใช้ไปเพื่อจ้างทหารจากกองทัพแשרให้ไปรบช่วยพวกเอฟเอนแอลเอหรือไม่บูตู่อาจใช้เงินนั้นว่าจ้างทหารจากชาวอิรักเองก็ได้

การใช้กองกำลังทหารรับจ้างกำลังเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจมากขึ้นทุกทีในการทำสงครามในทวีปแอฟริกา เป็นต้นว่า ปัญหาในไนจีเรีย สงครามในอาณาเขตของโปรตุเกส และกำลังคนอย่างทหารในกองพลน้อยที่ ๕ ของกองทัพแห่งชาติคองโกเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ก็เป็นกำลังคนที่หาได้ง่ายๆ ทั้งจากประเทศแอฟริกาใต้และโรดีเซีย (สองประเทศนี้ ชาวผิวขาวครอบครองอยู่)

จากสำนักข่าว พีเอ็นเอส

แม่ของวังเปายังไม่สิ้นฤทธิ์

“เรายังถือว่า ท่านนายพลวังเปา เป็นผู้บัญชาการของเรา” นายทหารแม่แห่งกองพลที่สองของอดีตรัฐบาลลาวผู้ซึ่งเพิ่งเข้ามากรุงเทพฯ บอกกับผู้สื่อข่าวสำนักข่าวฝรั่งเศส

เขาเปิดเผยกับสำนักข่าวว่าดั่งกล่าวไว้ปัจจุบันนี้ อดีตทหารและนายทหารของกองพลที่สองซึ่งเป็นแม่ รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑,๐๐๐ คน กำลังปฏิบัติภารกิจอยู่ในลาว ต่อต้านรัฐบาลใหม่ของลาวที่เวียงจันทน์ รายงานข่าวของเขาต่อสำนักงานข่าวฝรั่งเศสยังอ้างอีกว่า การสู้รบกับกำลังของฝ่ายปะเทดลาวนั้น มีชนแถบเวียงเวียง ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของเวียงจันทน์ประมาณ ๕๐ กิโลเมตร และแถบศาลาผู้ชน

นอกจากนี้ เขายังอ้างอีกว่า ล่องแจ้งซึ่งเคยเป็นกองบัญชาการรบของทหารรับจ้างของหน่วยงานซีไอเอของสหรัฐฯ นั้น ทางกองกำลังรบของแม่เข้ายึดได้บางส่วนแล้ว รายงานข่าวดังกล่าวของสำนักข่าวฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคมได้รับการยืนยันบางตอนโดยรัฐมนตรีแถลงข่าวรัฐบาลลาวซึ่งให้สัมภาษณ์สำนักงานข่าวฝรั่งเศสในวันเดียวกันว่า “ได้มีการปะทะกันกับอดีตทหารของนายพลวังเปาทางตอนเหนือของเวียงจันทน์เมื่อเร็ว ๆ นี้”

ชาวนเป็นที่น่าสนใจเป็นพิเศษของนักสังเกตการณ์สถานการณ์ทางการเมืองทหารในลาว เพราะเป็นที่รู้กันว่าถึงแม้ว่ารัฐบาลใหม่จะขนมามอำนาจในลาวแล้ว และหน่วยทหารหน่วยอื่น ๆ ของอดีตรัฐบาลลาวจะได้ขึ้น

ยอมเข้ากับรัฐบาลใหม่แล้วด้วยก็ตาม แต่ทหารแม่นั้นคงจะไม่ยอมและจะต้องต่อสู้ต่อไป

จากรายงานข่าวของผู้สื่อข่าวจอร์จรายงานข่าวว่า แม้ในระหว่างก่อนที่รัฐบาลฝ่ายขบวนการปะเทดลาวจะได้เข้ากุมอำนาจอย่างสมบูรณ์ในเวียงจันทน์

จันทน์ อดีตทหารของวังเปาก็ได้กระจัดกระจายกันไปอยู่ตามภูเขาลำเนาและที่ราบสูงทางตอนเหนือของลาวอย่างไม่เป็นขบวนอยู่แล้ว เพราะว่าการคงอยู่ของทหารแม่พวกแล้ว ๆ มานาน ขึ้นกับความช่วยเหลือของรัฐบาลสหรัฐฯ เท่านั้น ทั้งเสบียงและเงินเดือนสหรัฐฯ เป็นปัจจัยเพียงแต่ผู้เดียว เมื่อมีการจัดตั้งรัฐบาลผสมครั้งสุดท้าย ก่อนฝ่ายปะเทดลาวจะเข้ามาอำนาจเต็มที่ ทหารแม่และทหารหน่วยอื่น ๆ ของรัฐบาลเก่า ก็เข้าปล้นสดมภ์หมู่บ้านหรือคอยดักยิงรถโดยสารและขนส่งทางระหว่างหลวงพระ

บางกับเวียงจันทน์อยู่เสมอ

นอกจากนี้แล้ว แมวซังเคยอยู่ภายใต้การควบคุมของนายพลวังเป่า ก็เป็นกลุ่มแมวที่ไม่ถูกกับกลุ่มแมวของฝ่ายขบวนการปะเทดลาว หากต่อกรที่แมวกัดมัน นายพลวังเป่าจะยอมอยู่ภายใต้รัฐบาลใหม่ได้

นายทหารแมวซังสามารถข้ามเข้าไทยได้อย่างสบายบอกกับผู้สื่อข่าวสำนักข่าวฝรั่งเศสว่า ทางทหารแมว มีอาวุธปืนและกระสุนพอที่จะทำการรบไปได้ถนัด

แต่พลเอกวิฑูรย์ ชะสวัสดิ์ พูดถึงข่าวนี้กับ จตุรัสว่า “ไม่มีทางเป็นความจริงไปได้แน่ ๆ คุณเคยเห็นล่องแจ้งหรือเปล่านั้นใหญ่โตขนาดไหน ภูเขาตังกูลก็จะโจมตีกันจริง ๆ ต้องใช้ทหารอย่างน้อยหมื่นคน”

ส่วนแหล่งข่าวในกระทรวงการต่างประเทศไทย บอกว่า ยังไม่รู้เรื่องในเรื่องนี้เลย แต่เกรงว่าทางรัฐบาลลาวนั้นคงสงสัยแน่ ๆ ว่าไทยคงมีส่วนในการสู้รบที่กำลังเกิดขึ้นในลาว

แต่แหล่งข่าวทางการทหารของ จตุรัส รายงานว่า กองบัญชาการ ๓๓๓ ทหารฯ ซึ่งเคยเป็นกองบัญชาการลับบัญชาการรบในลาวนั้น บัดนี้ได้ถูกยุบไปแล้ว แต่ก็ไม่สามารถให้ความมั่นใจได้ว่าจะไม่มกองบัญชาการอื่นในชื่อใหม่ออกชอหนงเข้ามาแทน

ปัญหาที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งก็คือว่า หากว่าทหารแมวที่เคยซิงกับนายพลวังเป่าจำนวนถึงเจ็ดพันคนยังคงปฏิบัติการรบอยู่ในลาวจริง ถ้าเป็นการปฏิบัติการรบอย่างกระจัดกระจายก็คงไม่มีปัญหา แต่ถ้าหากว่าเป็นการรบแบบที่มีการประสานงานกันแล้ว ย่อมต้องมีผู้นำ แล้วตามทรูกันมานายพลวังเป่าหนีออกจากไทยไปสหรัฐฯ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายนที่แลวนั้น แท้จริง นายพลวังเป่าบด้นอยู่ที่ไหนกันแน่

โครงการชิลี :

ชิลีเอเอ็มส่วนสร้างระบบเผด็จการที่โหดเหี้ยมที่สุดในชิลีอย่างไร

โดย แทค ชูลล์

แปลและเรียบเรียง

โดยอำนาจชัย ปฏิพัทธ์ ฯ

นิตยสารเพนทเฮาส์ฉบับเดือนตุลาคม ๒๕๑๘

คิสซิงเจอร์กลายเป็น “เจ้าหน้าที่ประจำโต๊ะชาวจิลี” ของนิคสัน มีหน้าที่ประสานงานกิจกรรมต่อต้านอัลเซนเดโดยเฉพาะ (ในขณะนั้นเขายังไม่ได้เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศลงมีตำแหน่งเป็นเพียงผู้ช่วยพิเศษในกิจกรรมความมั่นคงแห่งชาติของประธานาธิบดี) เมื่อเวลาผ่านไป เขาก็ยังให้เงินชิลีเอเอ็มใช้เพื่อการโค่นล้มอัลเซนเดมากยิ่งขึ้น ส่วนนิคสันนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะสนับสนุนการรณรงค์กันอย่างเต็มหัวใจ

แต่ถ้าพจนทที่เป็นทางการกลับปรากฏในทางบิดเบือนหลอกลวงอย่างถึงที่สุด ในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๑๘ ขณะที่แผนต่อต้านอัลเซนเดกำลังดำเนินไปอย่างสุดเหวี่ยง นิคสันแม้จะไม่ได้แสดงความ “ยินดี” กับการเลือกตั้งอัลเซนเด ก็พูดว่า “เรา

กำลังระมัดระวังที่จะชี้ให้เห็นว่า นั่นเป็นการตัดสินใจของประชาชนชาวจิลี และเราขอรับการตัดสินใจนั้นถ้าสหรัฐฯ จะเข้าแทรกแซงการเลือกตั้ง โดยเสริมและเปลี่ยนมันไปเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะมีผลกระทบกระเทือนต่อประเทศในลาตินอเมริกาทั้งหมด อันจะทำให้เกิดผลเลวลง ไปอีกมากกว่าที่ได้เกิดขึ้นแล้วในชิลี” แต่ที่แน่นอนก็คือเรากำลังแทรกแซงเขาแล้ว และก็ไม่ต้องใจที่จะหยุดยั้งเสียด้วย

จากปากคำที่โคลัมโบให้การในการประชุมลับของคณะอนุกรรมการแห่งสภาสูง เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๗ เขากล่าวว่า “จุดประสงค์ของเราคือช่วยสร้างเงื่อนไขซึ่งจะทำให้อัลเซนเดหรือยูนิแอด พอพูลาไม่มีทางประสบความสำเร็จ เราสนใจในกลุ่มต่างๆ ที่อยู่ตรงข้ามกับอัลเซนเด เพื่อช่วยประกันว่ารัฐบาลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ”

จุดประสงค์ของอเมริกันในทางเศรษฐกิจคือพยายามกดดัน เพื่อให้รัฐบาลของอัลเซนเดบั้นหันทางและเพื่อเป็นการส่งสอนประเทศที่เหลือในลาตินอเมริกาว่าลัทธิมาร์กซ์นั้นช่วยอะไรไม่ได้หรอก สูตรสำเร็จเบื้องต้นสำหรับการมาจากส่วนผสมสองอย่างคือ การบ่อนทำลายเศรษฐกิจและการเมือง ในขณะที่เวทีกั้นที่ปรึกษาทหารบก เรือ อากาศของอเมริกันที่ติดต่อกับกองกำลังชิลีก็เริ่มเคลื่อนไหวอย่างเงิบ ๆ บนพื้นฐานของพันธมิตรทางทหาร (พวกนั้นไม่ได้ถูกขับไล่ออกไปในระหว่างที่อัลเซนเดจนนมามีอำนาจ) ตัวอย่างเช่น ในขณะที่ธนาคารเอ็กพอร์ต-อิมพอร์ต ไม่ยอมขายเครื่องบินโบอิงให้สายการบินแห่งชาติของชิลีเพราะอ้างว่าชิลีมีสินเชอร์ระหว่างประเทศไม่เพียงพอ กระทรวงกลาโหมก็กลับขายยุทโธปกรณ์ทางทหารแก่ชิลีเป็น

เหตุการณ์จลาจลในซิด

จำนวนเงินถึง ๕ ล้านเหรียญ ด้วยเงิน
เชอและก่อนหน้าการรัฐประหารใน
ปี ๒๕๑๓ ไม่นาน เจ้าหน้าที่บริหารก็
แสดงให้เห็นว่ากำลังแผนการที่จะ
ขายเครื่องบินต่อสู้ เอฟ-๕ แก่ซิด
ด้วยเงินเชอออกเหมือนกัน และมีหลัก
ฐานแสดงว่า มีการส่งอาวุธให้กับซิด
อย่างลับๆ ผ่านทางไมอามี ไม่น้อยกว่า
สองครั้ง โดยบริษัทของซีไอเอ

นโยบายที่มุ่งหมายจะ "บั่นทอน
เสถียรภาพ" ของซิดนั้นได้รวมเอา
การตัดความช่วยเหลือทางการเงินไว้
ด้วย เหตุผลที่ใช้อธิบายการตัดทอน
ครั้งนี้ก็คือ ซิดขาดเครดิตจนควรเชอ
ถือ และเพราะอัลเซนเดไม่ยอมจ่าย
เงินชดเชยให้กับบริษัททองแดงของ
สหรัฐอเมริกาในราคาที่พวกนักคิดว
ยติธรรมเมื่อเขาโอนบริษัทเหล่านั้นเข
ารัฐ

มีหลักฐานมากมายที่แสดงให้เห็น
เห็นว่า ซีไอเอร่วมกับกลุ่มชาวซิดจัด
ตั้งให้พวกแม่บ้านเดินขบวนต่อต้าน
สินค้าราคา และการขาดแคลน
สินค้า เพื่อสร้างความปั่นป่วนใน
สังคม และก่อให้เกิดความแตกแยก
ทางการเมือง (การทำเช่นนั้นได้ผล
มากในบราซิลเมื่อปี ๒๕๑๓) และกั

เชอกันว่าซีไอเอใช้เงินจำนวนมาก
สนับสนุนการลี้ภัยของบรรดาเจ้า
ของรถบรรทุกในปี ๒๕๑๕ อันเป็น
มาตรการ "บั่นทอนเสถียรภาพทาง
สังคม" อีกอย่างหนึ่ง และเราก็มาร
จากเจ้าหน้าที่บริหารของฟอร์ดว่า
ซีไอเอ ให้เงินหนึ่งสอพิมพ์ต่อตัน
อัลเซนเด และเรียกร้องให้ประธานา
ธิบดสังคมนิยมคนลาออกไป และ
เราก็รู้อีกด้วยว่า ซีไอเอยังให้เงินกับ
พรรคการเมืองที่ต่อต้านอัลเซนเด

อันที่จริงก็ไม่ต้องสงสัยเหมือน
กันว่าชนชั้นสูงและบางส่วนของชน
ชั้นกลางในซิดได้รับผลกระทบอย่าง
มากจากการดำเนินนโยบายของซิด
แต่ก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นในระหว่างสาม
ปีที่ผ่านมา ซึ่งไซยอนยันถึงคำทำนาย
ของคิสซิงเจอร์ที่ว่าคอมมิวนิสต์
กำลังครองซิดอยู่ รัฐสภาของอัลเซนเด
มิได้ครองเสียงข้างมากก็คงปฏิบัติ
งานไปตามปกติ และบางครั้งก็ไม่
ผ่านพระราชบัญญัติที่ ยูนิแควด พอพ
พูลาเสนอ หนังสือพิมพ์ยังคงมีเส
รภาพ และไม่เคยมมีการจับนักโทษ
การเมือง นำแปลกด้วยสาเหตุปัญหา
การเมืองภายในบางอย่างกลับมาจาก
กลุ่มชายจัดนอกแนวร่วมที่พยายาม
จะบั่นให้อัลเซนเดเปลี่ยนแปลงอย่าง
รุนแรงมากกว่าที่เป็นอยู่ บางกลุ่มก็
ใช้วิธีการรุนแรงกับพวกขวา เช่น
เคียวกับพวกขวาทำกับพวกยูนิแควด
พอพพูลา

การที่อัลเซนเดมิได้พยายามที่
จะสถาปนา "เผด็จการคอมมิวนิสต์"
ตามคำกล่าวหาของคิสซิงเจอร์นั้น
เป็นสิ่งที่ได้รับการยืนยันจากคนทุก
ฝ่าย เช่น จากนักวิเคราะห์ชั้นสูงของ
หน่วยข่าวกรองกลาโหม (ดีไอเอ)
ระหว่างการให้การลับต่อหน้าคณะ
อนุกรรมการของสภาล่างว่าด้วยกิจ
การระหว่างอเมริกันเหนือ-ใต้ ใน
วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๑๖ พอล เอฟ

วอลเนอร์ เจ้าหน้าที่นักวิเคราะห์ของ
ดีไอเอ พูดว่า "ในขณะที่สถานการณ์
ภายในประเทศทรุดหนักลงเรื่อย ๆ
อัลเซนเดไม่สนใจฟังคำแนะนำของ
คาสโตรที่ให้ระดมกำลังเพื่อกำจัด
ฝ่ายตรงข้าม" และในการเลือกตั้ง
ของรัฐสภา เมื่อ พฤษภาคม ๒๕๑๖
อัลเซนเดได้รับความสนับสนุนจาก
รัฐสภาอย่างมากถึงกับได้คะแนน
เสียงทั่วไปถึง ๔๐% เพิ่มมากกว่าการ
เลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๑๓

กรณีเด่นชัดกรณีหนึ่งที่น่าสนใจ
กล่าวหาอัลเซนเดว่าทำคามพินาศ
ให้กับระบบเศรษฐกิจของซิดอย่าง
น่าเศร้าสลดก็คือ การที่ภาวะเงินเพื่อ
ขึ้นสูงถึง ๑,๐๐๐% ขณะที่เงินสำรอง
กักตุนและขาดแคลน แต่ที่จริงแล้ว
สิ่งที่เกิดขึ้นเหตุหนึ่งมาจากความ
ไร้สมรรถภาพในการจัดการทาง
เศรษฐกิจ และอีกเหตุหนึ่งมาจาก
ปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ เช่น
ราคาทองตกต่ำลง การทอชิงตัน
สร้างความกดดันทางเศรษฐกิจต่อ
ซิดก็ได้รับผลสำเร็จในการบั่นทอน
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของซิด
อย่างใหญ่หลวงเกินกว่าที่กลุ่มนัก
เศรษฐศาสตร์โง่ ๆ ของอัลเซนเดจะ
จัดการตอบโต้ได้ ดังนั้นพอดกมาถึง
กลางปี ๒๕๑๖ สถานการณ์ก็สุ
งอมสำหรับกาปฏิวัติเต็มที่ พวก
ฝ่ายขวาและอเมริกันพวกกันชักชวน
บรรดานายทหารว่าเป็นหน้าที่เพอ

ชาติที่จะต้องโค่นล้มอัลเซนเดลงให้
ได้จึงได้เกิดแผนรัฐประหารครั้งแรก
ขึ้นในเดือนมิถุนายน แต่เพราะ
เตรียมการกันอย่างไม่พร้อมพอ จึง
ถูกกำลังของฝ่ายที่ภักดีกับอัลเซนเด
จัดการปราบปรามลงได้

แต่การรัฐประหารวางแผนไว้
อย่างดกเกิดขึ้นอีกครั้งเมื่อ วันที่ ๑๑
สิงหาคม บินน โดยกลุ่มทหารเรือ
เป็นผู้เริ่มลงมือ อัลเซนเดถูกฆ่าตาย
ภายในชั่วโมงต่อมาในวัง ลา โมินดา
สวมหมวกเหล็กอยู่บนหัว และถอด
บนกลในอ้อมแขน ภรรยาของเขา
และคนอื่นๆ กล่าวว่า เขาถูกฆ่าตาย
แต่คณะทหารกล่าวว่าเขาฆ่าตัวตาย
เอง แต่ที่เรารู้แน่นอนก็คือ อัลเซนเด
และพรรคพวกของเขาว่า ๑๐,๐๐๐
คนต้องตายสังเวชชย ขณะอันโโชค
เลือดของคณะทหารในคราวนั้น

เป็นไปได้หรือไม่ที่การรัฐประ
หารคราวนี้เกิดขึ้นได้โดยที่อเมริกัน
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ชาวชาติบางคนที่
แม้จะนิยมอัลเซนเดก็ยังเชื่อว่า จะ
ต้องเกิดการรัฐประหาร หรือสงคราม
กลางเมืองขึ้นแน่ ไม่ช้าก็เร็ว จาก
ความแตกแยกทางการเมืองที่เกิดขึ้น
ในสังคมชิลีหรือความกดดันทางการเมือง
ภายในที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย
แต่ความจริงอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้

หลุยส์ คอร์โวลัน

อดีตเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ชิลี (คนสวมหมวก)

ก็คือ สหรัฐฯ มีบทบาทอย่างสำคัญ
ในการสร้าง เจอนโซ ที่นำไปสู่การ
ปฏิวัติเดือนกันยายนนั้น และการมี
บทบาทดังกล่าวสหรัฐฯ นั้นก็จะต้อง
มีส่วนรับผิดชอบต่อความน่าสยของ
ขวัญที่เกิดขึ้น ในชีวิตระหว่างสองปี
หลังนี้ ไม่เป็นที่ยสงสัยเลยว่า เลือด
และความเจ็บปวดของชาวชิลีนั้น
เป็นเต็มมือเราอยู่ บรรดาทหารพา
กันเข้าควบคุมการศึกษาในโรงเรียน
ต่างๆ ทำการจับกุมคุมขัง และ
ทรมานนักโทษการเมืองอย่างไม่ต่าง
ที่ว่าจะสิ้นสุด สิทธิมนุษยชนชนพื้น
ฐานถูกปฏิเสธโดยสิ้นเชิง และใน
เดือนมิถุนายนที่แล้ว ฟิโนเชต์ (ประ
ธานาธิบดี ออกัสโต ฟิโนเชต์
อูการ์เต เคยเป็นผู้บัญชาการทหาร
บก เป็นหัวหน้าคณะรัฐประหาร
ทั้งๆ ที่เคยสัญญาว่าจะจงรักภักดีต่อ
อัลเซนเด) สัญญาว่าจะไม่มีการเลือก
ตั้งตราบเทาท์เขา “และทายาทของ
ฉัน” ยังมีชีวิตอยู่

แม้ว่าคณะฟิโนเชต์จะอ้างเหตุ
ในการทำรัฐประหารคราวนั้นว่า
เพราะอัลเซนเดนำประเทศไปสู่ความ
ล้มจมทางเศรษฐกิจก็ตาม แต่พวก
เขาก็ทำให้สถานการณ์ในชิลีตยขึ้น
เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ตามรายงาน
ของวารสาร อีโคโนมิสต์ แห่ง
ลอนดอน กล่าวว่าตั้งแต่คณะรัฐประ
หารเขาขัดอำนาจ ราคาอาหารในชิลี
พุ่งขึ้นไป “ระหว่างสิบถึงยี่สิบเท่า”
อัตราเงินเฟ้อขึ้นสูงถึง ๕% ในแ
สามเดือนแรกของปี ๒๕๑๘ แสดง
ให้เห็นว่า ถ้าเทียบทั้งปีแล้วคงจะขึ้น
ไปอีกเป็นกว่า ๔๐๐% แม้จะน้อยกว่า
ในสมัยของอัลเซนเด แต่พวกเขาก็
ไม่ใช่คณะปกครองที่ขึ้นมาสู่หน้าที่
อย่างได้รับความชอบธรรมทางสังคม
เหมือนอัลเซนเด

ในแง่ของมนุษยธรรม ราคาที่
ชาวชิลีต้องจ่ายสำหรับการ “เป็น
อิสระ” จากอัลเซนเดนั้นเป็นสิ่งที่น่า

นางชวัลควอร์ อัลเซนเด

สยของขวัญที่เคย ขอให้เราลองฟัง
ข้อสรุปของคณะกรรมการว่าด้วย
สิทธิมนุษยชนระหว่างอเมริกันเหนือ
-ใต้ (ผู้แทนของอเมริกันในองค์การ
นี้คือ นายรอบิร์ต เอฟ วัตวาร์ด เอก
อัครราชทูตประจำชิลีคนก่อน) ข้อ
สรุปเหล่านี้ว่า

- “ในขณะที่การทำโทษด้วยการ
ยิงทั้งโดยไม่มี การไต่สวน ตามอำนาจ
ใน “กฎหมายว่าด้วยการหลบหนี”
(การยิงผู้หนีการคุมขัง) สิทธิในการ
รักษาชีวิตมิได้รับการพิจารณาว่าเป็น
สิทธิที่สมควรจะได้รับการปกป้อง
เอาไว้มากไปกว่าการต้องรักษา
ระเบียบ กฎเกณฑ์ของสภากา
สงคราม ซึ่งหากว่าใครไม่ปฏิบัติตาม
แล้วก็ต้องมีโทษถึงตายได้”

- “สิทธิในการรักษาความ
ปลอดภัยของบุคคลกลดละเมิดอย่าง
รุนแรงทั้งจากการปฏิบัติการทางจิต
วิทยาและทางกายภาพ... เช่นการ
ใช้การช็อคด้วยไฟฟ้า การคุกคามจะ
ทำร้ายญาติพี่น้อง ความทารุณทาง
เพศ การสวมเครื่องบับหวนักโทษ
หรือปิดตานักโทษไว้นานเป็นอาทิตย์ๆ
 ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ได้รับการพิสูจน์ว่า
เป็นความจริงทั้งสิ้น”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

คุณหญิงอุดมลักษณ์ ศรียานนท์

จตุรัส: ขณะนี้คุณหญิงมีตำแหน่งอะไร ในสมาคมทางการ กุลหรือไม

อุดมลักษณ์: ไม่มีค่ะ ทตโมสรวัดนธรรมหญิงกรับเป็นท ปรีกษา นต้องอดเสียงด้วยหรือคะ นคุณ การอดเสียงน พวกผู้ใหญ่ทั้งหลายเขากลัว ก้อการสุมภษาณน ไม่ก้ออยจะ ธรรมดานก จะต้องมีเครื่องอย่างโนนอย่างน

จตุรัส: ระยะเวลาคุณหญิงออกงานบ่อยไหมครั

อุดมลักษณ์: ไม่บ่อยค่ะ เฉพาะงานที่รับทำ

จตุรัส: คุณหญิงกลับเข้ามาเมืองไทยได้นานหรือยัง

อุดมลักษณ์: สิบห้าปีแล้วค่ะ อยเมืองนอกก็ ๕ ปี

จตุรัส: ตอนอยู่ต่างประเทศเป็นอย่างไรบ้างครั

อุดมลักษณ์: กิดคะ เม่อออกไปแล้วเรากได้พัก่อน และ การออกข่าวน ถ้าเราเจอะจะอะไรไปมาก ความหม่นใส่ ก้อจะกิดขึ้น และพาให้ยงหลายผ่าย ไอ้เรื่องไม่ถกใจคนน ก้ว่าขวาง ขวางนเป็นคำสุภามาก แต่ขวางนมันมีหลาย อย่าง

จตุรัส: คุณหญิงเคย “ถูกขวาง” บ้างไหมครั

อุดมลักษณ์: ก้ออาจจะมี คนเรากเป็นททราบกันแล้วว่ เรื่องทำงานนมันถกและไมถก มันไมถกเสมอไป ค่าน

มันรุนแรงเหลือเกิน ถ้าบอกว่าไม่ถกกับถกดูจะเบาหน้อย

จตุรัส: มีความรู้สึกอย่างไรบ้าง เม่อกลับมาเมืองไทยใหม่ ๆ

อุดมลักษณ์: เม่อกลับมาเมืองไทยหรือคะ มันมีความรู้สึก หลายอย่างว่ หมดหน้าทของภรรยาณกการเมืองนะคะ แลวดอนนนี้พ้อยยังอยู่ ก็ไปมาหาสู่ดูแลสารทุกขุสุขดิบบ้าง กก็กลับมาเป็นลูกทต

จตุรัส: แล้วชีวิตตอนเป็นภรรยาณกการเมืองรู้สึกหนักใจยัง ไงบ้าง

อุดมลักษณ์: โอ...หนักใจมาก ทรมานจิตใจจริง ๆ เพราะเหตุวเราต้องพบคนหลายแบบหลายอย่าง ทั้งจริง ไมจริง เช่นเรื่องของแผ่นดิน ทัมเรื่องมากเพราะคนใช่ ไหมคะ เรื่องของคนนสำคัญมาก ถ้าคนพูดกับเราดว ความสุจริต เรากรับทำไปดวความสุจริต แต่แล้วมันกิด เป็นพิษเป็นภัยขึ้นมาละ เราต้องรับผิดชอบ แลวในขณะ เดียวกันเราจะซัดใครกไม่ถก ไมควรจะเที่ยวไปโทษใคร กก็เป็นความรู้ไว่ ใช่ไหมคะ ว่...อ้อ เหตุนั้นไมใช่ ใจกันหรือกทำให้ผิดพลาด แต่แล้วความผิดพลาดนจะ ต้องให้อภัยกันอื่ เขาใจหรือเปล่า ใช่ไหมคะ ไม่ว่าอะไร กก็ตาม คุณกับโทษเป็นของกักันต้องจำไว่

คุณหญิงอุดมลักษณ์เป็นภริยาพลตำรวจเอก เต่า ศรียานนท์ อดีตอธิบดีกรมตำรวจ สมัยจอมพลแปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตร ครันรัฐบาลชคจอมพลแปลกถูกรัฐประหาร โดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ พลตำรวจเอกเต่าและคุณหญิงอุดมลักษณ์ ก็ได้อพยพการเมือง ไปอยู่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และกลับประเทศไทยหลังจากสามเสียชีวิต

คุณหญิงอุดมลักษณ์ เป็นบุตรสาวของจอมพลผิน ชดหะวัน นายทหารผู้โด่งดังในวงการเมืองยุคก่อน ๒๕๐๐ เป็นพี่สาวของพลตรีชาติชาย ชดหะวัน รัฐมนตรีรักษาการกระทรวงการต่างประเทศในปัจจุบัน อดีตผู้แทนจังหวัดนครราชสีมา

นอกจากนี้ คุณหญิงอุดมลักษณ์ยังเป็นพี่สาวของภรรยาพลตรีประมาณ อภิเรกสาร และภริยาพลตรีศิริ ศิริโยธิน แห่งพรรคชาติไทย

เวลาเรามีความสุข เราต้องนึกถึงความทุกข์ คิดนึ้เตรียมคิดไว้เสมอ และการที่เรารักษาแผ่นดินกันได้มาทุกวันนี้ จะต้องผ่านการเสียสละกันมามาก อันนั้นคุณต้องคิดให้หนัก แล้วรึนคุณข้างหน้าถ้ามีโอกาสได้ไปช่วยแผ่นดิน แล้วรึวอย่าเข้า คุณคิดหรือว่าเราจะทำกันถูก นึกใหม่... เราจะต้องทำกันใหม่เพื่อนฝูงคนใกล้ชิด และในสัปดาห์นี้ใจอาจจะไม่เหมือนกันนัก เป็นได้ใหม่... นั้นแหละ ขอให้เราทำใจกันให้หนักแน่นหน่อย แล้วพยายามดูงานกันทีละทีละทีจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่าง

เรื่องการเมืองในสมัยก่อนนั้นะ บางเรื่องเราทำเร็วเกินไป... คนไทยเราบางอย่างนี้ ได้รับธรรมเนียมเก่า ๆ ว่าอยากอยู่ในสภาพนั้นนาน ๆ ซึ่งก็เป็นภาวะที่น่าสงสาร

ไม่... การฟื้นความหลังนี้ ทำให้เราทำใจไม่สบายเข้าหากัน

กว้างๆ สูงๆ ใหญ่ๆ แก่แผ่นดินใหม่... ไม่ใช่คนไหนคิดน้อย คนนั้นจิตใจ เราทำงานให้กับแผ่นดิน เราจะไปอาศัยใครเขาอยู่ ประเทศไหนใครเขาจะรับ ประเทศอื่น ๆ เขาจะรับก็แต่คนมีสตางค์ แล้วคนไม่มีสตางค์จะไปตั้งที่ไหน เราต้องหมั่นอยู่ในบ้านเรา คนมีสตางค์ต้องคิดว่า... นึกดูมากไปแล้ว...

ดินนี้ไม่ทราบว่าจะมีการเมืองนี้เล่นกันแบบไหนจะเป็นการเมืองที่เล่นเพื่อส่วนรวมจริงๆ ก็ไม่ควรที่จะให้ร้ายกันจนเสียหาย ที่ดินนี้เล่นการเมืองไม่ชอบการให้ร้ายร้ายสั ดินนี้ให้ร้ายร้ายสัใครไม่เป็น เป็นแต่ว่ามองในแง่ดีและเสียสละ การเสียสละนั้นก็หลายแบบ เสียสละทางใจ ในทางเงินทองก็มีเสียสละความสุขสบายแบ่งกันไปบ้างก็มีเสียสละทางสติปัญญาเหตุผล

เหตุผลที่เราเกิดจะทำตามใจ คนทุกคนไม่ใช่บรรลุตโตมาจากไหน อยากจะทำตามใจเพราะตัวเองอยู่สบายก็ได้ ยิ่งเรารู้ตัวให้ตามใจอยู่ด้วย เราก็จะขาดทุน เราจะต้องฝึกตัวให้อดทน มองโลกในแง่ดี เราต้องพึ่งพิงไว้หู แล้วกรองเอาสิ่งดีที่จะเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ไม่ใช่เราทำอะไรเป็นข่าวลอกๆ มันทำให้เราล้าบากในการวางตัว เราจะพูดเราจะทำอะไรก็ให้ทำกันตรงๆ เวลาวางตัวจะได้สบาย

การเสียสละนี้ชายความได้เยอะแยะ เพราะคำว่า "ดี" นั้นหมั่นทำให้คนหมั่นใส่ได้เยอะ เพราะมันดีความได้ว่ามันดีอะไร แปลได้สารพัดคำว่าดีนี้ แต่คำว่าเสียสละแปลให้ตรง แล้วรู้อะไรใจของใครเสียสละอะไรไปบ้าง

น้องๆ ไม่เคยมาอ้อนวอนว่า พี่เอาเงินมาช่วย
พรรค มีแต่ว่าวันนั้นขอข้าวราดแกงสักหม้อ
ถ้ามีโอกาสได้ไปช่วยแผ่นดิน แล้วรวยไม่
เข้า คุณคิดหรือว่าเราจะทำกันถูก

จตุรัส : ขณะที่ถูกขับจากเมืองไทยได้ทำกิจกรรมอะไรไว้มาก
ไหมครับ

อุดมลักษณ์ : โอ๊ย... เยอะแยะ แต่ไม่ปรากฏ เช่น เรื่อง
วัดบาง เกี่ยวกับการกุศลแล้วก็เป็นที่ปรึกษาสโมสรหญิง
แล้วก็สภาสตรี

จตุรัส : คุณหญิงลองช่วยวิจารณ์สถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบัน

อุดมลักษณ์ : ความรู้สึกของดิฉันคิดว่า เอ๊ะ... ดิฉันคิด
ว่าไม่ควรจะพูดเร็ว เรื่องการเมืองนี้ เพราะว่าเวลานี้ ถอ
การเมืองเป็นเรื่องใหญ่กัน แต่ที่จริงเรื่องความเป็นอยู่ของ
ประชาชนเป็นเรื่องอันดับหนึ่ง นักการเมืองต้องช่วยกันแก้
แต่ดิฉันก็ไม่ได้อยู่ในวงใน การวิพากษ์วิจารณ์ควรที่จะ
เป็นคนที่อยู่ในวงใน คือเรื่องการเมืองในสมัยก่อนนั้นนะ
บางเรื่องเราทำเร็วเกินไป แล้วทำเร็วนี้ทำราคาของคนที่
เพราะว่าคนไทยเราบางอย่าง ได้รับกรรมเนี่ยมเก่าๆ ว่า
อยากอยู่ในสภาพนั้นนานๆ ซึ่งเป็นภาวะที่น่าสงสาร
เหมือนกัน ไม่ต้องการเร็วนี้เกี่ยวไปทางกิริยามารยาท
วัฒนธรรมด้วยก็ได้ใช่ไหมคะ เพราะเมื่อมันเปลี่ยนแปลง
เร็วเกิดตามไม่ทันเลยเชียว

สำหรับทุกวันนี้มันถูกและไม่ถูก มันขึ้นอยู่กับผู้กำลัง
ปฏิบัติ เราไม่ได้ปฏิบัติ ถูกไม่ถูกเราไม่รู้

จตุรัส : แล้วเพื่อนๆ ในรุ่นสมัยท่านอธิบดีเต๋านั้นในขณะนั้น มี
บ้างไหมที่ได้ตั้งพรรคการเมือง

อุดมลักษณ์ : ไม่ได้พบตามกัน เมื่อเราหมดหน้าที่แล้ว เรา
แยกกันอิสระ แล้วนานทีพบกันพบบ้างครั้งสองครั้ง ก็ตาม
กันเรื่องสารทุกข์สุกดิบ แต่เรื่องการเมืองถือเป็นเรื่อง
อิสระ มันผ่านพ้นไปแล้ว เป็นเรื่องของแต่ละท่านว่าจะ
ตัดสินใจแบบไหน

จตุรัส : แล้วกลุ่มการเมืองกลุ่มคุณเต๋านี้ รวมหมู่ลูกหลานที่ยัง
มีชีวิตอยู่เหมือนสมัยคุณเต๋านี้มากน้อยแล้ว ถูกขับจาก
กลุ่มการเมืองที่ขมขื่นมาใหม่หรือไม่

อุดมลักษณ์ : อ้อ ไม่หรอกคะ แต่ก็มีผลกระทบกระทิง
กันบ้างบางครั้งบางคราว แต่เราก็คิดว่ามันเป็นไปได้
เหมือนกัน เป็นเรื่องที่ว่า คนมากด้วยกันถ้าเราหนักแน่น
คุณเป็นนักเขียนนั้นนะ จะต้องพยายามเขียนกันอย่างไรให้คน

จตุรัส ๓๐

เข้าใจ เขียนอะไรให้คนเชื่อ ให้คนเข้าใจนะฮะ ให้รัก
ความจริง แต่ความจริงที่ให้ใครเถียงกันเป็นศัตรูกันเรียก
ว่าไม่รักความจริง

ส่วนเรื่องที่ผ่านมาไปแล้วจะไม่พูด เรื่องพินความหลัง
... อ้อ... ไม่... ไม่... การพินความหลังนี้ทำให้เราทำ
ใจไม่สบายเข้าหากัน เราต้องการรวมความร่วมมือเป็นสุข
และอบอุ่น ถ้าเราไปขยายให้ประเทศร้าวจนรอยร้าวเกิด
ขึ้น เราจะรักแผ่นดินกันได้อย่างไร คุณอย่าลืมนะว่าทุกคน
มีหน้าที่รักษาแผ่นดินมากกว่าพวกเขาทุกคนที่ตายไปแล้ว

เราทำตัวให้โพนทนาในสิ่งถูกต้อง เพื่อให้ส่วนรวม
รวมกันได้ ฉะนั้นพวกคุณที่มีหน้าที่ช่วยกันรักษาแผ่นดิน
ว่าทำอะไรจะช่วยให้คนไทยรวมกัน สามัคคีกันรักษาแผ่นดิน
คำว่า "สามัคคี" นี่ยาได้แต่พูดกันแต่ปาก

จตุรัส : คุณหญิงมีตำแหน่งเกี่ยวกับที่ปรึกษาของพรรคชาติ
ไทยหรือไม่

อุดมลักษณ์ : เปล่า

จตุรัส : แล้วเรื่องการช่วยเหลือพรรคชาติไทยนี้ เกี่ยวกับ
เรื่องเงินทองเป็นความจริงไหมครับ

อุดมลักษณ์ : มีแต่เรื่องอาหาร เงินทองเปล่าเลย เพียงแต่
เขาต้องการข้าวราดแกงก็เอาให้ (หัวเราะ) เรื่องเงินไม่
เคยเลย น้องๆ ก็ไม่เคยมาอ้อนวอน ว่าพี่เอาเงินมาช่วย
พรรค มีแต่ว่าวันนั้นขอข้าวราดแกงสักหม้อ อะไรวุ่นวาย

“อาหาร” อาวุธร้ายชนิดใหม่ของสหรัฐ ฯ

ท่ามกลางความอดอยากยากแค้นที่แผ่ขยายไปทั่วในหลาย ๆ ภูมิภาค ซึ่งหนึ่งในที่เป็นที่ประจักษ์ชัดอย่างไม่มียั้งคือ สงครามที่สงบแล้วก็คือ ประเทศสหรัฐอเมริกาจะให้ความอุดมสมบูรณ์ของผลิตผลทางเกษตรของตนเองไปเพื่อผลประโยชน์แบบจักรวรรดินิยมมากกว่าจะใช้เพื่อระงับความอดอยากหิวโหย ในการประชุมอาหารแห่งโลกที่กรุงโรม เมื่อปี ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรแห่งสหรัฐ ฯ นายเอิร์ล บัทช์ ได้ประกาศว่า “อาหารเป็นเครื่องมือ เป็นอาวุธของสหรัฐอเมริกาคำที่ใช้ในการเจรจาต่อรอง” และวุฒิสมาชิก ฮิวเบิร์ต ฮัมฟรีย์ ยังแสดงความโหดเหี้ยมมากขึ้นเมื่อกล่าวว่า “อาหารคืออำนาจ และในความจริงมันเป็นเครื่องมือพิเศษบอกความมีอำนาจ”

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ในปี ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศแห่งสหรัฐ ฯ เฮนรี คิสซิงเจอร์ ได้แนะนำให้สภาความมั่นคงแห่งชาติของสหรัฐอเมริการับภาระในการศึกษานโยบายอาหารของสหรัฐ ฯ ปัญหาหนึ่งที่ปรากฏในรายงานของสภาความมั่นคง ฯ ก็คือความจำเป็นที่ประเทศโลกที่สามต้องพึ่งพิงสหรัฐอเมริกาในฐานะเป็นแหล่งอาหารสำคัญนั้นมันมีสำคัญทางการเมืองแค่ไหนอย่างไร

แม้ว่า เราจะไม่สามารถล่วงรู้ถึงเนื้อหาของงานวิจัยของสภาความมั่นคง ฯ ได้โดยตรงก็ตาม แต่รายงานบางชิ้นของกรมการเมืองแห่งซีไอเอ. ทั่วรั้วไหลออกมา ก็พอจะบอกให้เรา

เข้าใจยุทธศาสตร์ของสหรัฐ ฯ จากการศึกษาวิจัยของซีไอเอ. คาดว่า จะเกิดความขาดแคลนอาหารอย่างรุนแรงขึ้นในอีกไม่กี่ข้างหน้า และโลกจะต้องพึ่งพาธัญญาหารจากสหรัฐ ฯ มากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลให้สหรัฐ ฯ “ในฐานะผู้ยิ่งใหญ่แห่งวงการส่งธัญญาพืชเป็นสินค้าออกของโลก สหรัฐอเมริกาอาจจะขมขื่นอันดับหนึ่งในวงการอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่เคยได้รับตำแหน่งอย่างกระตั้นหันมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลงใหม่ ๆ”

อาวุธที่เรียกว่า ความช่วยเหลือ

อาวุธสำคัญในคลังอาหารของสหรัฐ ฯ ก็คือโครงการความช่วยเหลือทางอาหาร ... เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่สอง สหรัฐ ฯ ได้ส่งความช่วยเหลือทางอาหารไปให้กับกองกำลังของเจียง ไคเช็ก โดยผ่านทางกองบรรเทาทุกข์ของสหประชาชาติ (United Nation Relief) และ คณะกรรมการเพื่อการบูรณะ (Rehabilitation Administration) และ

เกือบจะทันทีที่ทันใดหลังสงครามในยุโรป สหรัฐฯ ก็ส่งอาหารไปให้อิตาลีและฝรั่งเศสเพื่อต่อต้านความไม่พอใจของชนชั้นแรงงานซึ่งกำลังหันไปหาพวกฝ่ายซ้าย และต่อมาภายใต้แผนการมาร์แชลอาหารของสหรัฐฯ จำนวนมากก็ถูกถ่ายโอนไปส่งให้กับประเทศแถบยุโรป โดยเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะฟื้นคืนบริเวณนั้นเพื่อขบขังคอมมิวนิสต์

การออกกฎหมายมหาชนฉบับที่ ๔๘๐ เมื่อปี ๒๕๔๗ เป็นสัญญาณเริ่มยุคใหม่ของนโยบายอาหารของสหรัฐอเมริกา แม้ว่าเมื่อแรกเริ่มเดิมทีกฎหมายนี้มีจุดประสงค์เพียงเพื่อที่จะขยับขยายตลาดอาหารส่วนเกินที่ผลิตขึ้นได้จากไร่นาไว้รอจำหน่ายในระยะเวลาต่อมา แต่ผู้เสนอโครงการนี้เองมองเห็นในทันทีว่านโยบายตามกฎหมายฉบับนี้มีพลังแฝงเร้นทางการเมืองบางอย่างอยู่

ในระหว่างปีต้นๆ ของทศวรรษที่ ๖๐ กฎหมายมหาชนที่ ๔๘๐ นี้ ถูกถือเป็นเรื่องสำคัญชิ้นหนึ่งในคลังแสงอาวุธของนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา โครงการความช่วยเหลือทางอาหารได้รับการขนานนามอย่างสวยงามว่า “อาหารเพื่อสันติภาพ” และมีภารกิจตั้งสำนักงานอาหารเพื่อสันติภาพขึ้นประจำในทำเนียบขาวด้วยมาตราหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้ซึ่งจะกินงบประมาณถึงสามในสี่ส่วนของงบประมาณทั้งหมดของโครงการซึ่งบัญญัติไว้ว่า สหรัฐฯ จะให้ดอลลาร์เครดิต (ด้วยอัตราดอกเบี้ยเพียง ๒-๓ เปอร์เซ็นต์ และระยะจ่ายคืนนานถึง ๓๐-๔๐ ปี) กับรัฐบาลในประเทศที่ “เป็นมิตร” เพื่อใช้จ่ายในส่งผลผลิตทางเกษตรกรรมจากสหรัฐฯ มาตราที่สอง รัฐบาลสหรัฐฯ ต้องให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ “มิตรประเทศโดยผ่านหน่วยงานการเงินระหว่างประ

เทศที่เป็นเอกชน

รัฐบาลในประเทศเหล่านั้นจะต้องใช้เครดิตนี้ในการส่งอาหารเข้าจากสหรัฐอเมริกา แล้วค่อยปล่อยให้ค้างกันภายในประเทศของตัวอีกทอดหนึ่ง จนกระทั่งปี ๒๕๖๖ รัฐบาลสหรัฐฯ จึงเริ่มยอมขายอาหารด้วยเงินตราท้องถิ่นของแต่ละประเทศเหล่านั้น

จากปี ๒๕๑๔ เป็นต้นมาสหรัฐอเมริกาก็ยังต้องการให้ประเทศลูกค้าของตนชำระเครดิตด้วยดอลลาร์ตามกฎหมายมหาชน ๔๘๐ อยู่ จะมียกเว้นให้ก็แต่ประเทศกัมพูชาและเวียดนามใต้เท่านั้น นัยความว่าเงินตราท้องถิ่นจะไม่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมโดยตรงของสหรัฐฯ อีกต่อไป แต่สิ่งที่มีได้เป็นการจำกัดประโยชน์ทางการเมืองของ กม.มหาชน ๔๘๐ นี้ แม้แต่น้อย สหรัฐฯ ยังคงให้ดอลลาร์เครดิตแก่รัฐบาลที่ “เป็นมิตร” รักษาคุณภาพของการชำระเงินและเงินตราท้องถิ่นที่ได้จากการขายอาหารเพื่อสันติภาพนั้น รัฐบาลที่เป็นมิตรประเทศของสหรัฐฯ ก็จะได้รับเงินคืนของตัวเองเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของงบประมาณแผ่นดิน และเพื่อการใช้จ่ายทางทหารด้วย

นโยบายอาหารของกิสซิงเจอร์

กม.มหาชน ๔๘๐ ฉบับนี้เป็นเสาหลักอย่างวิเศษของนโยบายทางการทูตของสหรัฐอเมริกาที่มุ่งรุกเข้าที่จนถึงแ่งมุมทางการเมืองของโครงการช่วยเหลือทางอาหารอยู่ไม่ถอยกันเท่านั้น และไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม เป็นเรื่องยากที่จะทำการต่อต้านโครงการซึ่งโดยเลือกนอกแล้วดูเหมือนมีจุดมุ่งหมายที่แสนจะมีมนุษยธรรม ‘ให้คนที่หิวมีกิน’ และที่สำคัญกว่านั้นก็คือ กลไกเกี่ยวกับ

ประมาณของกฎหมายฉบับนี้ช่วยให้กิสซิงเจอร์มีความคล่องตัวสูงมากจนสูงเท่าที่เขาเองจะต้องการเลยทีเดียว กฎหมายมหาชนฉบับที่ ๔๘๐ นี้ไม่เหมือนกับกฎหมายช่วยเหลือทางการเงินฉบับอื่น เพราะมันไม่ต้องผ่านการตรวจสอบประจำปีของสภา แม้ว่าในตอนต้นงบประมาณ เอไอดี (องค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสหรัฐฯ) ซึ่งมีส่วนในการดำเนินงานของโครงการนี้ร่วมกับกระทรวงเกษตรจะต้องเสนอรายการงบประมาณต่อรัฐสภาก่อน แต่การเสนอของบของเอไอดีนั้นเป็นแค่การประเมินอย่างคร่าวๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ต้องได้รับคำรับรองจากรัฐสภา

ใช้อาหารชำระสงคราม

หลังจากที่สภาสูงสหรัฐฯ ได้ตัดคำขอความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่อินโดจีนจากฝ่ายบริหารลง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ทางทำเนียบขาวเองก็เพิ่มเครดิตให้ประเทศอินโดจีนตามอำนาจใน กม.มหาชนฉบับที่ ๔๘๐ นั้น นอกเหนือจากสองเท่าเป็นจำนวนเงินถึง ๔๕๕ ล้านดอลลาร์ ซึ่งทำให้ความช่วยเหลือต่อสหรัฐฯ ให้กับเวียดนามใต้และกัมพูชาเพียงสองประเทศนั้นมีมูลค่าถึงครึ่งหนึ่งของความช่วยเหลือทางอาหารทั้งหมดที่สหรัฐฯ ให้กับประเทศต่างๆ ทั่วโลก แม้แต่ประเทศที่ด้อยกว่าอย่างบังคลาเทศก็ได้รับความช่วยเหลือเพียง ๔๑ ล้านดอลลาร์เท่านั้น

ในมาตราที่ ๓ ของกฎหมายฉบับนี้ กล่าวถึงโครงการซื้อขายสินค้าด้วยการแลกเปลี่ยน ส่วนนี้เป็นประโยชน์ในแง่การสนับสนุนสงครามในเวียดนาม งบประมาณสำหรับโครงการแลกเปลี่ยนนี้ก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อปี ๒๕๑๓ อันเป็นช่วงเวลาผู้วางนโยบายของสหรัฐฯ กำลังมอง

หาหนทางสนับสนุนสงครามในอินโดจีนอยู่

พลังของอาหารในกรณีชิลี

อาหารมีบทบาทสำคัญอย่างเห็นได้ชัดในเชิงยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ ในการสร้างสถานการณ์สำหรับการรัฐประหารในชิลีด้วยการบ่อนทำลายทางเศรษฐกิจ รัฐบาลอัลเซนเดจาต้องใช้การส่งอาหารเข้าเป็นมาตรการสำคัญที่เขาไว้คอยรับมือกับการทำลายการผลิตอาหารของพวกเขาที่คืนฝ่ายขวาภายในประเทศ การส่ง

อาหารเข้าของชิลีเพิ่มปริมาณขึ้นเท่าตัวในปี ๒๕๑๕ คือ ตกราว ๒๖๑ ล้านเหรียญ และขึ้นไปอีกเป็นประมาณ ๓๙๓ ล้านเหรียญในปี ๒๕๑๕ แต่ชิลีต้องเผชิญกับความยากลำบากมากยิ่งขึ้นทุกที ในการจะส่งขออาหารเข้าประเทศ เพราะการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของชิลีเกือบจะต้องชะงักลงหมดแล้ว ทังยังถูกสหรัฐฯ ตัดไม่ให้เครดิตออกไปด้วยผลของการขาดแคลนอาหารในชิลีในช่วงนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนชั้นกลางไม่พอใจรัฐบาลของอัลเซนเด

สหรัฐฯเอง ไม่เพียงแต่ปฏิเสธไม่ให้เครดิตการช่วยเหลือทางอาหารเท่านั้น ก่อนหน้าที่จะมีการรัฐประหารไม่นาน สหรัฐฯยังปฏิเสธไม่ยอมขายข้าวสาลีด้วยเงินสดให้รัฐบาลของอัลเซนเดอีกเพียงด้วย โดยให้เหตุผลว่า “เพราะการตัดสินใจทางการเมืองของทำเนียบขาว”

ความสำคัญของการอยู่รอดของชิลีมีค่าต่อผู้วางนโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯอย่างมาก จะเห็นได้ว่าสหรัฐอเมริกาอยู่ในอันดับหกของบัญชีประเทศทั่วโลกที่ได้รับความช่วยเหลือตาม กม. มหาชนฉบับที่ ๔๘๐ ในงบประมาณ ๒๕๑๙ สำหรับในงบประมาณฉบับ ฝ่ายบริหารก็ได้วางแผนจะให้ความช่วยเหลือทางอาหารอย่างขนานใหญ่เพื่อสนับสนุนระบบทหารในชิลีอีกต่อไป

กรณีของเกาหลีใต้กับตะวันออกกลาง

หลังจากที่รัฐบาลพันธมิตรของสหรัฐฯ ประสบความพ่ายแพ้ทั้งในกัมพูชาและเวียตนามแล้ว จุดสำคัญทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ ก็เปลี่ยนจากอินโดจีนไปสู่เกาหลีกับตะวันออกกลาง ความเปลี่ยนแปลงจะเห็นได้จากงานตามโครงการความช่วยเหลือทางอาหารในงบประมาณนี้ เกาหลีใต้จะได้รับเครดิตเป็นจำนวนถึง ๑๕๐ ล้านเหรียญ เท่ากับ ๑๗ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณของโครงการทั้งหมด และเป็นสองเท่าที่เกาหลีใต้ได้รับเมื่อก่อนแล้ว

การเพิ่มขนอย่างมหาศาลนี้ เพิ่งเกิดขึ้นหลังจากที่สภาสูงได้ส่งตัดทอนงบประมาณความช่วยเหลือทางทหารที่รัฐบาลฟอร์ดขอไว้ให้กับเกาหลีใต้ และทางสภายังได้เสนอให้ตัดทอนงบความช่วยเหลือทางทหารให้กับเกาหลีทั้งหมดลงภายในเวลาสามปีตามสายตาของนักยุทธ

ศาสตร์สหรัฐฯ ความล้มเหลวของบรรดาสมนในอินโดจีน ทำให้ฐานะของเกาหลีใต้สำคัญขึ้นมากในแง่ของการชดเชงเพื่อบริการต้องสูญเสียเอเชียมากไปกว่านั้น รัฐบาลสหรัฐฯ มีพันธะผูกพันที่ต้องทำให้กองทัพเกาหลีใต้ทันสมัยขึ้นตาม โครงการแผนห้าปี ด้วยจำนวนเงินประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ ล้านดอลลาร์ ดังนั้น ขณะทางสภาพยายามจำกัดความช่วยเหลือทางทหารที่ให้แก่เกาหลีใต้ โครงการให้ความช่วยเหลือทางอาหารก็ถูกเอามาใช้มากขึ้น เพื่อดูช่องว่างสำคัญที่กำลังเกิดขึ้น

เมื่อการประเมินค่าใช้จ่ายตามกฎหมาย ๔๘๐ ประจำปีได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติได้ของบไว้สำหรับตะวันออกกลางเลย เพราะพวกเขาอยู่ระหว่างการ “ทบทวน” นโยบายตะวันออกกลาง อย่างไม่รู้ค่าเงินจำนวน ๒๘๐ ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณทั้งหมดถูกกันเอาไว้อย่าง “ไม่ระบุ” ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเงินจำนวนนั้นจะเป็นข้อต่อรองที่มหาหนักของคิสซิงเจอร์ในการทำ ความตกลงปัญหาตะวันออกกลาง

การใช้อาหารเพื่อขู่เข็ญโลกที่สาม

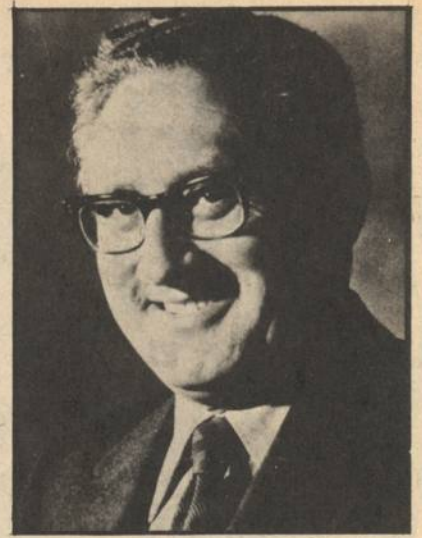
อาหารได้กลายมาเป็นอาวุธทางการเมืองที่สำคัญ ซึ่งสหรัฐฯ พยายามใช้เพื่อตอบโต้การทำหายที่เพิ่มขึ้นทุกทีจากประเทศโลกที่สาม สหรัฐฯ เองรู้สึกว่าการนอกจากตนจะถูกกลุ่ม

โอเปก (องค์การของประเทศผู้ส่งปิโตรเลียมออก) ข่มขู่ทางเศรษฐกิจแล้ว การรวมกันได้ของกลุ่มประเทศโลกที่สามก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งสำหรับรัฐตลกตกคาม

คิสซิงเจอร์ได้สั่งการให้นโยบายของสหรัฐฯ มีเป้าหมายแรกที่สุดในการบ่อนทำลายกลุ่มโอเปก อันดับสองต้องมุ่งทำลายความพยายามของประเทศอื่น ๆ ที่จะเลียนแบบกลุ่มโอเปกและท้ายสุดเพื่อป้องกันมิให้ประเทศด้อยพัฒนาทั้งหลายรวมตัวกันเป็นแนวร่วมกันได้ สหรัฐฯ ต้องพยายามสร้างความแตกแยกระหว่างกลุ่มโอเปกกับประเทศในโลกที่สามอื่น ๆ

ในขณะที่คิสซิงเจอร์พยายามจะบีบบังคับให้ประเทศที่ร่ำรวยน้ำมันในกลุ่มโอเปกต้องผัน ‘ดอลลาร์น้ำมัน’ มาเป็นค่ารัษฎพิชที่ประเทศเหล่านั้นต้องสั่งซื้อจากสหรัฐฯ เขายังบอกกับประเทศเหล่านั้นอีกว่าประเทศกลุ่มโอเปกมี “ความรับผิดชอบพิเศษ” ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือทางอาหารแก่ประเทศที่ยากจนทั้งหลายทั่วโลกด้วย

จากการที่นักยุทธศาสตร์สหรัฐฯ มิได้มองว่า การช่วยเหลือทางอาหารเป็นการกระทำในเชิงมนุษยธรรม พวกเขามองถึงเป็นแค่ปัจจัยสำหรับส่งเสริมผลประโยชน์แบบจักรวรรดินิยมของตน ประเทศในโลกที่สามทั้งหลายจึงยอมไม่สามารหวังให้รัฐบาลสหรัฐฯ มาเป็นผู้ช่วยแก้วิกฤต

การทางอาหารที่เกิดขึ้นในประเทศของตนมิได้หยดหย่อน เราอาจเข้าใจทัศนคติของผู้ดำเนินนโยบายสหรัฐฯ ได้จากความเห็นของสมาชิกคนหนึ่ง ของสภาความมั่นคงแห่งชาติที่กล่าวว่า “การให้ความช่วยเหลือทางอาหารแก่ประเทศอื่นเพียงเพราะว่าประชาชนในประเทศนั้นกำลังหิวโหยนั้นเป็นเหตุผลที่อ่อนและเหลวไหลไม่ได้อะไรเลย”

ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าบทบาทของอาวุธอาหารได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายต่างประเทศสหรัฐฯ อย่างแท้จริงแล้ว การให้ความช่วยเหลือทางอาหารได้กลายเป็นไม้หลักเพื่อค้ำยันบัลลังก์ของลัทธิสมนของสหรัฐฯ เช่นเกาหลีใต้ เอาไว้เป็นเครื่องมือต่อรองซึ่งบับคนประเทศที่ตอดองให้ยอมอ่อนต่อค้ำบังการของสหรัฐฯ เช่นอัปต์ เป็นไม้ตะพดที่ใช้กำราบประเทศที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการปฏิวัติ เช่นอัลเบเนียแห่งซิด และยังเป็นอาวุธทางยุทธศาสตร์ที่สหรัฐฯ ใช้ตอบโต้ประเทศโลกที่สามที่กล้าท้าทายสหรัฐฯ ในการเข้าไปขุดรื้อทรัพยากรธรรมชาติของประเทศเหล่านั้น

เรียบเรียงจากรายงานของ NACLA เล่มที่ ๗ ปีที่ ๗ เรื่อง “The Food Weapon Mightier than Missiles”

เอราวัณ “๔๕๐” คือ หมายเลขห้องพักของ ๗พลเอกลิทวอนยิว แห่งสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๑ มกราคมที่มาเยือนกรุงเทพฯ ด้วยกิจการของอาเซียน . . . ห้องหมายเลขนี้ ราคาวันละ ๒,๐๐๐ บาท . . . สูงที่สุดในเอราวัณ □ สาวิตต์ โพธิวิหค คอกเตอร์หนุ่มเลือกเนื้อหน่อทหาร ได้รับความไว้นใจให้เป็นที่ปรึกษาพรรคประชาธิปไตยอีก เช่นเคย เมื่อถาม “ทำไมไม่ช่วยพรรคหนุ่มก้าวหน้า” ดร. ตอบว่า “บ้านเมืองทุกวันนี้ เวลาว่างไม่เคยทำอะไร พรรคใดมีรากฐานที่ดีที่สุด อยู่ยงนานที่สุด สามารถนำฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้เร็วที่สุด . . . พรรคนั้นนำสนที่สุด . . .” □ จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม แต่ จิตรคดี รังควาร ประชาสัมพันธ์ใหญ่ การบินไทยแจ้งว่า การโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ที่ใครๆ เรียกว่า ทะเลาะกันนั้น ไม่มีการ “ทุ่ม” งบประมาณแต่ประการใด “ไอเดีย” การลงโฆษณาก็ไม่ได้มาจากผู้บริหาร แต่เป็นความ “ทนไม่ได้” ของพนักงานชั้นผู้ใหญ่ผู้น้อยที่ไม่ชอบการฉวยโอกาสและซุบซิบมือเปิบของแอร์ไทยอีกแอร์หนึ่ง □ ช่าง พฤทธิ อุปลัมภานนท์ ประชาสัมพันธ์ใหญ่ฝ่ายแอร์สยาม พุดด้วยความ “จุน” “แอร์สยามไม่ได้ลงโฆษณาโจมตีใคร ที่ไทยอินเตอร์ลงไปนั้น ไม่ฉลาดนัก อยากจะบอกว่า ผิดข้อเท็จจริง ถึงยังงี้ แอร์สยามก็ได้รับการส่งเสริมลงทุนจากรัฐบาล ไทยอินเตอร์ฯ ทำอย่างงั้น เหมือนตั้งใจ “เหยียบให้จม” . . . ผมนะ หุคแล้ว แต่เขายังไม่หุค . . .” □ หนูนคนอื่นมามากแล้ว คราวนี้ พิสิษฐ์ สนิทวงศ์ คนในรั้วในวัง สังกัดพรรคประชาธิปไตย ออกมาเล่นการเมืองเต็มตัว เลิกตั้งคราวนี้ตั้งใจ โภยเสียงจากคนฝั่งธนฯ เต็มเหนี่ยว □ ผ่านไปคำหนึ่งแถวอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เห็นรถบรรทุกคันใหญ่เลี้ยวตัดหน้าไป หมายเลข ๐๐๗๗๘ แต่ป้าย กท. หาย กำลังนึกสงสัย บรรทุกอะไรมาเพียบแป้ว ตำรวจเห็นคงได้แต่ชะเง้อชะเง้อ และกึ่งงงกึ่ง เพราะมีป้ายชื่อสลักไว้ท้ายรถ . . . พตท. บุญเลิศ เลิศปรีชา บริษัทนายกปรารจันบุรีจำกัด . . . □ เพื่อปรับตัวให้ทันกับยุคปลุกระดมมวลชน . . . เสียงเพลงลูกทุ่ง . . . ไอ้โฮโฮ . . . ปลุกใจตอนเช้าของทหาร ร. ๑ พัน ๑ รด. ซอยสายลมก็กลับกลายเป็นเสียงกังวานกระหึ่ม . . . ถ้าแผ่นดินสันติศาสตร์นักรบเห็นสุดจะขึ้นหัดอยู่ได้ จะเป็นตายเป็นดีก็เกินไป ขอบ้องกันเอาไว้จนสุดฤทธิ์ . . .” แทนเสียแล้ว □ เพราะนายแบบและนางแบบแทบจะแก้ผ้าเปลี่ยนชุดกันบนเวที ชำมีลีลาการแสดงเหมือนประกอบกิจการทางเพศ แฟชั่นโชว์ชาวสิงคโปร์ชุกคยีนส์คณะ “ดิแอปเปิ้ลแอนด์ออฟโชว์” จึงถูกนายทูล ลิทวอนยิว แบนไม่ให้แสดงในสิงคโปร์เอง แต่เมื่อผู้จัดสัญญาว่าจะให้ผู้แสดงแบบสวมอะไรไว้บ้างๆ ตอนเปลี่ยนเสื้อผ้า โชเอทรามาจึงรับไว้เล่นรอบเดียวในวันที่ ๒๙ มกราคม

“คนใจ”

ประชาธิปไตย

นคร

เช่นกรุงเทพมหานคร นคร หรือนคร
แห่งอื่นที่มึคนอยู่ และแย้งกันอยู่จำนวน
เรือนล้าน ล้วนเป็นแหล่งรวมของชีวิต
งาน ความระกำลำบาก ความสุข ความฝัน
อาชญากรรม กลุ่มคนรูปแบบต่างๆ ครอบ
ครวี่ ขาเสด็จคึกคัก หนึ่งที่กำลังเหว ใต
เกษียณรุ่น ผ่าชน สวมที่ขาดน้ำ กลองเนา
สลัม บ้านจัดสรร เม็ชน้อย และอื่นๆ

ในนคร

เป็นหน้าใหม่ของ **ประชาธิปไตย**
ที่จัดทำขึ้นด้วยคารวสาขางานข่าวใหม่ล้ำ
สุด เพื่อผู้อ่านที่คองมีชีวิตคลุกคลีกับสิ่ง
เหล่านี้ สำหรับผู้อ่านที่มิชีวิตอยู่ในนคร

ในนคร

เป็นก้าวใหม่ของหนังสือพิมพ์ไทยที่คอง
พัฒนาตัวเองเข้าไปในสังคม และสิ่งแวดล้อม
ล้อมที่สัมพันธ์ และกระทบชีวิตผู้อ่านทุกคน
อย่างจริงจังเป็นหน้า-ข่าวภาพ และการ
วิจารณ์ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น **ในนคร**
หรือในกลุ่มคนนับ ล้านที่เบียดเสียดกันอยู่
ขณะนี้

ขอออกรับเป็นสมาชิกราย

- 3 เดือน 130 บาท 6 เดือน 250 บาท
 12 เดือน 450 บาท (โปรดใส่ลงในช่อง ที่ท่านประสงค์)

ประชาธิปไตย

ถึงบ้านท่านทุกเช้าตรู่

ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว

ที่อยู่

โทรศัพท์

โปรดมาเก็บเงินในวันที่

ลงชื่อ

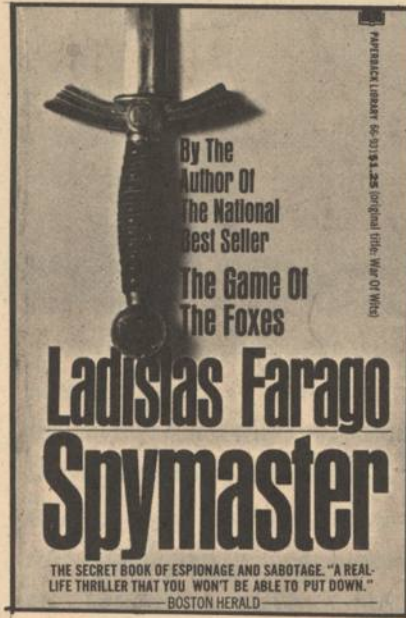
แบบกสมาชิกโทร. 822141-7 ต่อ 22, 28

33/28 ซอยเพชรบุรี ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑.

นักวิชาการข่าวกรองรุ่นเก่า

ในบรรดานักวิชาการเกี่ยวกับการข่าวกรองและการจารกรรม ระดับต้นของยุคสงครามเย็น ระหว่างโลกเสรีและโลกคอมมิวนิสต์นั้น **ลาดีสลาส ฟาราโก** (Ladislas Farago) ได้ชื่อว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในทางน้อยไม่น้อย หนังสือเรื่อง War of Wits : The Anatomy of Espionage and Intelligence ของเขาให้ความเห็นต่อหลักการทั่วไปเกี่ยวกับงานด้านข่าวกรองและการจารกรรมมาช้านาน แม้ว่าจะมีอคติอยู่มากกับโลกฝ่ายคอมมิวนิสต์และมองเห็นฝ่ายสหรัฐฯ เป็นตัวร้ายของโลกที่ถูกต้องชอบธรรมฝ่ายเดียวก็ตาม

นับแต่เดิม **ลาดีสลาส ฟาราโก** เริ่มต้นชีวิตเป็นนักหนังสือพิมพ์โดยทำข่าวใกล้ชิดกับบุคคลในวงการข่าวกรองและการจารกรรมสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ เช่น พันเอกนิโคโล นายพลเรอวิล์เฮลม คานาริส (นายพลเรือของเยอรมันซึ่งวางแผนรัฐประหารล้มล้างฮิตเลอร์ แต่ไม่สำเร็จ เพราะแผนการรวบไหลจนถูกนาซีหน่วยเอส. เอส. ของฮิตเลอร์จับประหารชีวิตเสียก่อน) นายพลเรือเซอร์เรจินัล ฮอลล์ เซอร์เมซิด ทอมสัน นายพลวิลเลียม เจ. โดโนแวน (หัวหน้าหน่วยสับราชกรลับ ไอเอสเอส. ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของหน่วยสับราชกรลับซีไอเอ. ในเวลาต่อมา) และนายพลเรือเอลเลียส เอ็ม. ซาซารีอาส บุคคลทั้งหกที่เอียนามมาน ได้ชื่อว่าผู้อำนวยการสายการข่าวผู้ยิ่งใหญ่ของ

วงการสับราชกรลับฝ่ายตะวันตกยุคสงครามโลก ซึ่งได้สับทอดสายงานมาให้กับบุคคลอื่นๆ ในยุคสงครามเย็นของนายอเล็กซานเดอร์ ริชาร์ดเฮลม์ และวิลเลียม โคลบ์ ฯลฯ

การใกล้ชิดกับบุคคลในวงการจารกรรมดังกล่าว ทำให้ลาดีสลาส ฟาราโก กระโจนเข้าสู่วงการจารชนในฐานะนักเขียนอย่างเต็มตัว และได้มีส่วนผจญภัยในการโฆษณาชวนเชื่อของวิทยุโรสเบรี สมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยรับหน้าที่เป็นหัวหน้าหน่วยราชกรลับ “โตะเอกซ์” ซึ่งทำการณรงค์กับคอมมิวนิสต์โซเวียตในยุโรป และมีชื่อในการปฏิบัติงานหลายชื่อ ชื่อหนึ่งของเขาที่คนหูตื้อสำหรับพวกพลพรรคใต้ดินต่อต้านนาซี ก็คือ “พันเอก เบลด์”

ลาดีสลาส ฟาราโก กล่าวอ้างว่าในชีวิตของเขา เขาไม่เคยได้ทำจารกรรมเลยแม้แต่สักชั่วโมงเดียว หากแต่ว่าในช่วงเวลาเหล่านั้น เขาเป็นแค่คอยจับตาดูและได้อำนวยการปฏิบัติการให้กับคนอื่นในกิจการสืบความลับ อีกทั้งคอยสังเกตการปฏิบัติการของสายลับที่อยู่ในสายงานของตน ทั้งทางเทคนิค วิชาการ และวิศวกรรมทุกแห่งทุกมุม ซึ่งในกรณี ทำให้เขาได้รับราชการอยู่ในแผนกหนึ่งขององค์การข่าวแห่งรัฐบาลสหรัฐฯ (O.S.S.) เป็นเวลาเกือบ ๔ ปี (ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๔๒-๑๙๔๖) และงานส่วนหนึ่งของเขาในตอนนั้นก็คือทำงานร่วมกับบรรดาสายลับอังกฤษในเครือเดียวกันและเข้าร่วมรณรงค์ทางการข่าวและโฆษณาชวนเชื่อเพื่อต่อต้านการปิดล้อมของเรือด่านนาซี

ในหนังสือ War of Wits ฟาราโกได้กล่าวสรุปถึงอิทธิพลของการข่าวกรองและการจารกรรมสมัยใหม่ไว้ในคำนำของเขาว่า “... สายลับได้กำหนดโชคชะตาของพวกเขาไว้ไกลเกินกว่าที่เราจะรู้ถึง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการนำที่สำคัญของสายลับ ซึ่งมักจะร้ายกาจนั้น ควรจะชี้ให้ประชาชนได้เห็นว่ามันไม่ใช่เป็นเรื่องของบทละคร แต่ควรจะให้ความกระจ่างแก่การอภิปรายของประชาชน โดยมีเจตนาหลอกลวงให้น้อยที่สุด...”

“เอ็ม”

เข็มเดี่ยว ๖ เดือนอันตราย ?

'ลูกมากจะยากจน' เอาออกแล้ว ฟังกันจนเสีย เบื่อที่จะฟัง เพราะเป็นเรื่องที่ใครๆก็รักกัน มันจะจนลงตกถ้าเป็นคนมั่งมี แต่ตามงมมันก็แล้วกันไป ให้คุมกิจการค้าใหม่ๆที่ขยายสาขา ก็เลยยิ่งรวยกันใหญ่ ที่รวยก็รวยไป โหนจนก็จนลง ต้องหาทางคุมกำเนิด

ที่คืนทำกินมีจำกัด เกษมอยู่ ๕๐ ไร่ ก็แบ่งขอยให้ลูกๆจนเหลือคนละไม่เท่าไร แล้วลูกมีหลาน ต้องแบ่งกันต่อๆไป ในที่สุดไม่มีไรนาพอทำกิน แล้วยังถูกยัดคลุกแย่ง จะวินววยมากจนทุกที แต่ก่อนๆที่ดินมีมาก บุกเบิกเอาได้ มีลูกมากยังดีช่วยกันทำนาเบาแรง มีข้าวกินก็พอใจ ผักหญ้าปลาลูกเก็บเอามาทำกับข้าวได้ อยู่กันมาด้วยดี

ทีนี้พอรู้กันว่าถ้าลูกมากจะยากจน หรืออย่างที่ชาวบ้านชอบพูดว่า 'ลูกคนจนไปเจ็ดปี' ก็ต้องทำการควบคุมกันละ จะจ้างคน 'บับ' หรือกิน 'ชาดอง' ซึ่งบางทีก็ได้ผลอยู่ แต่ก็กลัวบับ ดิไม่ลดจอดท่งก็ขอยิงหัวเมือเริ่มมี 'ชาแฝง' 'ลุงยาง' 'ใส่ห้วง' แต่ก็ถ้าปากตรงยาที่ต้องกินทุกวัน ผลอลมวันไหน ซึ่งก้มก็จะลมเขางจนได้สักวัน คราวนี้เป็นต้องวันละ บางทีกินไปแล้วขงันกว่า เอ กินแล้วหรือยัง บ่อยๆเข้าก็รำคาญใจ อะไรๆก็ดูจะขลุกขลักไปหมด ใช้วิธีฉีดขาดคิดว่า ทำท่าจะเข้าที่ เข็มเดี่ยวใช้ได้ ๓ เดือน

นี่ว่าสะดวกสบายด้วยประการทั้งปวง ล้อกันใหญ่ ใครอยู่บ้านไกล ๓ เดือนได้เข้าเมืองเสียที่หนึ่งก็เลิก จดตรี ๓๔

แล้วกันไปอีกนาน ที่เชียงใหม่คริสเตียนคลินิก สาขาโครงการบริการวางแผนครอบครัวของโรงพยาบาลแมคคอมมิคอัน เป็นแหล่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทยให้บริการคุมกำเนิดด้วยวิธีการต่างๆมานานนับสิบปี และมักเป็นแหล่งทดลองใช้ยาชนิดใหม่ๆที่เพิ่งค้นพบนั้น ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๑๘ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๘ มีคนก็แน่ละ ผู้หญิงล้วนๆ มารับบริการฉีดยาคุมกำเนิดชนิด ๓ เดือนครั้ง ถึง ๓๘๗,๒๘๓ เข็ม มาตอนหลังๆเมื่อเริ่มมีการฉีดยาคุมชนิด ๖ เดือนครั้ง ปรากฏว่ามีผู้มารับบริการถึง ๑๗,๗๓๐ เข็มแล้ว

หลังจากเปิดบริการฉีดยาชนิด ๖ เดือนต่อเข็มในชั่ว ๓ เดือนเท่านั้น ก็มีคนไปรับบริการถึง ๑,๐๑๗ คนเข้าไปแล้ว แปลว่ายาดีก็ไม่มีใครจะรู้แน่ได้ การที่คนมารับบริการมากมายนั้น ก็เพราะเห็นว่าสะดวกดี เข็มเดี่ยวหมดห่วงไปเลยไม่ต้องเป็นภาระ แต่ใครจะไปรู้ละ ว่าเมื่อหมดต้องเพิ่มยาแรงขึ้น แล้วจะเกิดอันตรายอะไรอีกบางที่จะตามมา ระยะสั้นๆอาจจะยังไม่เห็น เพราะอันตรายยังไม่สำแดงผล

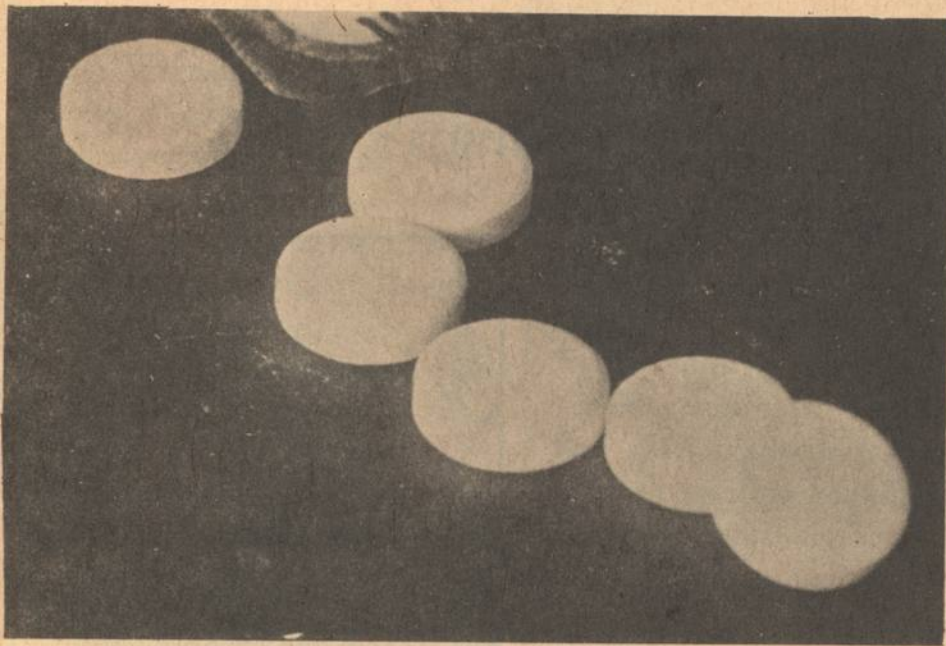
ลองฟังแพทย์หญิงอรณี ฟองศรี หัวหน้าแผนกบริการคุมกำเนิดของคลินิกเชียงใหม่คริสเตียนกันหน่อย เป็นไร หมอว่ายาที่ใช้ฉีดคุมชอทาง

วิทยาศาสตร์ว่า DEPOT MEDROXYPROGESTERONE ACETATE ('DMPA' หรือ 'DEPO PROVEPSA') โดยใช้ ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อเข็มสำหรับการคุมกำเนิดระยะ ๓ เดือน และใช้ ๔๕๐ มิลลิกรัมต่อเข็มสำหรับระยะ ๖ เดือน

มีครั้งหนึ่งที่ยาฉีดชนิดนี้ขาดแคลนตอนปี ๒๕๑๐ ทางแผนกได้เลียงไปใช้ยาเม็ดให้ผู้ชายมารับบริการกินแทน ปรากฏว่าไม่มีใครพอใจจะ 'กิน' แทน 'ฉีด' เพราะต้องกินติดต่อกันทุกวันเดือนละ ๒๑ เม็ด ซึ่งน่ารำคาญและลำบาก

ส่วนอันตรายของการคุมกำเนิดโดยวิธีฉีดยาเท่าที่พบ หมอว่าไม่มากกว่าการคุมกำเนิดวิธีอื่น ๆ นานๆจะพบคนตกเลือดในกรณีฉีดยาชนิด ๖ เดือนครั้ง ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้น แผนกบริการก็ได้เตรียมการป้องกันรักษาไว้พร้อมแล้ว ผลของการฉีดยาอาจทำให้ประจำเดือนขาดหายไปเป็นระยะเวลานานๆได้ แต่ยังไม่มียันตรายปรากฏให้เห็น

โดยปกติแล้วที่คลินิกเชียงใหม่คริสเตียน ไม่สนับสนุนให้ผู้ชายมารับบริการที่คลินิกนี้ฉีดยาชนิด ๖ เดือนครั้ง เพราะคิดตามผลได้ลำบากและล่าช้า ผู้ชอรับบริการบางคนยังนิยมฉีดยาชนิด ๓ เดือนครั้งอยู่ เพราะรู้สึกว่าการฉีดยาน้อยหนอย และก็

ไม่ค่อยจะมีความผิดปกติในเรื่องรอบเดือนนัก

เกือบทั้งหมดของผู้รับบริการชนิด ๖ เดือนครึ่ง มาจากชนบทไกลๆ ซึ่งเดินทางมาลำบาก แม้ว่าทางแผนกจะได้จัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ออกบริการตามแหล่งกันดารต่าง ๆ ถึง ๓๖ แห่ง ที่ไม่ซ้ำกับทางราชการแล้วก็ตาม ถึงกระนั้นก็ยังไม่พอเพียง บางหน่วยยังมีผู้ขอรับบริการที่ต้องเดินทางมาร่วมร้อยกิโลเมตร แสดงให้เห็นว่าการมีลูกมากเป็นปัญหาใหญ่จริงๆ หาไม่จะบุกป่าฝ่าเขามารับบริการทำไม

ในปี ๒๕๑๓ ings มีผู้มาขอรับบริการชนิด ๖ เดือนต่อครั้ง รวมทั้งหน่วยบริการเคลื่อนที่ หน่วยโรงพยาบาลแมคคอมิคและหน่วยเชิงใหม่ คริสเตียนเอง ๘๒๔ คน และมีผู้มาขอรับบริการชนิด ๑,๘๖๐ เข็ม ส่วนในปี ๒๕๑๘ จากมกราคมถึงพฤษภาคม มีผู้มารับบริการ ๘๐๘ คน และรับบริการชนิด ๑,๘๐๐ เข็ม สถิติที่ลดลงเล็กน้อย อาจจะเนื่องเพราะการเร่งเครื่องของสมาคมวางแผนครอบครัวและขององค์การรัฐบาล

ทำให้ผู้รับบริการหันไปใช้บริการอื่นได้สะดวกขึ้น

หมอกคนหนึ่งในกลุ่มบอกว่า แยกแล้วยาชนิด ๖ เดือนต่อเข็มนั้นอันตรายมาก ไม่มีใครรู้ว่าผลตามมาจะเป็นอย่างไร ระหว่างชนิดยารอบเดือนจะไม่มา แล้วหลังจากนั้นล่ะ อาจจะไม่มามากเสียก็ได้ ใครที่อยากจะมีเด็กออกเองพร้อมก็อาจจะไม่มีทางมีเด็กออกเสียก็ได้ ยาแรงชนิด ๖ เดือนเข็มนั้นยังไม่มีใครรู้ผลแน่นอนที่จะเกิดตามมา

หมอกับหมอดด้วยกันเอง ก็ยังมีความเห็นแย้งกันอยู่ เราๆ ท่านๆ ชาวบ้านด้วยกันไม่มีทางรู้ ถ้าหากว่าเรื่องนมผลในทางดีไม่มีอันตรายก็นับว่าโชคดี แต่ถ้าจะมีผลในทางร้าย ใครคือผู้ที่รับเคราะห์

ทันทีตลอดทั้งความเห็น ชาวบ้านกลุ่มหนึ่งที่มาขอรับบริการที่คลินิกใหญ่แห่งเชิงใหม่คุยบ้าง

‘นิตยาแรงๆ เข็มเดียวคุมได้ตั้ง ๖ เดือน ไม่กลัวอันตรายหรือ’

‘ก็กลัวๆ อยู่ แต่ไม่รู้จะทำไถ่กลัวมีลูกมากกว่า’

‘เป็นอันตรายขึ้นมาจะว่ายังไง’

‘ไม่ค่อยจะเห็นใครเป็นอะไร ถึงเป็นอะไรหมอก็บอกว่ารับช่วยเติม’

‘หมอว่าจะช่วยทุกอย่างหรือ’

‘หมอว่าฉัน ขยายบ้านใต้ฉดขานแล้วเจ็บท้อง ตกเลือดก็เห็นหมอท่านรับเข้าโรงพยาบาล รักษาไม่เสียสตางค์สักบาท’

‘แล้วหมอช่วยอะไรอีก’

‘นิตยาแล้วถ้าไม่ได้ผล หมอรับช่วยค่าทำคลอดให้’

‘เคยเห็นใครเป็นอะไรบ้างไหม หลังฉดขานแล้ว’

‘ไม่เคย อ้อ อีศรี หลังจากฉดขานแล้วรอบเดือนไม่มาเลยตั้งเกือบสองปี’

‘มีเหมือนกัน อีสาวนั่นเจ็บท้องไปหาหมอกที่คลินิกในอำเภอ หมอว่ามดลูกอักเสบ แต่ไม่แน่ใจว่าจะเพราะยาคุมหรือเปล่า’

‘เงินใช้วิธีอื่นจะไม่ได้กว่านิตยาคุมหรือ’

‘ก็แต่ทำหมัน ท่านหมอรับทำหมันแห้งให้ฟรี ทำเสร็จกลับบ้านได้เลย’

‘ไม่อยากทำบ้างหรือ’

‘เขาวามักจะทำให้อ้วนและเสียจิต อยากมีลูกก็ไม่ได้ ใครจะไปรู้ เกิดวันหน้าไปถูกหวยรวยแซ่เข้า มีเงินทองขึ้นมา อยากจะมีลูกก็เสียใจ’

‘แล้ววิธีอื่น ๆ ละ’

‘หมอกับชวน แต่เห็นว่าไม่สะดวก นิตยานั้นแหละเข้าที่ ระหว่างเวลาที่ยาคุมก็ไม่เห็นรอบเดือนมา คิดว่าลูกกับยา ถ้าไม่ลูกกับยาหมอก็น่าจะเปลี่ยนยาใช้ใหม่ เคยถามเรื่องจะเป็นอันตรายไหม หมอก็บอกว่าไม่มีวิธีการคุมกำเนิดชนิดใดที่ดีที่สุด คือได้ผลที่สุดปลอดภัยที่สุด มันขึ้นกับเวลาและโอกาส ว่างเนือชอบกลางยากระมัง’

เป็นอันยังไม่ มีใครยืนยันได้ว่าปลอดภัยหรือไม่ ๖ เดือนเข็มเดียวอันตรายหรือเปล่า

ความขัดแย้งระหว่างปอดประชาชนกับนายทุนธนาคาร

ระยะนี้ถ้าเดินผ่าน ไปแถวถนน สยาม จะเห็นไม้ดอกพันธุ์ต่างๆ ใบ ชูดอกกันไสวอยู่บนเกาะกลางถนน พร้อมทั้งบักขายชกชวนให้ช่วยกัน รักษาดินไม้เพื่อสุขภาพของคนท าศัยในกรุงเทพฯ ๗ ขณะเดียวกัน บ้ายโฆษณา ของบริษัทธุรกิจหลาย แห่งก็แย่งกันบักแถม ไม้กับ ไม้ดอก เหล่านี้ มีข้อความเขียนไว้ไว้ให้รู้ว่ “เกาะนี้ดูแลโดย บริษัททุกคอมจำกัด” เกิดเป็นถนนกรุงเทพฯ ในยุค โฆษณา เฟื่องฟู จะรักษาสุขภาพและต่อต้าน กับสภาพแวดล้อมที่เน่าเสียที่โรกเป็น ต้องมีการโฆษณากันอย่างกว้างขวาง ทุกที่ จะได้ออกซิเจนเข้าปอดเพิ่ม ขนกลูกบาศก์เช่นดีเมตรไม้ร แต่ต้อง อ่านโฆษณาชาวาทกวันๆ กิดรวมๆ คงเป็นข้อความยาว ได้เป็นกิโลเมตร กันทีเดียว

คนที่อาศัยอยู่ แถบถนนสยาม ก คงจำเรือด่าจำเรื้อใจขนบ้างเพราะม อดอกไม้สวยๆ ไร่ชื่นชม แต่คนอก หลายล้านคนในส่วนอื่นๆ ของกรร งเทพฯ กำลังถูกทอดทิ้งเพราะไม่มีไคร เอาบาย โฆษณา ไปบักไว้ว่าจะดูแล เกาะกลางถนนให้ บัญหาเหล่านี้ก ี่เช่นเดียวกับปัญหาฝั่งเมืองของกรร งเทพฯ ที่ผู้มหนาทรีบผิดชอบด้าริจะวาง กันมาหลายต่อหลายปี เพิ่งจะมาเริ่ม เอาจริงเอาจังกันก็เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยมีการออกกฎหมายฝั่งเมืองให้จัด ฝั่งเมืองทั่วประเทศและโดยเฉพาะใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมคนอาศัยอยู่ หนาแน่นที่สุด มรถยนต์มากที่สุด และมีอากาศเป็นพิษมากที่สุดในประเทศ ไทย

การจัดฝั่งเมือง เป็นความพยา จตุรัส ๔๐

ยามที่จะจัดระเบียบ ให้ประชาชนใน เมืองทั้งด้านจำนวน และคุณภาพ ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมสำหรั บการดำรงอาศัย โดยกำหนดเป็นจุดๆ ว่าตรงไหนควรเป็นบ้านอาศัยตรง ไหนควรเป็นที่ประกอบธุรกิจ แต่ สำหรัเมืองไทยดูเหมือนจะไม่ง่ายอย่าง ที่ใครๆ อาจคิด คนไทยนั้นไม่ว่าจะแท ่หรือไทยอินสตัชาติก็ล้วนมีความ แหนหวงในที่ดินของตนเป็นล้นพิน ถ้าไม่ถูกทางการเวนคืนหรือได้ขาย ด้วยราคาทีพอใจแล้ว เป็นไมยอม ย้ายที่ไปไหนง่ายๆ ยังถ้าเป็นย่าน การพาณิชย์ตั้งออฟฟิตได้ ทำเลดี แล้ว ยังยากแก่การเชิญชวนให้ออก จากที่ดินเองอย่างที่สุด การจะจัดฝั่ง เมืองให้เป็นระเบียบ โดยกำหนดเขต พาณิชย เขตที่อยู่อาศัย เขตสวน สาธารณะให้มีขอบเขตแน่นอนจึง เป็นเรื่องที่ทำได้ยากยิ่ง

เจ้าหน้าที่ชนผู้ใหญ่ประจำสำนัก แลวเสาชิงช้าผู้รเองนคทสุด เขาม ีเรื่องเล่าให้ฟังว่า “แต่เดิมมีเทศบัญญัติกำหนดเขตที่อยู่ เช่นที่ แถบศูนย์ การค้าราชด้าริ ย่านสลัม สวนลุมฯ เอาตั้งแต่คลองแสนแสบเป็นเกณฑ์

แล้วใช้แนวถนนราชด้าริ ต่อดน สลัมและถนนวิฑูต่อดนสาทร ตัก ขุนานไปจนถึงแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตรง นเขากำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยจะไป สร้างอาคารพาณิชย์ไม่ได้ ีกรอยู่ต่อ มามัการล่อยร่นจากแม่น้ำเจ้าพระยา มาถึงถนนสุรศักดิ์ และล่อยห่างจาก ถนนสลัมลึกเข้าไป ๑๐๐ เมตร ยอม ให้มีการสร้างอาคารขนาดใหญ่กันได้ อย่างไม่มมีช่องว่างริมถนนใหญ่ ใน สมัยของนายกเทศมนตรีช่อช้านานู ท่านก็ออกเทศบัญญัติไว้ข้อหนึ่งว่

ไม่ให้มีการสร้างอาคาร ในเขตที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัย แต่มีข้อยกเว้นเช่นไว้ว่า “เว้นแต่คณะเทศมนตรีจะพิจารณาอนุญาตโดยมีเหตุผลอันสมควรเกี่ยวกับหลักวิชาการผังเมือง” ปรากฏว่า เทศบัญญัติฉบับนี้ออกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๒ หลังจากนั้นมา ก็มีอาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่เกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด เช่น ตึกเชลล์ ทถนนวิทย์ โรงแรมเปรสซิเด้นท์ ธนาคารศรีอยุธยาและอื่นๆ อีกมาก โดยได้รับการพิจารณาผ่านด้วยความเห็นดีเห็นงามจากคณะเทศมนตรี เรียกกันว่าผ่อนผันแหล่งเพื่อผ่อนบางส่งบางอย่างเข้าตัวเอง”

เจ้าหน้าที่ออกคนหนึ่งผู้ชำนาญการประจำอยู่สำนักเดียวกันก็กล่าวว่า “โรงแรมศรีสมของเสี่ยสุจินต์ ที่เขาจะสร้างข้างสวนลมๆก็จะมาขอสร้างอีกในที่ๆ กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัย อ่างอะไรต่อมီးอะไรร้อยแปด ว่าไปก็เงินธนาคารขอที่เขา มาสับได้ว่า หลอกต้มกัน เพราะที่ๆ จะขอสร้างโรงแรมเป็นที่ทรัพย์สิน จะไปขอมาได้อย่างไร เรื่องก็พื้นฐานไปเมื่อ ๓ ปีก่อน แต่ก็ยังไม่วายเวนที่จะมีข้อนความจำนงขอสร้างอาคารพาณิชย์ในเขตที่อยู่อาศัยอีกที่ๆ ที่รู้ว่าไม่ให้สร้าง เพราะบางคนคิดว่ามีสตางค์พอที่จะดำเนินการได้ และช่างที่ไปออกแบบส่วนใหญ่ก็หากินอยู่ในสำนักเสาชิงช้าด้วยกันทั้งนั้น ที่จะไม่รู้กฎหมายไม่มี มีแต่รู้แต่ชอบทำผิดกฎหมาย เมื่อหลายเดือนก่อนก็เอามาแล้ว แต่คราวนี้ว่าฯชุดเลือกมาจากประชาชนเขาไม่อนุญาตให้สร้างเพราะมันผิดระเบียบ ก็เลยต้องถือเอาไปวางที่สำนักผังเมืองที่มหาดไทยๆก็ทำเรื่องเสนอมา บอกว่าถ้าเสาชิงช้าไม่ว่าอะไร มหาดไทยก็ไม่

ขัดข้องที่จะอนุญาต เสาชิงช้าส่งเรื่องกลับ แต่มีแนวโน้มว่าเรื่องจะวิ่งมาที่เสาชิงช้าอีก ทั้งนี้เพราะผู้อนุญาตสร้างคราวนี้เป็นคนใหญ่โต เขาจะขอสร้างอาคารสำนักงานใหญ่ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ทถนนสุรศักดิ์ ตรงข้ามสถานีตำรวจยานนาวา แต่ว่าผิดเทศบัญญัติ สำนักเสาชิงช้าจึงไม่อนุญาตแล้วผมก็ทราบว่ามีภารกิจในสมัยรัฐมนตรีบุญเที่ยงจะสร้างให้ได้ แต่เรื่องยังไม่เสร็จ มาครั้นท่านนายกรัฐมนตรี ม.ร.ว. กิติยทิพย์ปราโมช มาว่าการมหาดไทยเอง ท่านก็เติบโตมาจากธนาคารแห่งนี้ จึงคาดกันว่า เรื่องขอสร้างธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การของท่านจะวิ่งเข้ามาอีกเป็นคำรบสองแน่ๆ อีกรายหนึ่งก็จะสร้างธนาคารเหมือนกัน แต่เป็นธนาคารศรีนคร สาขาปากซอยเขินต์หลุยส์ ในที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยเหมือนกัน แต่ถูกปฏิเสธไปเสียก่อน”

เรื่องที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นจึงได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันมาก ถึงกับส.ส. กทม. ของพรรคปชป. ขัดแย้งว่า ควรจะยกเลิกเทศบัญญัตินี้เสียที เพราะที่ดินแฉวงแพง จะไปให้คนรวยอยู่อาศัยหรือ ควรจะให้

สร้างอาคารพาณิชย์เยอะๆ แต่ท่านผู้อำนวยการสำนักเสาชิงช้ากลับบอกว่า “มันไม่เกี่ยวกับค่าที่ดินแพงหรือไม่แพง มันเกี่ยวกับว่าเราจะเอาอากาศดีๆไว้หายใจหรือเปล่า ถ้าปล่อยให้สร้างกันตามอิสระตามใจชอบอีกหน่อยก็ไม่มีอากาศจะหายใจ เพราะคนมีมากเกินไป รถยนต์ก็ยิ่งติดขัด คนจะเป็นโรคจิตและวันโรคกันมากมาย เมืองนอกนั้น เขาแบ่งอาคารกับสวนสาธารณะไว้เป็นเขตๆ ไม่ใช่ปล่อยให้สร้างกันเป็นพืดอย่างบ้านเรา ประชาชนเห็นจะต้องเลือกเอาว่า เขาจะเอาธนาคารหรือจะเอาปอดที่แข็งแรงไว้หายใจได้นานๆกันแน่”

ถ้าสุดก็มีข่าวมาว่า มหาดไทยให้ กทม. จัดตั้งคณะกรรมการผังเมือง โดยมีนายธรรมบุญ เทียนเงินเป็นประธาน ถ้าคณะกรรมการชุดนี้ยอมเลิกเทศบัญญัติที่กำหนดเขตที่อยู่อาศัยในวันข้างหน้า ก็เห็นจะเป็นเรื่องน่าคิดว่า “ระหว่างปอดของประชาชน กับคำสั่งจากเจ้านายขุนธนาคาร อันไหนจะสำคัญกว่ากันในการตัดสินใจของผู้ว่าราชการฯ คนนี้”

มาพนักันสักตั้ง

จตุรัส ได้ทำพนักันไว้กับอาจารย์ชาวอเมริกันคนหนึ่งทำงานอยู่ในไทยขณะนี้ เราพนักันเกี่ยวกับเรื่องเครื่องบินเร็วกว่าเสียงแบบกองคอร์ดของฝรั่งเศสและอังกฤษว่าจะได้รับอนุญาตให้บินไปสหรัฐฯได้หรือไม่ ซึ่งอาจารย์ผู้นั้นเชื่อว่ารัฐบาลสหรัฐฯ จะไม่ยินยอมเป็นอันขาด เราจะทราบผลเรื่องนั้นกันในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ราวเดือนมีนาคมสำหรับผู้ชนะในวันนั้น คือ เงินจำนวน ๒๐ บาท

การพนักันขึ้นต่อครั้งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากมีข่าวจากวอชิงตัน ดี. ซี. แจ้งมาว่าในวันที่ ๒๑ มกราคม เครื่องบินโดยสารที่บินได้เร็วที่สุดในโลก เจ้ากองคอร์ด ลำแรกของสายการบิน

ฝรั่งเศส จะบินจากปารีส ไปริโอเดอจาเนโรในบราซิล เป็นระยะทาง ๘,๓๒๐ กม. และในเวลาเดียวกันนี้เอง กองคอร์ดของสายการบินอังกฤษก็จะบินจากลอนดอนไปยังบาห์เรนเป็นระยะทาง ๕,๖๕๕ กม. การบินครั้งสำคัญครั้งนี้ มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ไปทั่วยุโรป

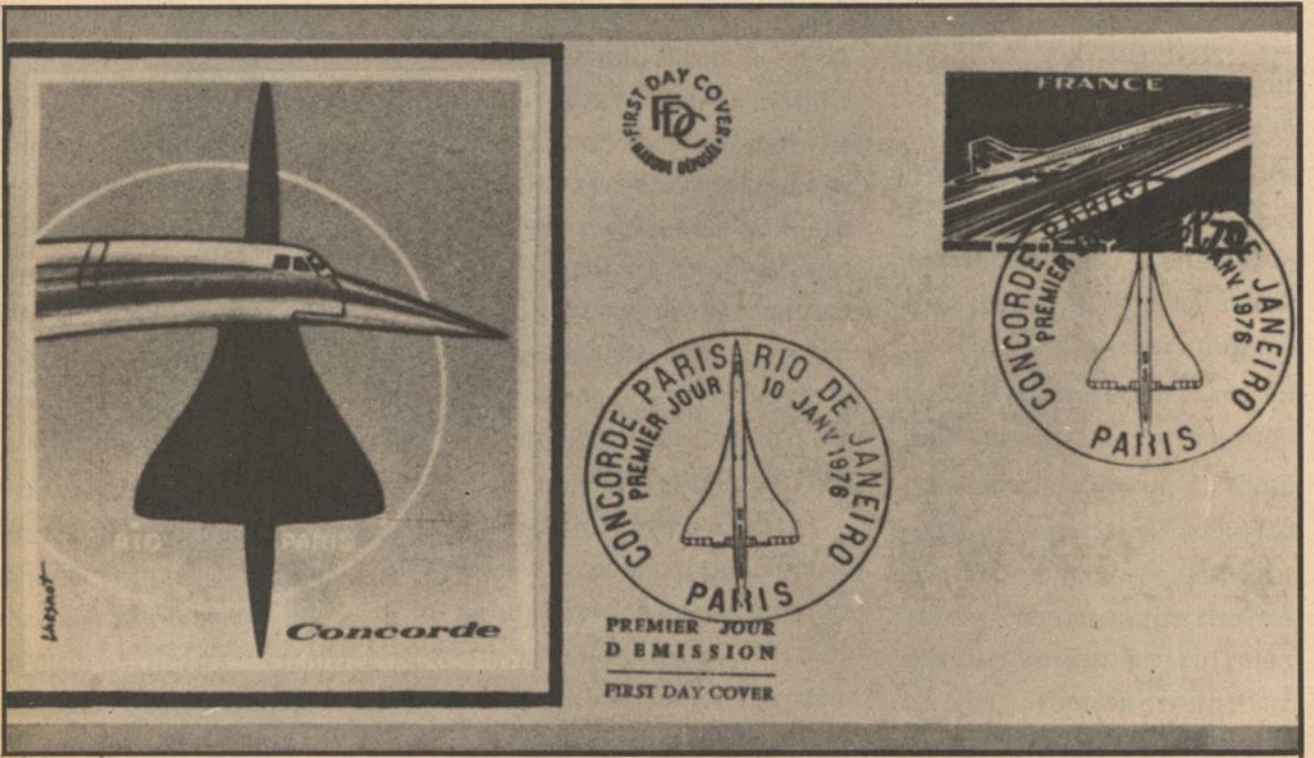
แต่รายการบินโซ่วตัวครั้งนี้มีเค้าว่าอาจต้องงดไป เพราะสหรัฐฯ จะไม่ยินยอมให้เครื่องบินดังกล่าวบินผ่านสหรัฐฯ

เบื้องหลัง การจะส่งห้ามครั้งนี้ของสหรัฐฯ เชื่อกันว่า จะมีเหตุผลอยู่สามประการ ประการที่หนึ่ง นักวิจารณ์กล่าวกันว่า เป็นเพราะว่าเสียงของเครื่องบินกองคอร์ดตอนขึ้นและลงจะดังอยู่ในระดับที่เกินกว่าจะ

ทนได้ ประการที่สองบรรดานักวิทยาศาสตร์ยืนยันว่าเจ้ากองคอร์ดนี้จะทำให้เกิดไนโตรเจนออกไซด์ขึ้นจำนวนมาก ในชั้นบรรยากาศระดับสูง ซึ่งมีผลให้ก๊าซโอโซนเหนือผิวโลกลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว และนั่นก็จะทำให้มนุษย์บนพื้นโลกเกิดมะเร็งที่ผิวหนังได้ง่ายขึ้น และในประการที่สามนักนิเวศวิทยาได้ยืนยันแล้วว่าการบินของเจ้ากองคอร์ดจะทำให้ปริมาณอากาศเสียเพิ่มขึ้นอีกซึ่งย่อมทำให้ภาวะสมดุลย์ทางสภาพแวดล้อมเสียไปด้วย

ในช่วงสี่สามปีที่ผ่านมามีการยกเลิกการสร้างเครื่องบินกองคอร์ดเสียหลายต่อหลายครั้งด้วยปัญหาที่กล่าวข้างต้นเหล่านั้น แต่เพราะความที่เครื่องบินกองคอร์ด

แสดงปีที่ระลึกซึ่งออกในการบินเที่ยวแรกของคอนคอร์ด

ไปดูการรักษาคนติดยาในไซ่ง่อน

กรรมวิธีที่ผสมผสานการเมอง การฝึกงาน และศิลปการฝังเข็มแบบ ตะวันออกอันเก่าแก่ เข้าด้วยกัน ช่วย ทำให้เวียดนาม ได้สามารถรับมือกับ มรดกที่เป็นผลมาจากสงคราม คือ คนติดยาจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คน ได้ สำเร็จ

รัฐบาลเวียดนามได้ได้เปิดศูนย์ ทดลองการรักษาคนที่ไซ่ง่อนสำหรับ รักษาผู้ติดยาเหล่านั้น แทนที่จะใช้ วิธีการลงโทษ โดยการจับเข้าคุก ศูนย์มีคนไข้อยู่ ๘๐ คน มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ถึง ๓๕ ปี ในขั้นแรก ศูนย์ จะพยายามทำให้คนไข้เลิกยา แล้วฝึกฝนใหม่ความรู้ด้านต่างๆ เพื่อ คนไข้จะได้นำไปใช้เลี้ยงดูครอบครัว ของตนต่อไป

วิธีการขั้นแรกนั้น มีทั้งการใช้ ยา การอดยาวิธีใหม่ และการฝังเข็ม โดยมีกิจกรรมกลุ่มกันร้องเพลง ดู ภาพยนตร์ และการแสดงทางประเพณี ต่างๆ ซึ่งทั้งคนไข้ และคนรักษา ต่างเข้าร่วมกัน

ผู้ติดยาจะได้รับมอร์ฟีน และ เช็คโคไลน์จำนวนจำกัด เพื่อช่วยให้ ผ่านอาการ 'ลงแดง' ส่วนผู้ติดยา ที่ มีปัญหาเกี่ยวกับตับ ไต ทางศูนย์ จะใช้วิธีการให้อดยาที่เข้มงวดกับ พวกเขา นายแพทย์คนหนึ่งได้ค้นพบว่า อาหารบางประเภทก็มีประโยชน์ต่อการรักษาผู้ติดยา

วิธีการที่สำคัญ และมีผลมากที่สุด คือการฝังเข็มเพื่อบรรเทาอาการ เจ็บหลัง และความวิตกกังวลของ คนไข้ในช่วง "เลิกยา" ดร. ชัน ผู้เชี่ยวชาญทางฝังเข็ม และเป็นเจ้า

หน้าที่ในกองทัพไซ่ง่อนชุดก่อนใน เพลงได้รับการขอร้องให้นำความ สามารถของเขามาใช้ที่ศูนย์ฯ หลังจาก ดร. ชัน ได้ศึกษามาจากสก็อต แลนด์

เมื่อเร็วๆ นี้ ดร. ชัน และ แพทย์คนอื่นๆ ได้ร่วมกันพิมพ์หนังสือ เกี่ยวกับการใช้การฝังเข็มรักษา ผู้ติดยา หลังจากหนังสือเล่มนี้ ถูกห้ามพิมพ์โดยรัฐบาลชุดก่อน

ผู้ติดยา ๓ คน

ฟุง ติดยามา ๓๑ ปีแล้ว เป็น โรคนอนไม่หลับมาก่อน ที่ ดร. ชัน จะเริ่มรักษาเขาด้วยการฝังเข็ม แต่ เดียว เขาสามารถนอนหลับได้อย่าง เต็มที่

ส่วน ขอน ซึ่งติดยามานาน การรักษาที่ผ่านมาจะช่วยระงับ ความเจ็บปวด เมื่อจะเลิกยาต้องใช้ เวลาถึง ๒ วัน แต่เมื่อใช้การฝังเข็ม แล้ว กินเวลาเพียง ๕๕ วันที่เท่านั้น

ฟาม หัน ลอง ซึ่งใช้การติดยา ของเขาเป็นข้อย่างที่จะไม่ต้องเป็น ทหารภายใต้รัฐบาลชุดเก่า ต่อมาได้ ถูกพิจารณาโทษจำคุก ๑ เดือน และ ได้รับการปลดปล่อยออกมา เขาได้ กล่าวไว้ว่า "ครั้งแรกที่ผมทำงาน พยาบาล ผมมักหายาได้ง่าย แต่พอ ผมออกจากงาน เมียผมต้องหาเงิน มาให้ผมตกประมาณวันละ ๑,๐๐๐ เบียด (๑.๕๐ เหรียญ)"

ลองอยากจะเลิกยาเสพติด เขา เสียแขนมาข้างหนึ่งแล้วเพราะใช้เข็ม ติดยาสกปรก "แต่ว่าทุกครั้งเมื่อผม รู้สึกว่าผมสามารถเลิกได้ ใจความ รู้สึกนั้นจะอันตรธานไป และผมก็

ต้องหันกลับไปใช้ยาอีกครั้งหนึ่ง"

ครั้งแรกนั้น ภรรยาของลองได้ คัดค้านอย่างแข็งขัน เมื่อเห็นเขาใช้ ยาเสพติด แต่พอเวลาผ่านไป หลังจากได้เห็น บรรดาญาติมิตรของ ครอบครัวถูกฆ่าตายหรือบาดเจ็บจาก สงคราม เธอก็คิดว่าไม่มีทางเลือก อย่างอื่นแล้ว

ลองยังโชคดีกว่าเพื่อนที่ติดยา บางคน ซึ่งถูกเกณฑ์ทหารและถูกส่ง ไปแนวหน้า โดยไม่มีอาวุธ หรือไป เป็นคนใช้ของนายทหาร ในกองทัพ ไซ่ง่อนชุดก่อน

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล เวียดนามได้ในเดือนเมษายนศกก่อน ลองและพวกกลัวมาก พวกเขาเชื่อว่า ยาที่เคยได้รับจะต้องถูกตัดออก แต่ เขาไม่รู้ว่า รัฐบาลใหม่จะทำอะไรกับ ตน มีข่าวลือว่าเขาจะถูกจับเข้าคุก เพื่อเข้ารับการรักษา ลองจึงรอคอย โดยการซ่อนตัวอยู่แต่ในบ้าน

สองสามเดือนต่อมา เพื่อนบ้าน คนหนึ่ง ซึ่งทำงานในสภากาภิบาล ท้องถิ่นด้านสวัสดิการสังคม และ ด้านการให้ความช่วยเหลือทหารผ่านศึก ได้มาเยี่ยมลองและคุยถึงปัญหา ติดยาเสพติดของลอง เพื่อนบ้าน คนนี้ได้บอกเขาเรื่องศูนย์แห่งใหม่ที่ เปิดในไซ่ง่อน

ตอนแรกลองยังลังเล แต่หลังจากได้รับการรักษามา ๑ เดือน เขาก็เป็นคนหนึ่งในคนไข้ ๘๐ คน ที่มี ความหวังอย่างแรงกล้า ภายในเวลา เดือนครึ่ง ลองจะผ่านการรักษาขั้น แรก และจะเข้ารับการฝึกฝนให้ทำ งานด้านอื่นต่อไป

เมื่อออกจากศูนย์ฯ แล้ว ลุงจะมีทางเลือกอยู่หลายทาง เขาสามารถกลับบ้านหาภรรยา และลูกอีก ๕ คน โดยที่ทางสภาสวัสดิการสังคม ส่วนท้องถิ่นจะช่วยหาเงินให้ หรือจะอพยพครอบครัวไปทำนาในถิ่นใหม่ก็ได้

รัฐบาลใหม่ริเริ่มโครงการอพยพผู้คนกลับไปยังชนบท โดยจะจัดหาที่ดิน เครื่องมือทางเกษตรกรรม เครื่องใช้บางอย่างในครอบครัว และข้าวที่จะใช้ในเวลา ๖ เดือน ให้

นอกจากนี้ทางศูนย์ฯ ยังมีข้อเสนอให้คนไข้อยู่ทำงานบนที่ดิน ๕๐๐,๐๐๐ เอเคอร์ ที่หวังจะพัฒนาให้เป็นนาร่วม แต่ศูนย์ฯ ยังไม่มีเงินทุนขอเมล็ดพันธุ์ เครื่องมือทางเกษตรกรรม หรือรถแทรกเตอร์ ให้คนใช้ได้

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่า ลุง กับคนไข่อื่นๆ จะเลือกไปทางใดทางศูนย์ฯ ก็ยังคงจับตาเฝ้าดูพวกเขาอยู่ในบางครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่า การรักษานี้มีผลจริงๆ

ถ้าศูนย์ทดลองนี้เป็นผลสำเร็จ ก็จะสามารถขยายขอบเขตการรักษาคนไข่ออกไปได้อีก ๑๐๐,๐๐๐ คน ทั้งชาย หญิงและเด็กในเวียตนามใต้

แพทย์หนุ่มสาว ๔ คน และพยาบาล ๑๕ คน ที่ศูนย์ฯ มีความมุ่งมั่นที่จะจัดการกับผลพลอยได้จากสงครามอินโดจีนให้ได้ผล แต่พวกเขาถือถ้อยคำทบทวนของพวกเขาเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการต่อสู้กับปัญหาสังคมเท่านั้น ดร. ชัน ได้อีกกล่าวว่า "เราต้องทำ และเราจะหยุดการค้ายาเสพติดให้ได้ เพื่อผลสำเร็จในการรักษาคนติดยาในประเทศของเรา"

ลินดา ฮีเบิร์ต-พีเอ็นเอส

สภาพแวดล้อม ของไทย

ชมรมอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ส.จ.ม.

ถิ่นที่ที่สำคัญของปัญหาสภาพแวดล้อม ก็คือมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นผู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆในโลก และก่อให้เกิดความสมคูลย์แห่งธรรมชาติในทุกแห่งที่มนุษย์อาศัย การที่มนุษย์ทำลายสภาพแวดล้อม ก็เป็นการทำลายตนเองที่ละน้อยๆ

สภาพแวดล้อมของไทย

โดย

ชมรมอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ส.จ.ม.

วางตลาดแล้ว

วันนัดไวกับม้า

“ม้า... ออกแล้ว” เสียงโฆษกของสนามประกาศ พร้อมกับเหล่าอาชาที่เข้าแข่งในเที่ยวที่ ๑๒ ต่างก็คิดตัวออกจากบ้ายสตาร์ทอย่างรวดเร็ว

“ขณะนั้น ไม่เหลือหรือ... เป็นตัวนำ ตามด้วย วายวอด... ต่อมาเป็น ย่าพสุธา... หหมดเสกก็ด... โคงบ้าย ๓ ไม่เหลือหรือ... นำห่างออกมาตัวเดียว ตามด้วยมากลุ่มเดิม โคงออกทางตรง ไม่เหลือหรือ... ยังคงเป็นตัวนำ... วายวอด เริ่มแรงขึ้นมาทางใน ทบ้าย ๕ วายวอด... แรงขึ้นมาเป็นตัวนำแล้ว...”

สันเสียงโฆษก ปรากฏว่า วายวอด ชนะวินจ่าย ๓๕ บาท เฟลตจ่าย ๑๗ บาท

“อ้าวบอกให้ล่อแทง วายวอด ก็ไม่แทง ก็เมื่อก่อนออกไปกินเหล้าเจอเทรนเนอร์ของไอ้ วายวอด มันบอกให้ไปแทงเป็นที่เด็ด เพราะเจ้าของม้าก็จะแต่งงาน จะเอาเงินไปใช้จ่ายในงาน เลยกส่งให้คัดยาตีป็น ถ้าอ้าวไม่หมดซะก่อน คงรวยตายหะ”

นักเสียงโฆษกยืนอยู่ข้างๆ เราหันไปต้อว่าเพื่อนซิงยืนปาดเหงื่อบนใบหน้าทีแสดงถึงความผิดหวังอยู่ข้างๆ

“ใครจะไปเชอละ ก็อ้ายจอกกมันตั้งซิกแนลไม่สั้นหว่า ธรรมดาถ้าจูงม้ามายังบ้ายชนะ มันจะต้องหมอบ แสทล่อตองโผล่ตามให้เห็นแต่้นหมอบก็ไม่หมอบ แสกก้าชะมิดเลข แหม! ถ้าอ้าวเชอล่อ คินนคกงมค้ำเหดำแล้ว มค้ำารถเหอเปล่า อ้าว จตุรัส ๔๖

เกลยงเลย”
“มกะผ้อะไร ก็บอกว่าหมดตั้งแต่เที่ยว ๑๐ แล้ว”

สนามม้าวันนั้นหรือทุกๆ วันที่มีแข่งม้าจะเต็มไปด้วยเพื่อนของม้า ทั้งผู้หญิงผู้ชาย ผู้ชายเช่น กฤษณ์ สวรรานัน เรืองมากเป็นเรื่องสำคัญในชีวิตของท่าน นักธุรกิจภาพยนตร์ อย่างอมร ตามพิเชษฐ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ชิงเฟิงโกยเงินจาก “ต้นหนากับญู” ไปหยกๆ เทยงวันนเลยมีคนล้อมหน้าล้อมหลังเต็มไปหมด ต่างคนก็ต่างแย่งกันพูดให้กณอมร แทะมาตวนน มาตวนนกันให้วุ่น

“ป้า... แทะเบอ ๑๐ ซักรับนัดนเจ้าของเกาส์เต็มที นัดที่แล้วขนาดเคาส์ดังๆ ยังไหลเข้ามาที ๓ เลย นัดนชนะเบอ”

“โ... ป้า เชอผมซกทซักรับเบอ ๒ เกาดคยาตีปเต็มที เมอก

ผมลงไปทีคอกม้าเห็นเคาดคมากับตาเลย”

ขณะนั้นเสียงโฆษกสนามก็ประกาศว่าม้าในเที่ยวต่อไปเหลือเวลาอีก ๑ นาที ม้าจะออกสตาร์ทแล้ว ทของชายตัวแถมม้า แฟนม้าทั้งหลายก็แย่งชอตัวกันจ้าละหวั่น

“เฮย... เขากิวชิววีย์”
“ชายตัวเร็วๆ หนอยชช ชายช่าอย่างวันหลังไม่ต้องมาขายออกแล้วนะวีย์ ซานิบ...”

ฟังแล้วให้กลุ้มใจแทนคนขายตัว ทันใดนั้น โกรคนหนึ่งงักงักเข้ามาชนเราอย่างแรงจนเกือบล้ม หันไปดูจะว่าจะค่าให้สบ ก็ต้องเบรค

... ปากไวทันที เทพ เทียนชัย ดาวตลกนั่นเอง

“ขอโทษทีนะครับ ผมกลัวจะชอตัวไม่ทัน” ว่าแล้วดาวตลกหน้าฝักกับผลนผลัน เขย่งชะแยงเข้าไปแย่งชอตัว

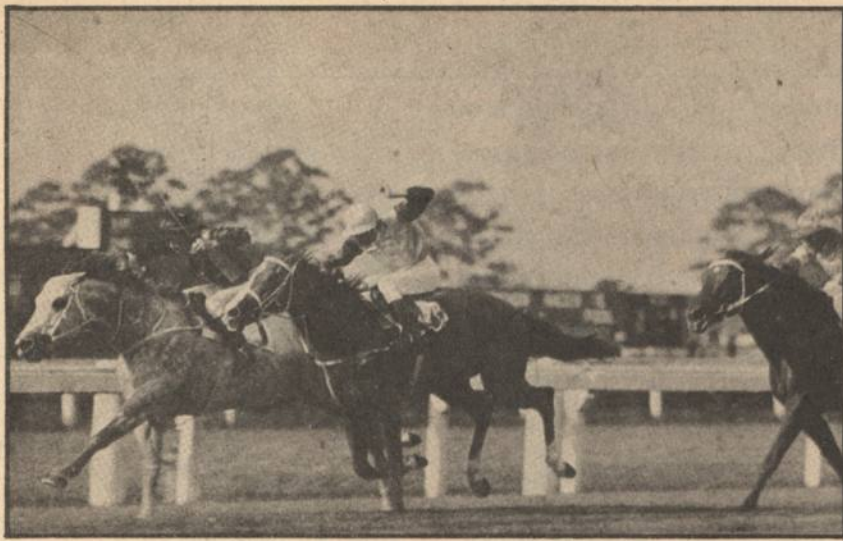
“เบอ ๕ วิน ๑๐ ใบ เฟลต ๑๐ ใบ”

ในสนาม พอม้าออกจากของสตาร์ท คนที่แทงเบอ ๒ โหน ก็เชยร์ตัวนกันเสียงแหบเสียงแห้ง

“โลเอ... โลเอ... โลให้จุก... โลให้จุก”

คนที่เชยร์ม้าไล่กตะโกน

บางทีจอกกสิ เจ้าของเค้าไม่สู้ คน ให้เทรนเนอร์แอบเอามาไปอาบนาน ก่อนแข่ง จอกกสิให้ตายก็ไม่ชนะ เพราะมันหนักแรงก่อนแข่งซะ แล้ว”

“ยังงั้น เจ้าของม้าก็รวยทุกคนนะ” เราถาม “มันก็ไม่แน่นักหรอกครับ บางทีเจ้าของม้าก็หมดเนื้อหมดตัว เพราะมันมาหลายคนแล้วก็มี เพราะพอเจ้าของมาสู่เต็มที จอกกสิคนดังมา เพราะโตดเถื่อนทรบแท่งแทนสนามสูงให้ดัง แล้วจ่ายเงินพิเศษให้ หรือบางทีเจ้าของสู่เต็มที จอกกสิเต็มที แต่ไปสู้ตรงกับวันที่มาตัวอนที่เค้ามีเสาคาวก็วิ่งไปตามระเบียบ”

“โอ้ที่ได้แน่ๆ ไม่มีเสียหอรอครับ ก็สนามม้ายังไกล เพราะได้ทั้งค่าผ่านประตู แล้วยังได้จากเปอร์เซ็นต์ในการแทงออก นิดหนึ่งๆ ได้เป็นล้านๆบาท ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาอย่างสนามมวย โรงหนัง โรงละคร ก็ไม่มี แต่คนแน่นทุกนัด คนเล่นมากก็เพิ่มขนทุกวัน ยิ่งสมัยนี้ด้วยแล้ว ขอให้รู้เถอะว่าการพนันมีอยู่ที่ไหน คนไทยต้องตามไปเล่นที่นั่น ดูแต่คราวเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคราวที่แล้วซิครับ ยังต้องปิดสนามม้า เพราะกลัวว่าจะมีคนไปใช้สิทธิเลือกตั้งน้อย ทั่วๆตราบันะครับว่า ทางใดมันน้อยกว่าทางเสีย แต่จะทำยังไงได้ มันฝังหัวซะแล้วเนครับ” เองว่าอย่างสดช่นกรีกกรนไประหว่างทาง

“หนีไปไหน... หนีไปไหน” ตัวไหนพอเข้าบายชนะไปแล้ว ก็ยังมี การเซียร์ประชดประชันมาที่แพด้วยศัพท์แสดงทศตักันในวงการ “จะเอาอะไรมาสู้... แสบตา... แสบตา”

“พี่... เล่นม้าเหมือนกันหรือนี่ เคยไปทานเบียร์กับผมๆ เลียงเอง วันนั้นผมได้ทีเด็ดรวยมาพันกว่าบาท อย่าขัดผมนะครีวันนี่”

ไอ้เสียงเด็กเปิดประตูบาร์ ที่เราเคยให้ที่บม้นบ้อยๆ นั้นเอง ไม่อยากให้มันเสียศรัทธา เลยเดินออกไปพร้อมๆ กับมัน

“แท็กซี่... ๑... ๑... ไป วิ.ไอ.พี. เพชรบุรีตัดใหม่เท่าไร” ไอ้เสียงเรียกแท็กซี่หน้าสนามม้า “๔๐ บาทครับ”

จากถนนอังรีดูนังไปเพชรบุรีตัดใหม่อย่างแพ่งก็น่าจะแค่ ๒๐ บาท แต่ไอ้เสียงไม่ต้องซักคำ เปิดประตูรถให้เราขึ้นไปนั่ง พอรถแล่นไปถึงราชประสงค์ ด้วยยังไม่หายข้องใจในราคาค่ารถ จึงถามโชเฟอร์ว่าทำไมค่าโดยสารถึงแพงนัก

“โธ... พี่วันนี่ผมจอดรอไว้หน้าสนามทั้งวัน ไม่ได้รับค่าโดยสารเลย กะว่าจะแทงมาให้ได้ซัก ๑๐๐-

๒๐๐ บาท แล้วจะออกมา เลยเกลียง นัวร์วันนี่ จะได้พอค่าเช่ารถ ค่าน้ำมัน หรือเปล่านั้นก็ไม่ทราบ เมื่อวานจอกกสิมันชนรถผม บอกให้ผมมาแทงเที่ยว ๕ เบอร์ ๘ กับเที่ยว ๑๐ เบอร์ ๑๐ เป็นทีเด็ด มันเลยเด็ดกระเป๋าคอมชะเกลียง ออกอย่างตอนมาเลิกกันนะครับ คนเสียเค้าไม่ชนแท็กซี่หรอก คนรวยมาเค้าก็ไม่ค่อยต่อราคา เรียกเท่าไร เค้าก็ไป”

เจอมาแต่คนเสียๆ ทั้งนั้นในวันนั้น เห็นแต่ไอ้เสียงคนเดียวที่ได้ เลยถามมันว่าได้ทุกนัดหรือเปล่า แล้วทำไมไม่มีเงินมาเล่นม้า เพราะวันธรรมดาเห็นไม่ค่อยมีเงินเลย

“วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ได้เงินมาผมก็เก็บไว้หมดเลยครับ กินอะไรก็ต้องประหยัดกันหน่อย เคยว่าไม่มีเงินมาเสียวันเสาร์อาทิตย์ เรื่องได้เสียนั้นผมเสียมากกว่าได้ แต่ต้องมาเล่น เพราะผมมันจนครับ ไม่รู้จะทำอะไรให้มันรวยเหมือนคนอนเค้าบ้าง เลยต้องเสี่ยง แต่ยิ่งเสี่ยงก็ยิ่งแย่ ไอ้ครั้นจะไม่มาเล่นม้าเงินเดือนมันก็ไม่ค่อยจะพอกิน ผมรู้จักจอกกสิหลายคนนะครับ ม้าตัวไหนสู้ไม่สู้ ผมรู้เพราะมันจะส่งซิกแนลมาบอกผม แต่ก็ยังมีเสีย เพราะ

พรุ่งนี้ของบาแก้ว

บาแก้วบรรจุวางกำถั่วฝักยาว สี่เขี้ยวสดและอวบอมลงบนชั้นบนสุดของตระแกรงผักตรงหน้า ผักทุกชนิดที่บาแก้ววางขายดูสดชื่นด้วยแก๊สไอน้ำ และชุดส้ววรรณมาแล้วเป็นอย่างดี แก้วมมอลงในชั้นพลาสติกเก่าคร่ำมคราบสับซึบจับตืดเป็นคราบ แล้วสะบัดน้ำพรมผัก กระเซ็นน้ำจ๊อบ้อยตามก้าน ใบ และผิวของสินค้าของบาแก้วดูเป็นฟองฝอยพราวพราว

จากนั้นแก๊สน้ำเย็นเยิ้ม รอลูกค้าเข้ามาเยี่ยมเยียน บาแก้วมลูกค้าขาประจำที่เป็นข้าราชการอยู่มากหนาหลายตา ซึ่งจะทยอยกันเข้ามาเรื่อยๆ หลังเวลาเลิกงาน

ดูๆ ไปบาแก้ว แก้วก็ภูมิใจ และหยิ่งในศักดิ์ศรีความเป็นแม่ค้าขายผักของแกอยู่มาก ในหัวเมืองเล็กๆ อย่างนี้ จะมแม่ค้าสักกี่คนที่ได้รับการเกรงอกเกรงใจ ได้รับคำพาทเพราะพรัง จากข้าราชการ ผู้เป็น 'เจ้านาย' เช่นแก ขึ้นมาตะคอกซี้ แก้วก็ไม่ขายเอาดื้อๆ หรือสถานเบา ก็แก๊งเลอกของที่คุณภาพไม่ดีแล้วให้เสียอย่างนั้นแหละ

บาแก้วอยู่คนเดียวในห้องแถวแคบเท่ารูหนูของแก แกบอกคนแถวนี้รู้ว่าแกมาจากกรุงเทพฯ ญาติพี่น้องล้วนทำงานมีหนามติดอยู่ในกรุงเขอะเขอะ แต่แกไม่ออกไปพึ่งพาอาศัยใคร สู้หากินด้วยหยาดเหงื่อและกำลังของตนดีกว่า เป็นอิสระสบายใจดี ไม่ต้องมีใครมาตราหน้าทวงบุญคุณ ชาวบ้านย่านห้องแถว

และเด็ก ๆ แถวนั้นรักนับถือแกแทบทุกคน เพราะแกทำอะไรเหลือมาจากตลาดแกก็มักจะมาแบ่งปันให้ อาจเป็นพรักขหนสั๊กา หรือมะเขือสั๊กมด ก็ซิงในมาใจเพื่อนบ้านเหลือหลาย บางทีแกก็เรียกเด็ก ๆ ซงพุดกันกลังมอมแมมอยู่กลางคืนแถวนั้น มาเอากล้วยแจกกินลึงที่แกกินเหลือไว้

ตัวบาแก้วเองก็ใช้ว่าจะอยู่คนเดียวไปก็วาน มือเช้าของแกอาจเป็นข้าวเหนียวมุลหน้าสังขยาห่อเล็กๆ หรือไม้กัวยเตยผัดน้ำมันเหาะซอวดูเป็นสนาตาลมันย่องน้ำกิน บิบมะนาว โรยพริกป่น ถั่วลิสงเข้าไปหน่อย กัวยเตยผัดไทยเซลล์ชวนชิมที่ใครๆ ลาลอกันหนักหนา ก็ดูจะทำอะไรไม่ได้ทีเดียว ส่วนมอกกลางวันนั้น หลังจากตลาดเซววายแล้ว บาแก้วก็จะออก จำยตลาดของแกเองบ้างข้าวลึงหน่ง หมูทอดจากแม่ค้าสาวที่คุ้นเคยกัน บาทหนักได้ ๓-๔ ชิ้นเล็กๆ ก็พอกินแล้ว บางวันก็ยกย้ายไปเป็นทอดม้นกึ่งบ้าง เล็กน้อยแค่นั้นก็ไม่ต้องกินหมดสักที ต้องเหลือไว้เบนมอเขียนอก บางทีแกก็จะซอโก้ทอดมาเพิ่ม โดยเฉพาะตรงหัวและคอที่คนขายเต็มใจขายให้ลูกๆ เพราะไม่มีคนซออยู่แล้ว เท่านั้นบาแก้วแกก็อิมใจในมออาหารอันอุดมสมบูรณ์ไปด้วยหม่เห็ดเบ็ดไก่ของแกเป็นคุณนายในสลมที่เดียว

นอกจากเป็นแม่ค้าขายผัก บาแก้วยังรับเป็นนายหนากอดวย อาศัยเครดิตอันไม่เคียด่างพร้อยของแก คุณนายเจ้าของตลาดสดซงแกก็ขายอยู่ก็เลยไว้เนื้อเชื่อใจ เวลาแกพาชาวห้องแถวหน้าตาใหม่ ๆ คลานเข้าไปหาคุณนาย พร้อมกับบ้ออกปากขอกู้เงิน คุณนายก็มักหยิบยื่นให้ไปง่าย ๆ

พร้อมด้วยสัญญาทุมดอกเบญจงจนคนมาซอกูร์สั๊กเหมือนลูกขูดเลือดซิปๆ พุดไม่ออกนนั้นแหละ

ดูจากคามมั่นคงในอาชีพ ขายผักของแกรวมทั้งอาชีพพิเศษ ก็ไม่น่าที่บาแก้วจะต้องกระเบียดกระเสียนมากมายอะไร ตัวคนเดียวไม่ต้องไปเลียงใครสักหน่อย แต่บาแก้วก็ไม่ได้มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายขึ้นเลย เคยเป็นมาอย่างไรก็เป็นไปอย่างนั้น ทรวดทรงของแกยังคงหมอบบางดูไม่สมดลย์กับไม้คานและหาบอันหนักองที่แกคอนไว้ทุกเช้าบัย ทงๆ ที่แกยืนยันว่าแกกินอุดมสมบูรณ์มานานๆ ครังแกจะเจ็บบวย ตั้งแต่ปวดหัวตัวร้อน หรือไอจาม แก้วก็จะล้างซายพคฝ้านุงลายไทยของแก เอาคลบยาหมองสีแดงคล้าๆ ขนมาบัยตามขมบับ จมูก หรือคอดหลังไหล่ ก็เป็นอนไซ้ได้ ครังไหนที่แกรสั๊กไม่สบายมากจริง ๆ แก้วก็จะไปที่ร้านขายยาหน้าตลาด เล่าอาการให้ 'อาซัง' เจ้าของร้านฟัง 'อาซัง' ก็จะพยักหน้ารับอ้อๆ พลงจัดยาให้อย่างแกล้ว

สัมผัสความจริง

ถ้าคำขวัญของ จตุรัส มีอยู่ว่า อ่าน จตุรัส แล้วได้สัมผัสกับความจริงนั้น ขอได้โปรดเข้าใจด้วยว่า มิได้หมายความว่าบทความข่าวกรองที่เกี่ยวกับการเมืองเรื่องเศรษฐกิจเท่านั้น

คำขวัญดังกล่าว ครอบคลุมมาถึงหน้าแพชั่นด้วย ใครแสดงแบบเสื้อทโหนด สำหรับชายจริง หญิงแท้บ้างไม่แท้บ้าง เราพยายามหาเสนออย่างสุดความสามารถ

จะสวยจะงามหรือไม่แก่ไหน เราติชมบ้างพอหอมปากหอมคอ แต่ความเห็นขลุ่ยขอดนนั้น ย่อมเป็นสิทธิของท่านผู้อ่านทุกเมื่อ

แต่นั้นแหละ ความจริงก็ย่อมเป็นจริงอยู่วันยังค่ำ และความจริงเกี่ยวกับแฟชั่นในสังคมไทยของเราโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่เรียกและเข้าใจกันว่าเป็นสังคมชั้นสูงนั้น เราแต่งกายสากลนิยม

พุดง่าย ๆ ก็เลียนแบบฝรั่งเขานั่นเอง และคนเราลงเลียนแบบเขามาแล้ว ส่วนมากก็มีแต่จะตามหลังเขาอยู่เป็นธรรมดา

ทีพอจะแหวกแนวชนหน้าเจ้าของแม่บทเดิมของเขานั่นมาน้อย

วันนี้เลยขออนุญาตชลอภาพมาให้ท่านผู้อ่านได้เปรียบเทียบและตัดสินเอาเอง ว่ามาตรฐานการออกแบบตัดเย็บ และแสดงแบบเสื้อ 'ของเรา' นั้น เทียบกับ 'ของเขา' แล้ว พอรู้สึกกันได้ไหม หรือว่ายังตามเขาไม่เห็นฝืนอยู่

ภาพด้านซ้ายมือทั้งหมดมาจากห้องเสื้อชั้นนำของยุโรป ส่วนภาพด้านขวามือนั้น ตกกล้อง จตุรัส จับมาจากโรงแรมอิมพีเรียล เมื่อปลายเดือนธันวาคมที่แล้วนี้เอง เป็นการแสดงแบบเสื้อของร้านระพี แต่งผมโดยเกศสยาม ข้อสำคัญก่อนจะลงมือตัดสิน อย่าลืมทำให้จิตว่างเสียก่อน เดี่ยวผมเฝ้าของเขาสะสวยกลมกลืนกับแบบเสื้อ และรูปหน้า ท่าทางของนางแบบ จะหาว่ามาจากร้าน 'เกศสยาม' เสีย

ตุลยกันนาดา, ผ่าคางແ່ມ້ມ, รอยร้กบนปุยหิมะ, จูบลามะริกััน

สารคดี ท่องเที่ยวต่างแดน

โดย ตะ ท้าวธิ

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาสน์

ความจริงเพียงแต่ขอหนังสือ
ก็น่าจะพอสนับสนุนฐานได้แล้วว่า จะ
เป็นหนังสือทำนองไหน แต่การท
หนังสือชุดนี้ได้รับการกล่าวขวัญว่า
เป็นหนังสือประเภทขำขุด ในยุคท
หนังสือแนวทางสังคมนิยมกำลังรุ่ง
เรืองนั้น เป็นเหตุผลหนึ่งททำให้
ทยบยทหนังสือชุดนี้มากล่าวถึง เพื่อ
อย่างน้อยจะทำให้เราได้ว่า คนไทย
อีกส่วนหนึ่งเขากำลังอ่านหรือนก
อะไรกันอยู่

ตะ ท้าวธิ เป็นนักเขียนที่ด่งมา
จากนิตยสาร ฟ้าเหมองไทย ซ่งเป็น
นิตยสารทแพรหลายในหมู่ผู้ทศนะ
แบบจารตนิยม อาชพเดิมเขากงเป็น
ไกด์ฝ้มาก่อน จึงมีประสพการณ
เกี่ยวกับฝรั่งในทำนองแปลกๆมาเล่า
สู่คนไทยประเภททชอบรูเรื่องฝรั่ง
อยู่เป็นประจำ หลังจากนั้นเขาก็ได้
รับเชิญจากสมาคมนายทนนานาชาติ
คือ โรตาเรอันให้ไปเที่ยวกันนาดา
และสหรัฐฯ เป็นเวลากวันไม่ปรากฏ
แต่ททำให้เขามเรื่องเขียนเป็นหนังสือ
สปก้ออนได้ถึง ๔ เล่มด้วยกัน

ความจริง ตะ ก็ก่งเหมือนกับ
นักเขียนไทยคนอื่นๆ ทได้รับเชิญไป
เที่ยว คือเจออะไรก็บันทึกไว้แบบ
วันต่อวัน ซ่งดูไม่น่าอยากเขียนอะไร
แต่การทเรื่องของเขาด่ง ก็ก่งจะเป็น
เพราะเขาชอบวกกลับมาหาประเด็น
ของการพยายามหาทางพาແ່ມ້ม
แทบทุกคนทเขาเจอ ไปนอนด้วยอยู่
แทบตลอดเรื่องนนั้นเอง ทศนะของ

เขาก็คือทศนะของผู้ชายไทยจำนวน
ไม่น้อยในปัจจุบันนี้ ทเห็นผู้หญิง
เป็นเพียงเครื่องบำเรอความใคร่
โดยเฉพาะเมื่อได้ยนึกศัพท์ว่าผู้หญิง
ฝรั่งไม่ค่อยถือตัวในเรื่องนี้ด้วยแล้ว
ซ่งทอยู่ในใจเขาอันดับแรกเวลาเจอ
ผู้หญิงก็คือ คนนี้จะมาทางจับไปนอน
ด้วยสำเร็จไหมเท่านั้น จากเรื่องท
เขาเขียน ซ่งเขาอ้างว่าจริงตลอด
ก็ปรากฏว่าเขาทำได้สำเร็จหลายคน
แม้บางคนจะเป็นประเภทโสเภณ
สมัครเล่นหรืออาชีพก่ตาม แต่มันก็
ก่งสนองความต้องการอยากรู้อยาก
เห็นของผู้่านผู้ชายไทยแบบเขาได้
ไม่น้อย หรือผู้หญิงไทยทอยากรู
เรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศ
ของฝรั่งก็ก่งอยากอ่านด้วยเหมือนกัน
พ้นจากเรื่อง "หาทางเอาผู้หญิง
ไปนอนด้วย" แล้ว เรื่องของตะก็
ไม่มีอะไรเด่นนัก แม่เขาจะเขียนถึง
ชีวิตของผู้คนอื่นๆ หรือการไปเที่ยว
ตามสถานที่ต่างๆ ทไม่เกี่ยวกับเรื่อง
เพศด้วยเหมือนกัน แต่เป็นไปอย่าง
ฉาบฉวย เหมือนนักท่องเที่ยวทได้
เห็นสิ่งต่างๆ ประเดี๋ยวประด๋าว แล้ว
ก็กลับมาเขียน ความสำคัญทางการ
เมืองของเขาอยู่ในระดับต่ำ และ
ความรู้ทางการเมืองของเขาก็ออกจะ
ล้าหลังเอามากๆด้วย เมื่อเขาเขียน
ถึงคนแก่ในกันนาดาว่าแม่จะถูทอด
ทงให้เหงา แต่ก็ยดัดทไม่ถูกเอาไป
ทำปุย เหมือนในประเทศบางประเทศ
อยากถามเขานักว่า มีประเทศไหน
กันททำเช่นนั้น นอกจากในนิทาน
หลอกเด็กและคนบัญญัติอ่อนในประเทศ
ทกทกล่าวถึงคนนิยมเหมือนกลัฝ

มีคนพยายามเปรียบเทียบว่า ตะ
ก็ถือตัวแทนของ รงค์ วงษ์สวรรค์
แต่แม้รงค์จะเป็นคนร่นอาว โสกว่า
เขา ทอาจมความสำคัญทางการเมือง
อยู่ในระดับเดียวกัน แต่อย่างน้อย
รงค์ ยังมีความสำคัญทางสังคม และ
ยังมีเศษส่วนของความเป็นนักมนุษย
ธรรมมากกว่า ตะ และทแน่อน
ที่สุดก็คือฝีมือการเขียนสารคดีของ
รงค์ เหนือกว่า ตะ ทจริงแล้ว รงค์
เคยเป็นนักเขียนสารคดีทหาคนทาบ
ได้ยากคนหนึ่ง แม่เขาจะเป็นนัก
เขียนนิยายทล้าหลัง วันเวนนอยกับ
เรื่อง กิ น ข และสัพพนฐ์ ก็ตาม
การท ตะ ด่งขึ้นมา อาจจะเป็น
เพราะเขาเขียนด้วยสำนวนแบบชาว
บ้าน และเรื่องทเขาเขียนลง ยังเป็น
ความฝ้ฝ้นของผู้ชายไทยจำนวน
หนึ่งทถูกทวงวัฒนธรรมศักดิ์นา และ
วัฒนธรรมทุนนิยมจาก ตะวันตก
มอมเมาให้อยากเป็นลูกผู้ชายแบบ
ขุนแผนหรือเพลยบอยสมัยนายท
ทใช้ชีวิตแบบหัวทกกันชีวิต หาทาง
นอนกับผู้หญิงให้ได้มากที่สุดนนั้นเอง
การทเรื่องทำนองนี้ยงก่งขำขุดใน
สังคมไทย ใน พ.ศ. ๒๕๓๓ สะทอนให้
เห็นว่ากลุ่มปลดปล่อยผู้หญิงทงหลาย
ก่งจะต้องทำงานหนักกันน่าดู กว่า
จะเปลี่ยนค่านิยมของผู้ชายไทยรุ่น
ปัจจุบันได้

พินิจ ทศนะไพศาล

ประเคียง ระฆังทอง “ผมขอตายบนโรงหนังตะลุง”

“ครั้งนั้นผมขัดกับนายอำเภอ
ท่งใหญ่ เขาให้ผมไปคุย ผมไม่ไป
ปลัดอำเภอก็ขอมผมแต่ไม่มาก เพราะ
ผมขมเข้าหา เขาต่อผม ผมก็ว่า
คุณเมามากกว่า ผมไม่ผิด... มายุค
ก๊กกัฏฐ์เรื่องเผาจวน... พวกของ
แจกท่เหลือ ผมก็นำไปให้ทหาร
ตำรวจชายแดนแล้วเขียนเพลงแจก
ให้ด้วย “คนกับควาย” ก็ช่วยกัน
ร้อง พวกชายแดนนะเขาก็ว่ามีความ
หมายเพราะดี แต่ต้องหลบไปแอบ
ร้องไกล แต่เขาชอบ... ผมไม่กลัว
ตายแล้ว ระเบิดนี่ก็เคยโดนที่สนาม
ม้าหน้าเมือง...”

คืนวันท & มกราคม ที่บ้าน
พรแสวง กิ่ง อ. เวียงสระ บ้านช่อง
สุราษฎร์ธานี ขณะที่ประเคียงกำลัง
เซ็ดหนังตะลุงให้ประชาชนนับพันคน
ชมอยู่นั้น เสียงปืนก็รัวขึ้นเป็นชุด
สนั่นหวั่นไหวไปทั่ว ผู้ชมชนพากัน
แตกตื่น บางกวิ่งหนี บางก็อยู่ใน
ระหว่างตกตะลุง ประเคียงทั้งตัวลง
หมอบอยู่กับพื้นทันที ระยะเวลาคน
และม็อบนั้นตั้งใจยิงอย่างนั้นยอมไม่
พลาด ในระหว่างนั้น หลานสาว
ของประเคียงซึ่งนั่งอยู่ข้างล่างก็กระ
โดดขึ้นไปทันที เธอถอดร่างหนัง
ประเคียงเอาไว้ ในที่สุดก็ถูกยิงด้วย
นัดที่พลาดและคราบเลือดที่
ศัตรูทางความคิดมอบให้กับนักพากษ์
หนังตะลุงตัวเล็กๆ ท่อที่ศรัทธาให้
กับงานสร้างสรรค์วัฒนธรรมฝ่ายประ
ชาชน

ถึงแม้ประเคียง ระฆังทอง จะ
กล้าต่อสู้อย่างไม่กลัวตาย แต่ประ
เคียงก็รอดตายมาได้อย่างหวุดหวิด

ทุกวันนี้ประเคียงยังคงนอนรักษาตัว
อยู่ที่โรงพยาบาลนครศรีธรรมราช
กระสุนปืนเอ็มสี่สิบหก กับ คาร์บินที่
รัวเข้าใส่หน้าร้อยนัด ทำให้ประเคียง
ต้องนอนอยู่ที่โรงพยาบาลอีกหลาย
เดือน ส่วนบนของร่างกายพรุนไป
หมด จุดสำคัญโดนที่ปอด ส่วนที่นอน
ล่างนั้น ขาคงพิการแน่

ประเคียง ระฆังทอง เป็นใคร
หรือ

“... ในท้องถิ่นผมเป็นชาวนา
เสร็จจากทำนาส่วนมากก็เล่นหนัง
ตามหมู่บ้านหรือตำบล ใครมีหนวย
กานต์ๆ มีความเฉลียวฉลาด พูด
เรียกเสียงหัวเราะได้ ชาวบ้านก็สนับ
สนุนว่าน่าจะเล่นหนังตะลุง”

ใช่... ประเคียงเป็นนายหนัง
ตะลุง ผู้เริ่มอาชีพมาตั้งแต่อายุ ๒๐
กว่าปี ปัจจุบันอายุ ๓๕ ปี ประเคียง
ต้องถูกจับขัง (สมัยสฤษดิ์ ๓ ครั้ง
ถนอม ๒-๓ ครั้ง สัญญา ๒๓ ครั้ง)
ถูกตามล่าโยนระเบิด ก็เพราะหนัง
ตะลุงขณะนั้นเสนอเนื้อหาวัฒนธรรม
ใหม่ เล่นเบ็ดโปงรูดบาท สะท้อน
ภาพสังคมทุนนิยม วิพากษ์วิจารณ์
สถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบัน นเอง
ที่ทำให้คนที่สูญเสียชีวิต โยชน์ทนยอม
ให้เขาเผยแพร่งานศิลป์ออกไปไม่ได้

ตั้งแต่ประเคียงโดนจับเป็น ๑
ใน ๑๗ ผู้ต้องหากฎหมายเผาจวนที่นคร
ศรีธรรมราช จนกระทั่งถูกปล่อยตัว
ออกมา ทางเดินของเขาก็ดูจะขรุขระ
และต้องผจญกับความยากลำบาก
เสี่ยงกับอันตรายมากมายเหลือเกิน
เขามารายการแสดงเป็นควายวเหยียด

อดหลับอดนอน กระนั้นก็ยังต้องไป
เจอกับการติดตามรังควานของบุคคล
ซึ่งประเคียงเองก็ไม่รู้จัก แต่เขาก็รู้
ว่าใครคือศัตรูที่มองไม่เห็นตน

ก่อนหน้าที่ประเคียงจะโดนหนัก
ครั้งสุดท้ายจนถึงกับต้องพักการครั้ง
หนังของเขาเคยโดนระเบิดโรงมา
แล้วครั้งหนึ่ง คราวนั้นลูกคู่ลาออก
ครั้งต่อมากณะของเขาถูกรลสืบล้อ
เหยียบ มือกลองตาย และครั้งสุดท้าย
เหมือนวันที่ ๕ นั้น ลูกยิงร้อยกว่านัด
มือกลองตายอีก ประเคียงบาดเจ็บ
สาหัส ครึ่งนี้ทำให้ลูกคู่บางคนไม่
กล้ามาร่วมเล่นด้วย

“ถ้าหากผมพิการไปไหนไม่ได้
แต่ยังมีเสียงอยู่ จะอัดเทป และใช้
คนอื่นเชิดรูปแทน ผมจะไม่ยอม
แพ้...”

ประเคียงพูดอย่างเด็ดเดี่ยว ทั้งๆ
ที่ยังขยับตัวไปไหนมาไหนได้อย่าง
ลำบาก หนังตะลุงในแนวทางเดี่ยว
กินนอกคณะหนัง พอทราบข้าวเพื่อน
ถึงกับประภาสว่าตนเองจะรับงาน

โลกของหนังโฆษณา

“อารมณ์เสียอย่าปล่อยให้เสีย ต้อง
เคี้ยวเคลม . . . ชีเคลมขี้เคี้ยวขี้มัน”

ถ้าคุณกำลังขับรถอยู่ท่ามกลาง
อากาศอันร้อนอบอ้าว ต้นฤดูร้อน
ราวเดือนเมษา และคุณเองก็ไม่มี
ปัญญาจะหาแอร์ดีครย่นต่ออย่างกัก
มาใช้ได้ ในระหว่างที่ทุกกำลังมีน็ด
สำคัญอยู่กับหญิงสาวแสนสวย เวลา
ยังไกลเข้ามา รถก็ยงติดเหลือหลาย
หลอนจะไม่รอคุณถ้าคุณพลาดแม่แต่
นาทีเดียว ใครลองชะงักหันมา
ตะโกนใส่คุณ พร้อมกับชี้หน้าให้สน
ชีเคลม บางทีคุณอาจจะต้องลงวาง
มวยกับไอ้หมอนันต์สักพัก

การโฆษณา นอกจากจะอาศัย
ลูกเล่นแปลกๆ ในเรื่องถ้อยคำแล้ว
บางทีตัวบุคคลก็มีผลในการโฆษณา
ด้วยเหมือนกัน โดยเฉพาะคนดังๆ
ทั้งหลายในวงสังคม ภาพยนตร์ มัง
การการ์ตูน ก็กลายเป็นคนหุ่นงามมา
แล้ว ศิริพร วงศ์สวัสดิ์ ก็เคยถูกคน
แอบดูพฤติกรรมมาแล้ว คราวนี้มา
ถึงคอน สอนระเบียบ ก็คนทวยรัน
ชอบกรดกราดเวลาเขาขึ้นเวทีร่าง
นั่นละ “เอ! คอนแก้มแพนหรือยัง
นะ” มีหรือไม่มีคอนก็กลายเป็นราย
ต่อไปจากภานุวัฒน์และศิริพรไปแล้ว
คุณดอนมียาวีเศษอะไรหรือจึงเสียด
ไม่หาย ยามแก่ไอซอลล์เมนโทลิป
ตัสเจ้าเก่านั่นเอง

นักคิดคำโฆษณาประเภทหัวเอียง
ซ้ายบางคน กำลังค้นคิดคำโฆษณา
ให้กับยาแก้ผมร่วง เขาเคาะเสียเล่น
เอาฮากันครนเลย “ระวัง . . . คุณ
กำลังตกอยู่ในอันตราย . . . อันตราย
ยิ่งกว่าลัทธิแก๊ ไซยาแก้ผมร่วงช้อย
ชักรับ . . .”

หนังของประเคียงมาเล่นต่อให้หมด
หนังคณะเป็นหนังทมชอพอสมควร
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็น “หนังสทง”
หนังสทงหนถอกันว่าเก่งมาก เพราะ
เล่นได้ทั้ง เพลงบอก ลีเก หนังสะ
ลุง และ มโนหร่า คณะทวามนคอ
คณะจุล กล่อมจิต

ระหว่างการบาดเจ็บครั้งน ประ
เคียงได้รับกำลังใจอย่างมาก นักศก
ษาวิทยาลัยนครนท ๓ เล่นดนตรีเพื่อ
ชีวิตอยู่ที่นั่น ถึงกับประกาศว่า ถ้า
ลูกคู่ของประเคียงไม่ไปเล่นด้วยอีก
ตนจะพากันไปแทน ความที่ประเคียง
ได้อุทิศตนให้แก่ส่วนรวมมาตลอด
โรงพยาบาลนครศรีธรรมราชจึงแน
ชนิดไปด้วยผู้คนทวสารทิส พากัน
มาเยี่ยมเป็นพัน ๆ คน

เรื่องราวของประเคียง เป็น
เรื่องราวของคนไทยทกล่าต่อสู้ตาม
แนวทางความคิดที่ตัวเองเห็นว่าถูก
ต้องอย่างไมก่ล้วยตาย ถ้าสิ่งเหล่านี้
เป็นวัตรกรรม ก็เป็นวัตรกรรมทคนไทย
ด้วยกันควรจะยกย่องสรรเสริญ และ
นำมาเป็นนิทานเสริมจิตใจ สิ่งเหล่านี้
คนไทยก็ม้มาก ไม่น้อยไปกว่าชาติ
อื่น เพียงแต่บางครั้งเราหลงลืมกัน
ไปบ้างเท่านั้น

แม้ระฆังดวงนจะอยู่ในช่วงของ
การพักรักษาตัว แต่เสียงของมันยัง
คงดังกังวาลห่างห่างจากคนหนง
ไปสู่อกคนหนง ต่อ ๆ กันไป เหมือน
ตำนานที่ยังคงต้องกล่าวถึงกันอย่ง
ไม่สิ้นสุด . . .

“ . . . ถ้าผมเป็นครู ผมจะตาย
ในขณะที่มอกมชอดลค ในเมื่อผมเป็น
นักพากย์หนังตะลุง ผมก็จะขอตาย
บนโรงหนังตะลุง นั่นคือ การตายท
สมศักดิ์ศรี และงดงามทสุด . . .”

อาจหาญ ธรธง

ไม่ทราบว่ามีบริษัทโฆษณาต่างๆ
ใช้จ่ายเงินในการลงทุนแต่ละเรื่องไป
เท่าไร แต่ทุกคนก็พยายามทำให้ออก
มาฮิตในแง่ตลาดมากที่สุด เพื่อให้
คนจดจำกันติดปากติดตา แม้ว่าใน
ด้านเทคนิควิธีการนำเสนอทางด้าน
รูปแบบอาจไม่เป็นที่นาชนชมสำหรับ
คนชนกลางผู้มรสนิยมเท่าไรนัก

“ส่วนใหญ่บริษัทที่เอาเรื่องมา
ให้ทำหนังโฆษณา ถ้าเป็นบริษัทใหญ่ๆ
ก็มักไม่ค่อยไวใจบริษัทหนังโฆษณา
ของไทย เขาจะไปจ้างพวกบริษัท
หนังฝรั่งทำ ความจริงไม่ใช่เพราะ
คนไทยไม่มีฝีมือ แต่เพราะหนังบาง
เรื่องทต้องการให้ดมันจาเป็นต้องใช้
เงินทุนสูง บริษัทใหญ่ๆให้เงินดๆ
อย่งเช่นเบียร์ไทยตราสิงห์ แอร์
สยาม หรือสายการบินอื่นๆ พวก
นี้ก็จะไปจ้างบริษัทฝรั่ง บริษัทไทยก็
เลยได้รับงานแต่เฉพาะงานโฆษณา
ของบริษัทเล็กๆ แล้วพวกนี้ก็จะ
คิดเรื่องมาให้โดยไม่เข้าใจเรื่องเทค
นิก จะเอาให้ด้อย่างเดียว ผิดกับ
บริษัทใหญ่เขามักเข้าใจ และให้เรา
คิดไอเดียได้เองเต็มที” ผู้ทำงานใน
บริษัทโฆษณาของไทยแห่งหนงกล่าว
กับ “จตุรัส” จะว่าไปแล้วการโฆษณา
ในบ้านเรา มีผลต่อจิตใจของคนไทย
เป็นอย่างมาก ผลจากการโฆษณาม
ส่วนทำให้คนชนชมกับสินค้า โดย
เฉพาะอย่งย่ง สินค้าทส่งตรงจาก
ประเทศอื่น คนไทยมักนิยมสินค้า
ต่างชาติมากกว่าของตนเอง กำนิยม
อนัน ได้ถูกปลุกฝังกันมานาน

ถ้าจะว่าไปแล้วเราไม่อาจปฏิเสธ
ได้ว่ากระแสการโฆษณานั้นมีบทบาท
กระทบกระเทือนต่อจิตใจของคนไทย
ไม่น้อย เช่น โคล่าชวยดภัยราคา
๕ บาททว่า “เบตคกรทกกรทกยงข่า”
วันหนงผู้เขียนเคยบันทึกกับน้องชายท

กำลังหีบขวดโคล่ายักษ์ออกมาจากตู้เย็น เห็นทั้งเอาไว้หลายวันกลัวจะไม่อร่อยเลยบอกว่า มันเก่าแล้วคงไม่ดี เขาสวนตอบทันที “แต่มันยังซ่าอยู่นะ” ไซ้ คงยังซ่าอยู่เพราะเบคกิ้งครังกครั้งก็ยังไม่... ก็เหมือนกับแม่บ้านบริษัทคนหนึ่งที่กำลังถึงการผันความสกปรกนั้นแหละ ระยชนะโฆษณาส่งกำลังแม่ พ่อแม่บ้านบริษัทกำลังทันสมัยออกมาแค่ขย (นั่นแน่ พูดคำทันสมัยด้วย) เล่นเอากลายเป็นคำพูดฮิตไปนาน

ทุกครั้งที่เข้าโรงหนัง อดไม่ได้ที่จะต้องเข้าไปที่หน้าฉากโฆษณาเพื่อดูเพราะต้องการเห็นลักษณะที่ซ่อนเร้นอะไรบางอย่างประการของมัน หนังสือโฆษณาดูแล้วไปแล้ว มีมากทีเดียวนับได้เป็นสิบเรื่อง แต่เท่าที่ดูมาก็ยังไม่เกิดความรู้สึกหือใจเท่ากับหนังสือโฆษณารองหนึ่ง ความจริงเรื่องนี้ทำเหมือนหนังสือไทยมาก จุดมุ่งหมายของคนทำคงต้องการทำให้คนรู้สึกดีกลับและสนใจว่ามันจะเป็นโฆษณอะไร ทั้งนี้เพราะเรื่องไม่เกี่ยวกับโฆษณาเลย ผู้ชายคนหนึ่งถูกผู้ร้ายจับไปปล้นตกหน้าผา แฟนที่ไปด้วยร้องไห้สะอึกสะอื้นฟูมฟายแต่ปรากฏว่าผู้ชายตกลงไปไม่ตาย กลับเจอผู้หญิงสาวสวยสองคนเดินมาพบและคล้องแขนกันไป มีการลุกขึ้นมาบิดกางเกงพอเป็นพิธี เสร็จแล้วมีตัวหนังสือบนพรอมกับเสียงพูด

“ลิวีส ฟรังค์ตัดไทยโล”

ดูก็เหลือเกินที่ฟรังค์แล้วไทยโล คนคิดไอดีคงมองเห็นว่าคนไทยนิยมของฝรั่งมาก โดยลุ่มมองไปถึงศักดิ์ศรีของชาติ และการตกเป็นทาสทางเศรษฐกิจเลยแม้แต่น้อยมองอีกด้านหนึ่ง คำโฆษณานั้นก็คือภาพสะท้อนของระบบเศรษฐกิจเมืองไทยที่พัฒนาแบบทุนนิยมมือใครยาวสาวได้สาวเอา สันค้ำต่างชาติจึงมีบทบาทเหนือจิตใจของคนไทย

การแข่งขันกันในด้านโฆษณานี้ ดูเหมือนยังคงดำเนินไปอย่างน่าติดตาม ในขณะที่ราชามวยโลกอย่างมูฮัมหมัดอาลี กระโดดออกมาอวดกับน้ำหนักบรูชด้วยขนาดของแขนเปียนโลก บรูชเองก็ยอมจะต้องกลายเป็นน้ำหนักระดับโลกไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นักอริทางการค้าของผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจทุกระดับแต่ขื่อนำสังเกตน่าจะอยู่ที่ว่า เหยื่อของการโฆษณาอย่างแท้จริงนั้นยอมจะต้องอยู่ที่ผู้หญิงเป็นอันดับแรก รองลงมาคือเด็ก

ผู้หญิงนั้นไม่ว่าจะโฆษณอะไรก็ดูเหมือนจะขาดไม่ได้ ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเกี่ยวกับผู้หญิงหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็น รถยนต์ น้ำมันใส่ผม ยาแก้มร้วง เหล้า น้ำหอม ทูบยาบำรุงกำลัง รองเท้า ฯลฯ เพราะฉะนั้นจึงไม่แปลกแต่อย่างใดที่ สิริขวัญ นันทศิริ จึงกลายเป็นราชินีของไก่แดง สร้างความเกรียวกราวครึกโครมอยู่ในระยะหนึ่ง

อิทธิพลของการโฆษณานี้สามารถกำหนดความเป็นอยู่ของคนในสังคมได้ ใครลองมีกลิ่นปากแล้วไม่ใช่ลิสเตอร์ลินช่วย ดูเหมือน

สาว ๆ จะไม่สนใจ หรือถามกลิ่นปากไม่หายสาบสูญที่มรตัมบองกันกลิ่นปากมาใช้ ผู้หญิงก็จะพากันเบอนหนานหาผู้ชายคนใดกำลังตกอยู่ในอันตราย เพราะผมหงอก หรือผมร่วง ถ้าไม่หายที่กำลังติดตามที่โฆษณา ก็ยอมมาใช้ เวลาเดินก็จะต้องเอาไปคลุมหัวเพราะความอับอาย

ผู้หญิงเองถ้าไม่ใช่ชดช้นในเวทีหรือเวทีทารอน หนักก็ดูเหมือนจะไม่สนเอาเช่นกัน นำหอมยี่ห้อไหนชายจึงจะติดใจ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องไผ่หา ผมจะสลวยสวยเก๋หรือไม่ก็ยอมจะต้องขึ้นอยู่กับเครื่องแต่งผมไม่ยหือโดยยี่ห้อหนึ่ง ตัวอย่างเหล่านี้ดังดุดเด็กที่กำลังเป็นสาวให้สนใจกับการโฆษณา เพราะตัวอย่างในหนังสือ

สามารถเห็นได้ว่า “คนงามเพราะแต่ง ไก่งามเพราะชนจริง ๆ” อีกอย่างคนที่ใช้สิ่งของตามที่โฆษณากลิ่นแฉม ไอ้หนุ่มมาติดกันเกรียวทงนั้น ก็คือผลที่เกิดจากกระแสการโฆษณา

โลกของหนังสือโฆษณาก็ทำให้หลายคนไม่รู้ว่ ตนเองกำลังเดินอยู่ในทิศทางไหน ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแต่ตกอยู่ในแสงสี ความสวยงาม เสียงเพลง เมื่อคุณเดินเข้าไปในนั้น มันก็ยั่วชวนคุณ เพียงเขียนถึงสิ่งเหล่านั้นก็เล่นเอาใจไขว่ไขว่ได้เหมือนกัน เอยังไงก็เอากัน ที่ศิริขวัญยังไม่โฆษณาให้ไก่แดงได้ ทำไมระยญรัตน์ โลหะนันท์ จะมาโฆษณาให้จตุรัสไม่ได้

“อยากสัมผัสความจริงอ่านจตุรัสชกะ...”

ราไว้ ราวี

ความหลัง

เป็นเรื่องแปลกที่หนังสือหลายเรื่องที่ถูกตีพิมพ์ในระยะเวลาไล่เรียงกันระหว่างนี้

มักจะมีความสัมพันธ์กัน เมื่อสปีดหัทแล้วเขียนถึงเรื่อง *สาวพรหมจารีย์กับหนุ่มยิปซี* ซึ่งเป็นเรื่องของผู้หญิงที่ประสบความขัดแย้งในใจ และในสังคมระหว่างศีลธรรมที่เป็นที่ "ยอมรับ" ของสังคม กับความรักในใจ และเหตุผลที่อยากจะแย่งสิ่งที่สังคม "ยอมรับ"

ก่อนหน้านั้นไม่กี่วัน ได้ดูหนังเรื่อง *เปาลินา 1880* (Paulina, 1880) ของ จอห์น ลุยส์ แบร์ตเชลลี ซึ่งแสดงถึงความขัดแย้งในใจของผู้หญิงคนหนึ่ง ในชนบทที่รุนแรงที่สุดจนทำลายชีวิตของผู้หญิงคนนั้นเสียเลยทีเดียว

ในสปีดหาหนังได้ไปดู *สื่อสาว* ซึ่งเป็นเรื่องของสาว "ผู้ดี" อังกฤษที่ไปรักหนุ่มที่มีฐานะต่ำต้อยกว่า เหมือนกับในเรื่อง *สาวพรหมจารีย์*

ความคิดเด่นของหนังเรื่องนี้อยู่ที่การสร้างบรรยากาศและการถ่ายทอดอารมณ์ทางภาพและเสียง เพราะเนื้อเรื่องไม่มีอะไรมาเลย จุดสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร โดยเฉพาะสาว "บ๊อบบี้" อยู่มากแล้ว แต่ส่วนใหญ่กำลังนึกถึงชีวิตช่วงหนึ่งตอนที่อายุ ๑๒ ขวบ โจเซฟ โลซได้ใช้อากาและสีสันของธรรมชาติในการสร้างอารมณ์เหล่านี้

เมื่อเลยช่วงกลางช่วงที่มีความสุขจะเป็นช่วงที่อากาศร้อน ท้องทุ่งเต็มไปด้วยข้าวสาลีทอง เมื่อความสุขนั้นปั่นป่วนพังสลายเกิดพายุรุนแรง และในช่วง "บ๊อบบี้" ที่เลยเวลากลับมาหาสถานที่เดิมและพบกับบุคคลบางคนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอดีตนั้นเป็นช่วงที่ฝนตกพรำ อากาศทึมๆ เป็นการยากอย่างยิ่งที่จะสร้างหนังด้วยวิธีนี้ โดยไม่รู้สึกรัดใจ แต่ฝีมือของผู้กำกับ ช่างภาพ และนักแสดงทุกคนสามารถทำได้อย่างสวยงามและเป็นธรรมชาติ

ความจำของแต่ละคนย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันตามบุคลิกของแต่ละบุคคล เฟเดริโก เฟลลินี ได้สร้าง *เมืองบ้าๆบวมๆ* มาเป็นการเล่าความทรงจำของตัวเองเกี่ยวกับชีวิตในวัยหนุ่ม หนังเรื่องนี้ไม่มีเนื้อเรื่องเลย นอกจากจะเป็นการเล่าถึงบุคคลและเหตุการณ์บางอย่างที่เฟลลินีประสบมา และในเมื่อเฟลลินีเป็นคนที่มีจิตใจเรื่องประหลาดๆ มากกว่าเรื่องธรรมดาๆ สิ่งที่เฟลลินีนำมาให้เราก็คือสิ่งที่ประหลาดๆ ถึงแม้ว่าบุคคลหรือเหตุการณ์เดิมจะไม่มีอะไรผิดปกติแต่ความทรงจำและจินตนาการของเฟลลินีย่อมจะต่อเติมหรือขยายส่วนที่ผิดปกติ

ดังนั้นถ้าเฟลลินีเคยหลงรักใครผู้หญิงที่มีหน้าอกใหญ่ เขาก็จะหนักแสดงหน้าอกยักษ์มาให้เราดู หรือถ้าเฟลลินีเคยคลั่งแม่กัจจมา เขาก็จะพบกับคนที่หนักเป็นร้อย ๆ กิโลกรัม หรือถ้าพ่อของเฟลลินีมันนิสัยเป็นผู้เผด็จการนิดหน่อย เขาก็จะแนะนำให้เรารู้จักทรราช (แต่เป็นทรราชสังคมนิยมในประเทศฟาสซิสต์)

ภาพความหลังที่เราได้รับจึงเป็นภาพตลกและประหลาดไม่ว่าจะเป็นเรื่องในโรงเรียนซึ่งมีครูทุกประเภท เรื่องผู้หญิงซึ่งเมื่อมองด้วยสายตาของเด็กหนุ่มที่กำลังคลั่ง คลั่งแล้วคิดได้แต่เรื่องเพศเรื่องเดียว เรื่องครอบครัวหรือเรื่องสังคมอิตาลีในสมัยนั้น ซึ่งอยู่ใต้การปกครองของมูสโสลินี (ฉากที่ตลกฉากหนึ่งคือการททหารฟาสซิสต์ผู้องอาจออกมานั่งชอที่กิ้งส์เพลงสังคมนิยม ซึ่งจบลงด้วยการระดมยิงสังหารเครื่องเล่นแผ่นเสียงอย่างกล้าหาญที่สุด เปรี๊ยะๆ... โครมๆ...)

หากหนังทั้งสองเรื่องนี้ยังฉายอยู่หลังจากที่ขอเขียนนัดพิมพ์แล้วควรหาโอกาสไปดูอย่างข่ง อย่างทมิเสียงพดในเรื่อง *สื่อสาว* "อดีตคืออีกประเทศหนึ่ง คนในประเทศนั้นมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนเรา"

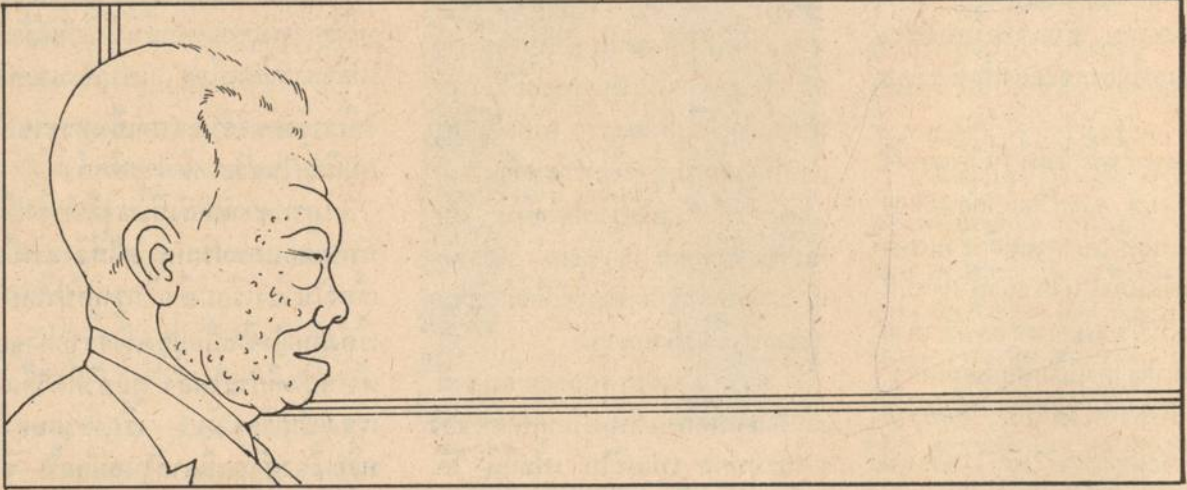
(The past is a foreign country: they do things differently there)

ไมตรี อิงภากรณ์

เกร็ดหนึ่ง
เมืองบ้าๆบวมๆ Amarcord
เฟเดริโก เฟลลินี กำกับ/ฟรันโก กริสตาลดี อำนวยการสร้าง/เฟเดริโก เฟลลินี กับ โดนี่โน เกรรา เขียนบท/จูเซปเป โรนัโน กำกับภาพ/ฟิโน โรตา แต่งเพลง/สร้าง ๒๕๑๕/ยาวประมาณ ๒ ชั่วโมง

เหตุเกิดกลางเวหา

กลางเวหา เครื่องแอฟโฟรเก่าเรด ตัวแทนจำหน่าย
บอกว่าไม่อยากจะขึ้นเพราะเก่ามาก

“ท่านนายกบิณส์ใหม่คะ”

“คุณ... เขาไม่สอนกันหรือยังไง เสิร์ฟแขกก่อนซี
ท่านนายกสิงคโปร์ คุณไม่เห็นหรือ ตาหายไปในไหน”

“ท่านนายกขา... พุดคี่ๆ นะคะ กราวที่แล้วหนูพา
คุณพ่อคุณแม่ไหวคิกจิงคัม”

“ครับๆ ขอบคณมาก ไปเสิร์ฟแขกก่อนซี”

“แขกให้แล้วคะ”

“แขกไหน อ้ออาจารย์นำหรือ นั่นเขาไม่ใช่แขกเขา
เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์”

“หนูก็กไม่เห็นใครอีกแล้วนี่คะ... เห็นแต่เจ๊กหน้าปู้ๆ
นั่งอยู่ทางโน้น”

“คุณ... คุณ... นั้นมันนายกสิงคโปร์ท่านดี”

“ท่านนายกขา หนูต้องคอมเพลน หนูถูกดึงมาจาก
สายกรุงเทพฯ อุดร หนูไม่เคยรับแขกบ้านเจ๊กเมืองมาก่อน

นี่คะ หนูก็กสงสัยมานานว่าตาเจ๊กหน้าปู้ๆ นั้นทำไมทำทาง
เดินถึงสมารถมาก หนูจะไปเดี๋ยวนี้คะ”

ปุยมเมสท์เหล็องอ้อนๆ เหนือโรงงานผลิตสารเคมีลอย
ผ่านหน้าต่างทางซ้ายของเครื่องแอฟโฟร

“ท่านนายกขา”

“เอาอะไรอีกละ... ผมไม่เอาสินส์แล้ว เดี่ยวพุดกับ
ท่านดีเขาไม่รู้เรื่อง”

“ไม่ใช่คะ... คือตาเจ๊กหน้าปู้ๆ นั้น... อึ้งขอประ
ทานโทษท่านนายกสิงคโปร์บอกว่า ให้ลดอุณหภูมิสององ
ศาละ”

“คุณก็ลดซี มาบอกผมทำไม คุณทำจะอุณหภูมิสูง
มาก ตะบะเขาแตกหมด”

“ไม่ใช่คะ ท่านนายก ท่านนายกพูดอย่างนี้เดี๋ยวหนู
ลงให้พรรคชาติไทยนะคะ”

“เอาโทษที”

“เขาให้ลดอุณหภูมิห้องผู้โดยสารละ”

“ลดก็ลด”

ฟองเมฆกลิ้งน้ำมันเครื่องลอยผ่านหน้าต่างซ้ายของ
เครื่องแอฟโฟร

“อ้อ ท่านนายก”

“อ้อ ท่านนายก”

“นั่งคุยด้วยคนซีครับ”

“เชิญครับ เชิญ”

“ก็อย่างนั้น เพื่อให้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประ
เทศเราทั้งสอง ทางรัฐบาลสิงคโปร์ยินดีจะขายเครื่องบิน

โดยสารอย่างดี ที่เราเป็นผู้แทนจำหน่ายด้วยราคามิตรภาพ
นอกจากนั้น ทางรัฐบาลสิงคโปร์ซึ่งมีความสัมพันธ์อันดี

กับรัฐบาลสหภาพโซเวียตยินดีที่จะส่งวี้อคข้าขนานแท้ ซึ่ง
ดีกว่าสินส์ปลอมที่ผมเพิ่งจับไปเมอกันด้วยราคามิตรภาพ”

“นิหนู... หนู...”

“อะไรคะท่านนายก”

“เอา สินส์มาให้ผมแก้วหนึ่ง”

“แล้วท่านนายกสิงคโปร์ละคะ”

“อ้อตาเจ๊กหน้าปู้ๆ นั้นนะเธอ ไม่ต้องเอาอะไรมาให้
หรอก”

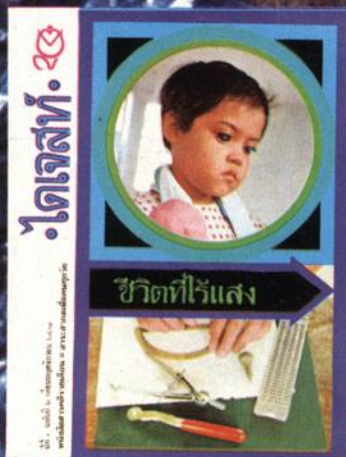

โตเจสท์

โตเจสท์ ๒๕

รวมทัพจับศึก

โตเจสท์ ๒๖

ชีวิตที่ไร้แสง

โตเจสท์ ๒๗

ส่งความสุขปีใหม่

หนังสือประจำเดือน
 สำหรับผู้ใฝ่หาความรู้ที่มีประโยชน์ต่อชีวิต
 โดยไม่จำกัดเพศและวัย
 วางตลาดทุกต้นเดือน

